

Guvernul Romaniei
Codul de Procedura Fiscala al Romaniei@
din 26/09/2005
Publicat in Monitorul Oficial, Partea I nr. 863 din 26/09/2005

@Text actualizat la data de 01.01.2007 avandu-se in vedere urmatoarele acte:

- O.U.G. nr. 129/2005
- Rectificarea publicata in M.Of. nr. 974 din 2/11/2005
- O.U.G. nr. 165/2005
- O.U.G. nr. 181/2005
- Legea nr. 15/2006
- O.U.G. nr. 22/2006
- Legea nr. 166/2006
- Legea nr. 158/2006
- Legea nr. 338/2006
- Rectificarea publicata in MOF nr. 742 din 31/08/2006
- O.G. nr. 35/2006.

TITLUL I
Dispozitii generale

CAPITOLUL I
Domeniul de aplicare a Codului de procedura fiscala

ARTICOLUL 1
Sfera de aplicare a Codului de procedura fiscala

(1) Prezentul cod reglementeaza drepturile si obligatiile partilor din raporturile juridice fiscale privind administrarea impozitelor si taxelor datorate bugetului de stat si bugetelor locale, prevazute de Codul fiscal*).

(2) Prezentul cod se aplica si pentru administrarea drepturilor vamale, precum si pentru administrarea creantelor provenind din contributii, amenzi si alte sume ce constituie venituri ale bugetului general consolidat, potrivit legii, in masura in care prin lege nu se prevede altfel.

(3) Prin administrarea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat se intelege ansamblul activitatilor desfasurate de organele fiscale in legatura cu:

- a) inregistrarea fiscala;
- b) declararea, stabilirea, verificarea si colectarea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat;
- c) solutionarea contestatiilor impotriva actelor administrative fiscale.

*) Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003.

ARTICOLUL 2
Raportul Codului de procedura fiscala cu alte acte normative

(1) Administrarea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat, prevazute la art. 1, se indeplineste potrivit dispozitiilor Codului de procedura fiscala, ale Codului fiscal, precum si ale altor reglementari date in aplicarea acestora.

(2) Prezentul cod constituie procedura de drept comun pentru administrarea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat.

(3) Unde prezentul cod nu dispune se aplica prevederile Codului de procedura civila.

ARTICOLUL 3

Modificarea si completarea Codului de procedura fiscala

(1) Prezentul cod se modifica si se completeaza numai prin lege, promovata, de regula, cu 6 luni inainte de data intrarii in vigoare a acesteia.

(2) Orice modificare sau completare la prezentul cod intra in vigoare cu incepere din prima zi a anului urmator celui in care a fost adoptata prin lege.

ARTICOLUL 4

Functionarea Comisiei fiscale centrale

(1) Comisia fiscala centrala constituita potrivit art. 6 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal are responsabilitati de elaborare a deciziilor cu privire la aplicarea unitara a prezentului cod.

(2) Deciziile Comisiei fiscale centrale cu privire la aplicarea unitara a prezentului cod, precum si a Codului fiscal sunt obligatorii pentru functionarii publici din cadrul organelor fiscale.

CAPITOLUL II

Principii generale de conduita in administrarea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat

ARTICOLUL 5

Aplicarea unitara a legislatiei

Organul fiscal este obligat sa aplice unitar prevederile legislatiei fiscale pe teritoriul Romaniei, urmarind stabilirea corecta a impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat.

ARTICOLUL 6

Exercitarea dreptului de apreciere

Organul fiscal este indreptatit sa aprecieze, in limitele atributiilor si competentelor ce ii revin, relevanta starilor de fapt fiscale si sa adopte solutia admisa de lege, intemeiata pe constatari complete asupra tuturor imprejurarilor edificatoare in cauza.

ARTICOLUL 7

Rolul activ

(1) Organul fiscal instiinteaza contribuabilul asupra drepturilor si obligatiilor ce ii revin in desfasurarea procedurii potrivit legii fiscale.

(2) Organul fiscal este indreptatit sa examineze, din oficiu, starea de fapt, sa obtina si sa utilizeze toate informatiile si documentele necesare pentru determinarea corecta a situatiei fiscale a contribuabilului. In

analiza efectuata organul fiscal va identifica si va avea in vedere toate circumstantele edificatoare ale fiecarui caz.

(3) Organul fiscal are obligatia sa examineze in mod obiectiv starea de fapt, precum si sa indrume contribuabilii pentru depunerea declaratiilor si a altor documente, pentru corectarea declaratiilor sau a documentelor, ori de cate ori este cazul.

(4) Organul fiscal decide asupra felului si volumului examenilor, in functie de circumstantele fiecarui caz in parte si de limitele prevazute de lege.

(5) Organul fiscal indruma contribuabilul in aplicarea prevederilor legislatiei fiscale. Indrumarea se face fie ca urmare a solicitarii contribuabililor, fie din initiativa organului fiscal.

ARTICOLUL 8

Limba oficiala in administratia fiscala

(1) Limba oficiala in administratia fiscala este limba romana.

(2) Daca la organele fiscale se depun petitii, documente justificative, certificate sau alte inscrisuri intr-o limba straina, organele fiscale vor solicita ca acestea sa fie insotite de traduceri in limba romana certificate de traducatori autorizati.

(3) Dispozitiile legale cu privire la folosirea limbii minoritatilor nationale se aplica in mod corespunzator.

ARTICOLUL 9

Dreptul de a fi ascultat

(1) Inaintea luarii deciziei organul fiscal este obligat sa asigure contribuabilului posibilitatea de a-si exprima punctul de vedere cu privire la faptele si imprejurarile relevante in luarea deciziei.

(2) Organul fiscal nu este obligat sa aplice prevederile alin. (1) cand:

a) intarzierea in luarea deciziei determina un pericol pentru constatarea situatiei fiscale reale privind executarea obligatiilor contribuabilului sau pentru luarea altor masuri prevazute de lege;

b) situatia de fapt prezentata urmeaza sa se modifice nesemnificativ cu privire la cuantumul creantelor fiscale;

c) se accepta informatiile prezentate de contribuabil, pe care acesta le-a dat intr-o declaratie sau intr-o cerere;

d) urmeaza sa se ia masuri de executare silita.

ARTICOLUL 10

Obligatia de cooperare

(1) Contribuabilul este obligat sa coopereze cu organele fiscale in vederea determinarii starii de fapt fiscale, prin prezentarea faptelor cunoscute de catre acesta, in intregime, conform realitatii, si prin indicarea mijloacelor doveditoare care ii sunt cunoscute.

(2) Contribuabilul este obligat sa intreprinda masurile in vederea procurarii mijloacelor doveditoare necesare, prin utilizarea tuturor posibilitatilor juridice si efective ce ii stau la dispozitie.

ARTICOLUL 11

Secretul fiscal

(1) Functionarii publici din cadrul organului fiscal, inclusiv persoanele care nu mai detin aceasta calitate, sunt obligati, in conditiile legii, sa pastreze secretul asupra informatiilor pe care le detin ca urmare a exercitarii atributiilor de serviciu.

(2) Informatiile referitoare la impozite, taxe, contributii si alte sume datorate bugetului general consolidat pot fi transmise numai:

- a) autoritatilor publice, in scopul indeplinirii obligatiilor prevazute de lege;
- b) autoritatilor fiscale ale altor tari, in conditii de reciprocitate in baza unor conventii;
- c) autoritatilor judiciare competente, potrivit legii;
- d) in alte cazuri prevazute de lege.

(3) Autoritatea care primeste informatii fiscale este obligata sa pastreze secretul asupra informatiilor primite.

(4) Este permisa transmiterea de informatii cu caracter fiscal in alte situatii decat cele prevazute la alin. (2), in conditiile in care se asigura ca din acestea nu reiese identitatea vreunei persoane fizice sau juridice.

(5) Nerespectarea obligatiei de pastrare a secretului fiscal atrage raspunderea potrivit legii.

ARTICOLUL 12

Buna-credinta

Relatiile dintre contribuabili si organele fiscale trebuie sa fie fundamentate pe buna-credinta, in scopul realizarii cerintelor legii.

CAPITOLUL III

Aplicarea prevederilor legislatiei fiscale

ARTICOLUL 13

Interpretarea legii

Interpretarea reglementarilor fiscale trebuie sa respecte vointa legiuitorului asa cum este exprimata in lege.

ARTICOLUL 14

Criteriile economice

Veniturile, alte beneficii si valori patrimoniale sunt supuse legii fiscale indiferent daca sunt obtinute din activitati ce indeplinesc sau nu cerintele altor dispozitii legale.

ARTICOLUL 15

Eludarea legislatiei fiscale

(1) In cazul in care, eludandu-se scopul legii fiscale, obligatia fiscala nu a fost stabilita ori nu a fost raportata la baza de impunere reala, obligatia datorata si, respectiv, creanta fiscala corelativa sunt cele legal determinate.

(2) Pentru situatiile prevazute la alin. (1) sunt aplicabile prevederile art. 23.

CAPITOLUL IV

Raportul juridic fiscal

ARTICOLUL 16

Continutul raportului de drept procedural fiscal

Raportul de drept procedural fiscal cuprinde drepturile si obligatiile ce revin partilor, potrivit legii, pentru indeplinirea modalitatilor prevazute pentru stabilirea, exercitarea si stingerea drepturilor si obligatiilor partilor din raportul de drept material fiscal.

ARTICOLUL 17

Subiectele raportului juridic fiscal

(1) Subiecte ale raportului juridic fiscal sunt statul, unitatile administrativ-teritoriale, contribuabilul, precum si alte persoane care dobandesc drepturi si obligatii in cadrul acestui raport.

(2) Contribuabilul este orice persoana fizica ori juridica sau orice alta entitate fara personalitate juridica ce datoreaza impozite, taxe, contributii si alte sume bugetului general consolidat, in conditiile legii.

(3) Statul este reprezentat de Ministerul Finantelor Publice prin Agentia Nationala de Administrare Fiscala si unitatile sale teritoriale.

(4) Unitatile administrativ-teritoriale sunt reprezentate de autoritatile administratiei publice locale, precum si de compartimentele de specialitate ale acestora, in limita atributiilor delegate de catre autoritatile respective.

(5) Agentia Nationala de Administrare Fiscala, unitatile sale teritoriale, precum si compartimentele de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale sunt denumite in prezentul cod organe fiscale.

ARTICOLUL 18

Imputernicirii

(1) In relatiile cu organul fiscal contribuabilul poate fi reprezentat printr-un imputernicit. Continutul si limitele reprezentarii sunt cele cuprinse in imputernicire sau stabilite de lege, dupa caz. Desemnarea unui imputernicit nu il impiedica pe contribuabil sa isi indeplineasca personal obligatiile fiscale, chiar daca nu a procedat la revocarea imputernicirii potrivit alin. (2).@

(2) Imputernicitul este obligat sa inregistreze la organul fiscal actul de imputernicire, in forma autentica si in conditiile prevazute de lege. Revocarea imputernicirii opereaza fata de organul fiscal de la data inregistrarii actului de revocare.

(3) In cazul reprezentarii contribuabililor in relatiile cu organele fiscale prin avocat, forma si continutul imputernicirii sunt cele prevazute de dispozitiile legale privind organizarea si exercitarea profesiei de avocat.

(4) Contribuabilul fara domiciliu fiscal in Romania, care are obligatia de a depune declaratii la organele fiscale, trebuie sa desemneze un imputernicit, cu domiciliul fiscal in Romania, care sa indeplineasca, in numele si din averea contribuabilului, obligatiile acestuia din urma fata de organul fiscal.

(5) Prevederile prezentului articol sunt aplicabile si reprezentantilor fiscali desemnati potrivit Codului fiscal, daca legea nu prevede altfel.

@Alineatul (4) a fost modificat prin art. unic pct. 1 din O.U.G. nr. 165/2005, astfel cum a fost completat prin Legea de aprobare nr. 158/2006.

- Alineatul (1) a fost modificat prin art. I pct. 1 din O.G. nr. 35/2006.

ARTICOLUL 19

Numirea curatorului fiscal

(1) Daca nu exista un imputernicit potrivit art. 18, organul fiscal, in conditiile legii, va solicita instantei judecatoresti competente numirea unui curator fiscal pentru contribuabilul absent, al carui domiciliu fiscal este necunoscut ori care, din cauza bolii, unei infirmitati, batranetii sau unui handicap de orice fel, nu poate sa isi exercite si sa isi indeplineasca personal drepturile si obligatiile ce ii revin potrivit legii.

(2) Pentru activitatea sa curatorul fiscal va fi remunerat potrivit hotararii judecatoresti, toate cheltuielile legate de aceasta reprezentare fiind suportate de cel reprezentat.

ARTICOLUL 20

Obligatiile reprezentantilor legali

(1) Reprezentantii legali ai persoanelor fizice si juridice, precum si ai asocierilor fara personalitate juridica sunt obligati sa indeplineasca obligatiile fiscale ale persoanelor reprezentate, in numele si din averea acestora.

(2) In cazul in care, din orice motiv, obligatiile fiscale ale asocierilor fara personalitate juridica nu sunt achitate potrivit alin. (1), asociatii raspund solidar pentru indeplinirea acestora.

TITLUL II

Dispozitii generale privind raportul de drept material fiscal

CAPITOLUL I

Dispozitii generale

ARTICOLUL 21

Creantele fiscale

(1) Creantele fiscale reprezinta drepturi patrimoniale care, potrivit legii, rezulta din raporturile de drept material fiscal.

(2) Din raporturile de drept prevazute la alin. (1) rezulta atat continutul, cat si cuantumul creantelor fiscale, reprezentand drepturi determinate constand in:

a) dreptul la perceperea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume care constituie venituri ale bugetului general consolidat, dreptul la rambursarea taxei pe valoarea adaugata, dreptul la restituirea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume care constituie venituri ale bugetului general consolidat, potrivit alin. (4), denumite creante fiscale principale;

b) dreptul la perceperea dobanzilor si penalitatilor de intarziere, in conditiile legii, denumite creante fiscale accesorii.

(3) In cazurile prevazute de lege, organul fiscal este indreptatit sa solicite stingerea obligatiei fiscale de catre cel indatorat sa execute acea obligatie in locul debitorului.

(4) In masura in care plata sumelor reprezentand impozite, taxe, contributii si alte venituri ale bugetului general consolidat se constata ca a fost fara temei legal, cel care a facut astfel plata are dreptul la restituirea sumei respective.

ARTICOLUL 22

Obligatiile fiscale

Prin obligatii fiscale, in sensul prezentului cod, se intelege:

a) obligatia de a declara bunurile si veniturile impozabile sau, dupa caz, impozitele, taxele, contributiile si alte sume datorate bugetului general consolidat;

b) obligatia de a calcula si de a inregistra in evidentele contabile si fiscale impozitele, taxele, contributiile si alte sume datorate bugetului general consolidat;

c) obligatia de a plati la termenele legale impozitele, taxele, contributiile si alte sume datorate bugetului general consolidat;

d) obligatia de a plati dobanzi si penalitati de intarziere, aferente impozitelor, taxelor, contributiilor si altor sume datorate bugetului general consolidat, denumite obligatii de plata accesorii;

e) obligatia de a calcula, de a retine si de a inregistra in evidentele contabile si de plata, la termenele legale, impozitele si contributiile care se realizeaza prin stopaj la sursa;

f) orice alte obligatii care revin contribuabililor, persoane fizice sau juridice, in aplicarea legilor fiscale.

ARTICOLUL 23

Nasterea creantelor si obligatiilor fiscale

(1) Daca legea nu prevede altfel, dreptul de creanta fiscala si obligatia fiscala corelativa se nasc in momentul in care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care le genereaza.

(2) Potrivit alin. (1) se naste dreptul organului fiscal de a stabili si a determina obligatia fiscala datorata.

ARTICOLUL 24

Stingerea creantelor fiscale

Creantele fiscale se sting prin incasare, compensare, executare silita, scutire, anulare, prescriptie si prin alte modalitati prevazute de lege.

ARTICOLUL 25

Creditorii si debitorii

(1) In raporturile de drept material fiscal, creditorii sunt persoanele titulare ale unor drepturi de creanta fiscala prevazute la art. 21, iar debitorii sunt acele persoane care, potrivit legii, au obligatia corelativa de plata a acestor drepturi.

(2) In cazul in care obligatia de plata nu a fost indeplinita de debitor, debitori devin, in conditiile legii, urmatorii:

- a) mostenitorul care a acceptat succesiunea contribuabilului debitor;
- b) cel care preia, in tot sau in parte, drepturile si obligatiile debitorului supus divizarii, fuziunii ori reorganizarii judiciare, dupa caz;
- c) persoana careia i s-a stabilit raspunderea in conformitate cu prevederile legale referitoare la faliment;
- d) persoana care isi asuma obligatia de plata a debitorului, printr-un angajament de plata sau printr-un alt act incheiat in forma autentica, cu asigurarea unei garantii reale la nivelul obligatiei de plata;
- d¹) persoana juridica, pentru obligatiile fiscale datorate de sediile secundare ale acesteia;@
- e) alte persoane, in conditiile legii.

@Litera d¹) de la alin. (2) a fost introdusa prin art. unic pct. 2 din O.U.G. nr. 165/2005, astfel cum a fost completat prin Legea de aprobare nr. 158/2006.

ARTICOLUL 26

Platitorul

(1) Platitor al obligatiei fiscale este debitorul sau persoana care in numele debitorului, conform legii, are obligatia de a plati sau de a retine si de a plati, dupa caz, impozite, taxe, contributii, amenzi si alte sume datorate bugetului general consolidat.

(2) Pentru persoanele juridice cu sediul in Romania, care au sedii secundare, platitor de obligatii fiscale este persoana juridica, cu exceptia impozitului pe venitul din salarii, pentru care plata impozitului se face, potrivit legii, de catre sediile secundare ale persoanei juridice.

ARTICOLUL 27

Raspunderea solidara

(1) Pentru obligatiile de plata restante ale debitorului declarat insolvabil in conditiile prezentului cod raspund solidar cu acesta urmatoarele persoane:

a) persoanele fizice sau juridice care, in cei 3 ani anteriori datei declararii insolvabilitatii, cu rea-credinta, dobandesc in orice mod active de la debitorii care isi provoaca astfel insolvabilitatea;

b) administratorii, asociatii, actionarii si orice alte persoane care au provocat insolvabilitatea persoanei juridice debitoare prin instrainarea sau ascunderea cu rea-credinta, sub orice forma, a bunurilor mobile si imobile proprietatea acesteia.

(2) Persoana juridica raspunde solidar cu debitorul declarat insolvabil in conditiile prezentului cod sau declarat insolvent daca, direct ori indirect, controleaza, este controlata sau se afla sub control comun cu debitorul, daca desfasoara efectiv aceeasi activitate sau aceleasi activitati ca si debitorul si daca este indeplinita cel putin una dintre urmatoarele conditii:

a) dobandeste, cu orice titlu, dreptul de proprietate asupra unor active corporale de la debitor, iar valoarea contabila a acestor active reprezinta cel putin jumatate din valoarea contabila neta a tuturor activelor corporale ale dobanditorului;

b) are raporturi comerciale contractuale cu clientii si/sau cu furnizorii, altii decat cei de utilitati, care, in proportie de cel putin jumatate, au avut sau au raporturi contractuale cu debitorul;

c) are raporturi de munca sau civile de prestari de servicii cu cel putin jumatate dintre angajatii sau prestatorii de servicii ai debitorului. @

(3) In intelesul alin. (2), termenii si expresiile de mai jos au urmatoarea semnificatie:

a) control - majoritatea drepturilor de vot, fie in adunarea generala a asociatilor unei societati comerciale ori a unei asociatii sau fundatii, fie in consiliul de administratie al unei societati comerciale ori consiliul director al unei asociatii sau fundatii;

b) control indirect - activitatea prin care o persoana exercita controlul prin una sau mai multe persoane.

@Alineatul (2) a fost modificat prin art. unic pct. 3 din O.U.G. nr. 165/2005, astfel cum a fost completat prin Legea de aprobare nr. 158/2006.

ARTICOLUL 28

Dispozitii speciale privind stabilirea raspunderii

(1) Raspunderea persoanelor prevazute la art. 27 se va stabili potrivit dispozitiilor prezentului articol.

(2) In scopul prevazut la alin. (1) organul fiscal va intocmi o decizie in care vor fi aratate motivele de fapt si de drept pentru care este angajata raspunderea persoanei in cauza. Decizia se va supune spre aprobare conducerii organului fiscal.

(3) Decizia aprobata potrivit alin. (2) constituie titlu de creanta privind obligatia la plata a persoanei raspunzatoare potrivit art. 27 si va cuprinde, pe langa elementele prevazute la art. 43 alin. (2), si urmatoarele:

a) codul de identificare fiscala a persoanei raspunzatoare, obligata la plata obligatiei debitorului principal, precum si orice alte date de identificare;

b) numele si prenumele sau denumirea debitorului principal; codul de identificare fiscala; domiciliul sau sediul acestuia, precum si orice alte date de identificare;

c) cuantumul si natura sumelor datorate;

d) termenul in care persoana raspunzatoare trebuie sa plateasca obligatia debitorului principal;

e) temeiul legal si motivele in fapt ale angajarii raspunderii.

(4) Raspunderea va fi stabilita atat pentru obligatia fiscala principala, cat si pentru accesoriile acesteia.

(5) Titlul de creanta prevazut la alin. (3) va fi comunicat persoanei obligate la plata, mentionandu-se ca aceasta urmeaza sa faca plata in termenul stabilit.

(6) Titlul de creanta comunicat potrivit alin. (5) poate fi atacat in conditiile legii.

ARTICOLUL 29

Drepturile si obligatiile succesorilor

(1) Drepturile si obligatiile din raportul juridic fiscal trec asupra succesorilor debitorului in conditiile dreptului comun.

(2) Dispozitiile alin. (1) nu sunt aplicabile in cazul obligatiei de plata a sumelor ce reprezinta amenzi aplicate, potrivit legii, debitorului persoana fizica.

ARTICOLUL 30

Dispozitii privind cesiunea creantelor fiscale ale contribuabililor

(1) Creantele principale sau accesorii privind drepturi de rambursare sau de restituire ale contribuabililor, precum si sumele afectate garantarii executarii unei obligatii fiscale pot fi cesionate numai dupa stabilirea lor potrivit legii.

(2) Cesiunea produce efecte fata de organul fiscal competent numai de la data la care aceasta i-a fost notificata.

(3) Desfiintarea cesiunii sau constatarea nulitatii acesteia ulterior stingerii obligatiei fiscale nu este opozabila organului fiscal.

CAPITOLUL II

Domiciliul fiscal

ARTICOLUL 31

Domiciliul fiscal

(1) In cazul creantelor fiscale administrate de Ministerul Finantelor Publice prin Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin domiciliu fiscal se intelege:

a) pentru persoanele fizice, adresa unde isi au domiciliul, potrivit legii, sau adresa unde locuiesc efectiv, in cazul in care aceasta este diferita de domiciliu;

a¹) pentru persoanele fizice care desfasoara activitati economice in mod independent sau exercita profesii libere, sediul activitatii sau locul unde se desfasoara efectiv activitatea principala;@

b) pentru persoanele juridice, sediul social sau locul unde se exercita gestiunea administrativa si conducerea efectiva a afacerilor, in cazul in care acestea nu se realizeaza la sediul social declarat;

c) pentru asocierile si alte entitati fara personalitate juridica, sediul acestora sau locul unde se desfasoara efectiv activitatea principala.@

(2) Prin adresa unde locuiesc efectiv, in sensul alin. (1) lit. a), se intelege adresa locuintei pe care o persoana o foloseste in mod continuu peste 183 de zile intr-un an calendaristic, intreruperile de scurta durata nefiind luate in considerare. Daca sederea are un scop exclusiv de vizita, concediu, tratament sau alte scopuri particulare asemanatoare si nu depaseste perioada unui an, nu se considera adresa unde locuiesc efectiv.

(3) In situatia in care domiciliul fiscal nu se poate stabili potrivit alin. (1) lit. b) si c), domiciliul fiscal este locul in care se afla majoritatea activelor.

(4) In cazul celorlalte creante fiscale ale bugetului general consolidat, prin domiciliu fiscal se intelege domiciliul reglementat potrivit dreptului comun sau sediul social inregistrat potrivit legii.

@Litera a¹) de la alin. (1) a fost introdusa prin art. I pct. 2 din O.G. nr. 35/2006.

- Litera c) de la alin. (1) a fost modificata prin art. I pct. 3 din O.G. nr. 35/2006.

TITLUL III

Dispozitii procedurale generale

CAPITOLUL I

Competenta organului fiscal

ARTICOLUL 32

Competenta generala

(1) Organele fiscale au competenta generala privind administrarea creantelor fiscale, exercitarea controlului si emiterea normelor de aplicare a prevederilor legale in materie fiscala.

(2) In cazul impozitului pe venit, prin hotarare a Guvernului se poate stabili alta competenta speciala de administrare.

(3) Impozitele, taxele si alte sume care se datoreaza, potrivit legii, in vama sunt administrate de catre organele vamale.

ARTICOLUL 33

Competenta teritoriala

(1) Pentru administrarea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat, competenta revine aceluia organ fiscal, judetean, local sau al municipiului Bucuresti stabilit prin ordin al ministrului finantelor publice, la propunerea presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, in a carui raza teritoriala se afla domiciliul fiscal al contribuabilului sau al platitorului de venit, in cazul impozitelor si contributiilor realizate prin stopaj la sursa, in conditiile legii.

(2) In cazul contribuabililor nerezidenti care desfasoara activitati pe teritoriul Romaniei printr-un sediu permanent, competenta revine organului fiscal pe al carui teritoriu se realizeaza, in intregime sau cu preponderenta, cifra de afaceri.

(3) Pentru administrarea de catre organele fiscale din subordinea Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a creantelor fiscale datorate de marii contribuabili, inclusiv de sediile secundare ale acestora, competenta poate fi stabilita in sarcina altor organe fiscale decat cele prevazute la alin. (1), prin ordin al ministrului finantelor publice, la propunerea presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala.

ARTICOLUL 34

Competenta in cazul sediilor secundare

In cazul in care contribuabilul are, potrivit legii, obligatii de plata la sedii secundare, competenta teritoriala pentru administrarea acestora revine organului fiscal in a carui raza teritoriala acestea se afla situate.

ARTICOLUL 35

Competenta teritoriala a compartimentelor de specialitate

ale autoritatilor administratiei publice locale

Compartimentele de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale sunt competente pentru administrarea impozitelor, taxelor si a altor sume datorate bugetelor locale ale unitatilor administrativ-teritoriale.

ARTICOLUL 36

Competenta speciala

(1) In situatia in care contribuabilul nu are domiciliu fiscal, competenta teritoriala revine organului fiscal in raza caruia se face constatarea actului sau faptului supus dispozitiilor legale fiscale.

(2) Dispozitiile alin. (1) se aplica si pentru luarea de urgenta a masurilor legale ce se impun in cazurile de disparitie a elementelor de identificare a bazei de impunere reale, precum si in caz de executare silita.

(3) Pentru administrarea de catre organele fiscale din subordinea Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a creantelor datorate de contribuabilii nerezidenti, care nu au pe teritoriul Romaniei un sediu permanent, competenta revine organului fiscal stabilit prin ordin al ministrului finantelor publice, la propunerea presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala. @

@Alineatul (3) a fost introdus prin art. I pct. 4 din O.G. nr. 35/2006.

ARTICOLUL 37

Conflictul de competenta

(1) Exista conflict de competenta cand doua sau mai multe organe fiscale se declara deopotriiva competente sau necompetente. In acest caz organul fiscal care s-a investit primul sau care s-a declarat ultimul necompetent va continua procedura in derulare si va solicita organului ierarhic superior comun sa hotarasca asupra conflictului.

(2) In situatia in care organele fiscale intre care apare conflictul de competenta nu sunt subordonate unui organ ierarhic comun, conflictul de competenta ivit se solutioneaza de catre Comisia fiscala centrala din cadrul Ministerului Finantelor Publice.

(3) In cazul bugetelor locale, Comisia fiscala centrala se completeaza cu cate un reprezentant al Asociatiei Comunelor din Romania, Asociatiei Oraselor din Romania, Asociatiei Municipiilor din Romania, Uniunii Nationale a Consiliilor Judetene din Romania, precum si al Ministerului Administratiei si Internelor.

ARTICOLUL 38

Acord asupra competentei

Cu acordul organului fiscal care, conform prevederilor prezentului cod, detine competenta teritoriala, precum si al contribuabilului in cauza, un alt organ fiscal poate prelua activitatea de administrare a acestuia.

ARTICOLUL 39

Conflictul de interese

Functionarul public din cadrul organului fiscal implicat intr-o procedura de administrare se afla in conflict de interese, daca:

- a) in cadrul procedurii respective acesta este contribuabil, este sot/sotie al/a contribuabilului, este ruda pana la gradul al 3-lea inclusiv a contribuabilului, este reprezentant sau imputernicit al contribuabilului;
- b) in cadrul procedurii respective poate dobandi un avantaj ori poate suporta un dezavantaj direct;
- c) exista un conflict intre el, sotul/sotia, rudele sale pana la gradul al III-lea inclusiv si una dintre parti sau sotul/sotia, rudele partii pana la gradul al 3-lea inclusiv;
- d) in alte cazuri prevazute de lege.

ARTICOLUL 40

Abtinerea si recuzarea

(1) Functionarul public care stie ca se afla in una dintre situatiile prevazute la art. 39 este obligat sa instiinteze conducatorul organului fiscal si sa se abtina de la indeplinirea procedurii.

(2) In cazul in care conflictul de interese se refera la conducatorul organului fiscal, acesta este obligat sa instiinteze organul ierarhic superior.

(3) Abtinerea se propune de functionarul public si se decide de indata de conducatorul organului fiscal sau de organul ierarhic superior.

(4) Contribuabilul implicat in procedura in derulare poate solicita recuzarea functionarului public aflat in conflict de interese.

(5) Recuzarea functionarului public se decide de indata de catre conducatorul organului fiscal sau de organul fiscal ierarhic superior. Decizia prin care se respinge cererea de recuzare poate fi atacata la instanta judecatoreasca competenta. Cererea de recuzare nu suspenda procedura de administrare in derulare.

CAPITOLUL II

Actele emise de organele fiscale

ARTICOLUL 41

Notiunea de act administrativ fiscal

In intelesul prezentului cod, actul administrativ fiscal este actul emis de organul fiscal competent in aplicarea legislatiei privind stabilirea, modificarea sau stingerea drepturilor si obligatiilor fiscale.

ARTICOLUL 42@

Solutia fiscala individuala anticipata si acordul de pret in avans

Art. 42. -

(1) Solutia fiscala individuala anticipata este actul administrativ emis de Agentia Nationala de Administrare Fiscala in vederea solutionarii unei cereri a contribuabilului, referitoare la reglementarea unor situatii fiscale de fapt viitoare.

(2) Acordul de pret in avans este actul administrativ emis de Agentia Nationala de Administrare Fiscala in vederea solutionarii unei cereri a contribuabilului, referitoare la stabilirea conditiilor si modalitatilor in care urmeaza sa fie determinate, pe parcursul unei perioade fixe, preturile de transfer, in cazul tranzactiilor efectuate intre persoane afiliate, astfel cum sunt definite in Codul fiscal.

(3) Solutia fiscala individuala anticipata sau acordul de pret in avans se comunica numai contribuabilului caruia ii sunt destinate.

(4) Solutia fiscala individuala anticipata si acordul de pret in avans sunt opozabile si obligatorii fata de organele fiscale, numai daca termenii si conditiile acestora au fost respectate de contribuabil.

(5) Prin cerere contribuabilul propune continutul solutiei fiscale individuale anticipate sau al acordului de pret in avans, dupa caz.

(6) In solutionarea cererii contribuabilului se emite solutia fiscala individuala anticipata sau acordul de pret in avans. In situatia in care contribuabilul nu este de acord cu solutia fiscala individuala anticipata sau cu acordul de pret in avans emis, va transmite, in termen de 15 zile de la comunicare, o notificare la organul fiscal emitent. Solutia fiscala individuala anticipata sau acordul de pret in avans pentru care contribuabilul a transmis o notificare organului fiscal emitent nu produce niciun efect juridic.

(7) Contribuabilul, titular al unui acord de pret in avans, are obligatia de a depune anual la organul emitent al acordului un raport privind modul de realizare a termenilor si conditiilor acordului in anul de raportare. Raportul se depune pana la termenul prevazut de lege pentru depunerea situatiilor financiare anuale.

(8) Solutia fiscala individuala anticipata si acordul de pret in avans nu mai sunt valabile daca prevederile legale de drept material fiscal in baza carora a fost luata decizia se modifica.

(9) Pentru emiterea unei solutii fiscale individuale anticipate, precum si pentru emiterea sau modificarea unui acord de pret in avans, emitentul incaseaza tarife care se stabilesc prin hotarare a Guvernului.

(10) Contribuabilul solicitant are dreptul la restituirea tarifului achitat in cazul in care organul fiscal competent respinge emiterea/modificarea solutiei fiscale individuale anticipate sau a acordului de pret in avans ori se intrerupe procedura de emitere, in conditiile aprobate prin hotarare a Guvernului.

(11) Termenul pentru emiterea unui acord de pret in avans este de 12 luni in cazul unui acord unilateral, respectiv de 18 luni in cazul unui acord bilateral sau multilateral, dupa caz.

(12) Procedura referitoare la emiterea solutiei fiscale individuale anticipate si a acordului de pret in avans va fi aprobata prin hotarare a Guvernului.

@ Articolul a fost modificat prin art. I pct. 5 din O.G. nr. 35/2006.

ARTICOLUL 43

Continutul si motivarea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal se emite numai in forma scrisa.

(2) Actul administrativ fiscal cuprinde urmatoarele elemente:

- a) denumirea organului fiscal emitent;
- b) data la care a fost emis si data de la care isi produce efectele;
- c) datele de identificare a contribuabilului sau a persoanei imputernicite de contribuabil, dupa caz;
- d) obiectul actului administrativ fiscal;
- e) motivele de fapt;
- f) temeiul de drept;
- g) numele si semnatura persoanelor imputernicite ale organului fiscal, potrivit legii;
- h) stampila organului fiscal emitent;
- i) posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere a contestatiei si organul fiscal la care se depune contestatia;
- j) mentiuni privind audierea contribuabilului.

(3) Actul administrativ fiscal emis in conditiile alin. (2) prin intermediul mijloacelor informatice este valabil si in cazul in care nu poarta semnatura persoanelor imputernicite ale organului fiscal, potrivit legii, si stampila organului emitent, daca indeplineste cerintele legale aplicabile in materie.

(4) Prin ordin al ministrului finantelor publice se stabilesc categoriile de acte administrative care se emit in conditiile alin. (3).

ARTICOLUL 44

Comunicarea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal trebuie comunicat contribuabilului caruia ii este destinat. In situatia contribuabililor fara domiciliu fiscal in Romania, care si-au desemnat imputernicit potrivit art. 18 alin. (4), precum si in situatia numirii unui curator fiscal, in conditiile art. 19, actul administrativ fiscal se comunica imputernicitului sau curatorului, dupa caz.

(2) Actul administrativ fiscal se comunica dupa cum urmeaza:

- a) prin prezentarea contribuabilului la sediul organului fiscal emitent si primirea actului administrativ fiscal de catre acesta sub semnatura, data comunicarii fiind data ridicarii sub semnatura a actului;
- b) prin remiterea, sub semnatura, a actului administrativ fiscal de catre persoanele imputernicite ale organului fiscal, potrivit legii, data comunicarii fiind data remiterii sub semnatura a actului;
- c) prin posta, la domiciliul fiscal al contribuabilului, cu scrisoare recomandata cu confirmare de primire, precum si prin alte mijloace, cum sunt fax, e-mail, daca se asigura transmiterea textului actului administrativ fiscal si confirmarea primirii acestuia;
- d) prin publicitate.

(3) Comunicarea prin publicitate se face prin afisarea, concomitent, la sediul organului fiscal emitent si pe pagina de internet a Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, a unui anunt in care se mentioneaza ca a fost emis actul administrativ fiscal pe numele contribuabilului. In cazul actelor administrative emise de organele fiscale prevazute la art. 35, afisarea se face, concomitent, la sediul acestora si pe pagina de internet

a autoritatii administratiei publice locale respective. In lipsa paginii de internet proprii, publicitatea se face pe pagina de internet a consiliului judetean. In toate cazurile, actul administrativ fiscal se considera comunicat in termen de 15 zile de la data afisarii anuntului.@

(4) Dispozitiile Codului de procedura civila privind comunicarea actelor de procedura sunt aplicabile in mod corespunzator.

@Alineatul (3) a fost modificat prin art. I pct. 6 din O.G. nr. 35/2006.

ARTICOLUL 45

Opozabilitatea actului administrativ fiscal

Actul administrativ fiscal produce efecte din momentul in care este comunicat contribuabilului sau la o data ulterioara mentionata in actul administrativ comunicat, potrivit legii.

ARTICOLUL 46

Nulitatea actului administrativ fiscal

Lipsa unuia dintre elementele actului administrativ fiscal, referitoare la numele, prenumele si calitatea persoanei imputernicite a organului fiscal, numele si prenumele ori denumirea contribuabilului, a obiectului actului administrativ sau a semnaturii persoanei imputernicite a organului fiscal, cu exceptia prevazuta la art. 43 alin. (3), atrage nulitatea acestuia. Nulitatea se poate constata la cerere sau din oficiu.

ARTICOLUL 47

Desfiintarea sau modificarea actelor administrative fiscale

Actul administrativ fiscal poate fi modificat sau desfiintat in conditiile prezentului cod.

ARTICOLUL 48

Indreptarea erorilor materiale

Organul fiscal poate indrepta erorile materiale din cuprinsul actului administrativ fiscal, din oficiu sau la cererea contribuabilului. Actul administrativ corectat se va comunica contribuabilului, potrivit legii.

CAPITOLUL III

Administrarea si aprecierea probelor

SECTIUNEA 1

Dispozitii generale

ARTICOLUL 49

Mijloace de proba

(1) Pentru determinarea starii de fapt fiscale, organul fiscal, in conditiile legii, administreaza mijloace de proba, putand proceda la:

- a) solicitarea informatiilor, de orice fel, din partea contribuabililor si a altor persoane;
- b) solicitarea de expertize;
- c) folosirea inscrisurilor;
- d) efectuarea de cercetari la fata locului.

(2) Probele administrate vor fi coroborate si apreciate tinandu-se seama de forta lor doveditoare recunoscuta de lege.

ARTICOLUL 50

Dreptul organului fiscal de a solicita prezenta

contribuabilului la sediul sau

Organul fiscal poate solicita prezenta contribuabilului la sediul sau pentru a da informatii si lamuriri necesare stabilirii situatiei sale fiscale reale. Odata cu aceasta solicitare, cand este cazul, organul fiscal va indica si documentele pe care contribuabilul este obligat sa le prezinte.

ARTICOLUL 51

Comunicarea informatiilor intre organele fiscale

Daca intr-o procedura fiscala se constata fapte care prezinta importanta pentru alte raporturi juridice fiscale, organele fiscale isi vor comunica reciproc informatiile detinute.

SECTIUNEA a 2-a

Informatii si expertize

ARTICOLUL 52

Obligatia de a furniza informatii

(1) Contribuabilul sau alta persoana imputernicita de acesta are obligatia de a furniza organului fiscal informatiile necesare pentru determinarea starii de fapt fiscale. Organul fiscal poate solicita informatii si altor persoane numai atunci cand starea de fapt fiscala nu a fost clarificata de catre contribuabil. Informatiile furnizate de alte persoane vor fi luate in considerare numai in masura in care sunt confirmate si de alte mijloace de proba.

(2) Cererea de furnizare a informatiilor se formuleaza in scris si va specifica natura informatiilor solicitate pentru determinarea starii de fapt fiscale si documentele care sustin informatiile furnizate.

(3) Declaratia persoanelor obligate potrivit alin. (1) sa furnizeze informatii va fi, dupa caz, prezentata sau consemnata in scris.

(4) In situatia in care persoana obligata sa furnizeze informatia in scris este, din motive independente de vointa sa, in imposibilitate de a scrie, organul fiscal intocmeste un proces-verbal.

ARTICOLUL 52¹@

Furnizarea periodica de informatii

(1) Contribuabilii sunt obligati sa furnizeze periodic organelor fiscale informatii referitoare la activitatea desfasurata.

(2) Furnizarea informatiilor prevazute la alin. (1) se face prin completarea unei declaratii pe proprie raspundere.

(3) Natura informatiilor, periodicitatea, precum si modelul declaratiilor se aproba prin ordin al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala.

@ Articolul a fost introdus prin art. unic pct. 2 din O.U.G. nr. 129/2005, astfel cum a fost completat prin Legea de aprobare nr. 166/2006.

ARTICOLUL 53

Obligatia bancilor de a furniza informatii

(1) Bancile sunt obligate sa comunice organelor fiscale lista titularilor persoane fizice, juridice sau orice alte entitati fara personalitate juridica ce deschid ori inchid conturi, forma juridica pe care acestia o au si domiciliul sau sediul acestora. Comunicarea se va face bilunar, cu referire la conturile deschise sau inchise in perioada anterioara acesteia si va fi adresata Ministerului Finantelor Publice.

(2) Ministerul Finantelor Publice impreuna cu Banca Nationala a Romaniei vor elabora proceduri privind transmiterea informatiilor prevazute la alin. (1).

(3) Ministerul Finantelor Publice, la cererea justificata a autoritatilor publice centrale si locale, va transmite informatiile detinute in baza alin. (1), in scopul indeplinirii de catre aceste autoritati a atributiilor prevazute de lege.

ARTICOLUL 54

Expertiza

(1) Ori de cate ori considera necesar, organul fiscal are dreptul sa apeleze la serviciile unui expert pentru intocmirea unei expertize. Organul fiscal este obligat sa comunice contribuabilului numele expertului.

(2) Contribuabilul poate sa numeasca un expert pe cheltuiala proprie.

(3) Expertii au obligatia sa pastreze secretul fiscal asupra datelor si informatiilor pe care le dobandesc.

(4) Expertiza se intocmeste in scris.

(5) Onorariile stabilite pentru expertizele prevazute de prezentul articol vor fi platite de la bugetele organelor fiscale care au apelat la serviciile expertului, dupa caz.

SECTIUNEA a 3-a

Verificarea inregistrurilor si cercetarea la fata locului

ARTICOLUL 55

Prezentarea de inregistruri

(1) In vederea stabilirii starii de fapt fiscale, contribuabilul are obligatia sa puna la dispozitia organului fiscal registre, evidente, documente de afaceri si orice alte inregistruri. Organul fiscal are dreptul de a solicita si altor persoane inregistruri, daca starea de fapt fiscala nu a fost clarificata pe baza inregistrurilor puse la dispozitie de catre contribuabili.

(2) Organul fiscal poate solicita punerea la dispozitie a inregistrurilor la sediul sau ori la domiciliul fiscal al persoanei obligate sa le prezinte.

(3) Organul fiscal are dreptul sa retina, in scopul protejarii impotriva instrainarii sau distrugerii, documente, acte, inregistruri, registre si documente financiar-contabile sau orice element material care face dovada stabilirii, inregistrarii si achitarii obligatiilor fiscale de catre contribuabili, pe o perioada de maximum 30 de zile. In cazuri exceptionale, cu aprobarea conducatorului organului fiscal, perioada de retinere poate fi prelungita cu maximum 90 de zile.

ARTICOLUL 56

Cercetarea la fata locului

(1) In conditiile legii, organul fiscal poate efectua o cercetare la fata locului, intocmind in acest sens proces-verbal.

(2) Contribuabilii au obligatia sa permita functionarilor imputerniciti de organul fiscal pentru a efectua o cercetare la fata locului, precum si expertilor folositi pentru aceasta actiune intrarea acestora pe terenuri, in incaperi si in orice alte incinte, in masura in care acest lucru este necesar pentru a face constatari in interes fiscal.

(3) Detinatorii terenurilor ori incintelor respective vor fi instiintati in timp util despre cercetare, cu exceptia cazurilor prevazute la art. 95 alin. (1) lit. b). Persoanele fizice vor fi informate asupra dreptului de a refuza intrarea in domiciliu sau resedinta.

(4) In caz de refuz, intrarea in domiciliul sau in resedinta persoanei fizice se face cu autorizarea instantei judecatoresti competente, dispozitiile privind ordonanta presedintiala din Codul de procedura civila fiind aplicabile.

(5) La cererea organului fiscal, organele de politie, jandarmerie ori alti agenti ai fortei publice sunt obligati sa ii acorde sprijinul pentru aplicarea prevederilor prezentului articol.

SECTIUNEA a 4-a

Dreptul de a refuza furnizarea de dovezi

ARTICOLUL 57

Dreptul rudelor de a refuza furnizarea de informatii, efectuarea de expertize si prezentarea unor inscrisuri

(1) Sotul/sotia si rudele contribuabilului pana la gradul al III-lea inclusiv pot refuza furnizarea de informatii, efectuarea de expertize, precum si prezentarea unor inscrisuri.

(2) Persoanele prevazute la alin. (1) vor fi instiintate asupra acestui drept.

ARTICOLUL 58

Dreptul altor persoane de a refuza furnizarea de informatii

(1) Pot refuza sa furnizeze informatii cu privire la datele de care au luat cunostinta in exercitarea activitatii lor preotii, avocatii, notarii publici, consultantii fiscali, executorii judecatoresti, auditorii, expertii contabili, medicii si psihoterapeutii, cu exceptia informatiilor cu privire la indeplinirea obligatiilor fiscale stabilite de lege in sarcina lor.

(2) Sunt asimilate persoanelor prevazute la alin. (1) asistentii, precum si persoanele care participa la activitatea profesionala a acestora.

(3) Persoanele prevazute la alin. (1), cu exceptia preotilor, pot furniza informatii, cu acordul persoanei despre care au fost solicitate informatiile.

(4) In regim derogatoriu de la prevederile alin. (1)-(3), in vederea clarificarii si stabilirii reale a situatiei fiscale a contribuabililor, compartimentele de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale au competenta de a solicita informatii si documente cu relevanta fiscala ori pentru identificarea contribuabililor sau a materiei impozabile ori taxabile, dupa caz, iar notarii publici, avocatii, executorii judecatoresti, organele de politie, organele vamale, serviciile publice comunitare regim permise de conducere si inmatriculare a vehiculelor, serviciile publice comunitare pentru eliberarea pasapoartelor simple, serviciile publice comunitare de evidenta a persoanelor, precum si orice alta entitate care detine informatii ori documente cu privire la bunuri impozabile sau taxabile, dupa caz, ori la persoane care au calitatea de contribuabil, au obligatia furnizarii acestora fara plata. @

@Alineatul (4) a fost introdus prin art. I pct. 7 din O.G. nr. 35/2006.

SECTIUNEA a 5-a
Colaborarea dintre autoritatile publice

ARTICOLUL 59
Obligatia autoritatilor si institutiilor publice
de a furniza informatii si de a prezenta acte

Autoritatile publice, institutiile publice si de interes public, centrale si locale, precum si serviciile descentralizate ale autoritatilor publice centrale vor furniza informatii si acte organelor fiscale, la cererea acestora.

ARTICOLUL 60
Colaborarea dintre autoritatile publice, institutiile publice
sau de interes public

(1) Autoritatile publice, institutiile publice sau de interes public sunt obligate sa colaboreze in realizarea scopului prezentului cod.

(2) Nu constituie activitate de colaborare actiunile intreprinse de autoritatile prevazute la alin. (1), in conformitate cu atributiile ce le revin potrivit legii.

(3) Organul fiscal care solicita colaborarea raspunde pentru legalitatea solicitarii, iar autoritatea solicitata raspunde pentru datele furnizate.

ARTICOLUL 61
Conditii si limite ale colaborarii

(1) Colaborarea dintre autoritatile publice, institutiile publice sau de interes public se realizeaza in limita atributiilor ce le revin potrivit legii.

(2) Daca autoritatea publica, institutia publica sau de interes public solicitata refuza colaborarea, autoritatea publica superioara ambelor organe va decide. Daca o asemenea autoritate nu exista, decizia va fi luata de autoritatea superioara celei solicitate.

ARTICOLUL 62
Colaborarea interstatala dintre autoritatile publice

(1) In baza conventiilor internationale, organele fiscale vor colabora cu autoritatile fiscale similare din alte state.

(2) In lipsa unei conventii, organele fiscale pot acorda sau pot solicita colaborarea altei autoritati fiscale din alt stat pe baza de reciprocitate.

SECTIUNEA a 6-a
Sarcina probei

ARTICOLUL 63
Forta probanta a documentelor justificative si evidentelor contabile

Documentele justificative si evidentele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. In cazul in care exista si alte acte doveditoare, acestea vor fi luate in considerare la stabilirea bazei de impunere.

ARTICOLUL 64

Sarcina probei in dovedirea situatiei de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele si faptele care au stat la baza declaratiilor sale si a oricaror cereri adresate organului fiscal.

(2) Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe baza de probe sau constatari proprii.

ARTICOLUL 65

Dovedirea titularului dreptului de proprietate in scopul impunerii

(1) In cazul in care constata ca anumite bunuri, venituri sau alte valori care, potrivit legii, constituie baza impozabila sunt detinute de persoane care in mod continuu beneficiaza de castigurile sau de orice foloase obisnuite aduse de acestea si ca persoanele respective declara in scris ca nu sunt proprietarii bunurilor, veniturilor sau valorilor in cauza, fara sa arate insa care sunt titularii dreptului de proprietate, organul fiscal va proceda la stabilirea provizorie a obligatiei fiscale corespunzatoare in sarcina acelor persoane.

(2) In conditiile legii, obligatia fiscala privind baza impozabila prevazuta la alin. (1) va putea fi stabilita in sarcina titularilor dreptului de proprietate. Tot astfel acestia datoreaza despagubiri persoanelor care au facut plata pentru stingerea obligatiei stabilite potrivit alin. (1).

ARTICOLUL 66

Estimarea bazei de impunere

(1) Daca organul fiscal nu poate determina marimea bazei de impunere, acesta trebuie sa o estimeze. In acest caz trebuie avute in vedere toate datele si documentele care au relevanta pentru estimare. Estimarea consta in identificarea acelor elemente care sunt cele mai apropiate situatiei de fapt fiscale.

(2) In situatiile in care, potrivit legii, organele fiscale sunt indreptatite sa estimeze baza de impunere, acestea vor avea in vedere pretul de piata al tranzactiei sau bunului impozabil, astfel cum este definit de Codul fiscal.

CAPITOLUL IV

Termene

ARTICOLUL 67

Calcularea termenelor

Termenele de orice fel privind exercitarea drepturilor si indeplinirea obligatiilor prevazute de Codul de procedura fiscala, precum si de alte dispozitii legale aplicabile in materie, daca legea fiscala nu dispune altfel, se calculeaza potrivit dispozitiilor Codului de procedura civila.

ARTICOLUL 68

Prelungirea termenelor

Termenele pentru depunerea declaratiilor fiscale si termenele stabilite in baza legii de un organ fiscal pot fi prelungite in situatii temeinic justificate, potrivit competentei stabilite prin ordin al ministrului finantelor publice.

ARTICOLUL 68¹@

Termenul de solutionare a cererilor contribuabililor

(1) Cererile depuse de catre contribuabil potrivit prezentului cod se solutioneaza de catre organul fiscal in termen de 45 de zile de la inregistrare.

(2) In situatiile in care, pentru solutionarea cererii, sunt necesare informatii suplimentare relevante pentru luarea deciziei, acest termen se prelungeste cu perioada cuprinsa intre data solicitarii si data primirii informatiilor solicitate.

@ Articolul a fost introdus prin art. unic pct. 4 din O.U.G. nr. 165/2005, astfel cum a fost completat prin Legea de aprobare nr. 158/2006.

ARTICOLUL 68²@

Cazul de forta majora si cazul fortuit

(1) Termenele prevazute de lege pentru indeplinirea obligatiilor fiscale, dupa caz, nu incep sa curga sau se suspenda in situatia in care indeplinirea acestor obligatii a fost impiedicata de ivirea unui caz de forta majora sau a unui caz fortuit.

(2) Obligatiile fiscale se considera a fi indeplinite in termen, fara perceperea de majorari de intarziere sau aplicarea de sanctiuni prevazute de lege, daca acestea se executa in termen de 30 de zile de la incetarea evenimentelor prevazute la alin. (1).

@ Articolul a fost introdus prin art. I pct. 8 din O.G. nr. 35/2006.

TITLUL IV

Inregistrarea fiscala si evidenta contabila si fiscala

ARTICOLUL 69

Obligatia de inregistrare fiscala

(1) Orice persoana sau entitate care este subiect intr-un raport juridic fiscal se inregistreaza fiscal primind un cod de identificare fiscala. Codul de identificare fiscala va fi:

a) pentru persoanele juridice, cu exceptia comerciantilor, precum si pentru asocieri si alte entitati fara personalitate juridica, codul de inregistrare fiscala atribuit de organul fiscal competent din subordinea Agentiei Nationale de Administrare Fiscala;

b) pentru persoanele fizice, codul numeric personal atribuit potrivit legii speciale;

c) pentru persoanele fizice care nu detin cod numeric personal, numarul de identificare fiscala atribuit de organul fiscal competent din subordinea Agentiei Nationale de Administrare Fiscala;

d) pentru comercianti, inclusiv pentru sucursalele comerciantilor care au sediul principal al comertului in strainatate, codul unic de inregistrare atribuit potrivit legii speciale;

e) pentru persoanele fizice care desfasoara activitati economice in mod independent sau exercita profesii liberale, codul de inregistrare fiscala atribuit de organul fiscal competent din subordinea Agentiei Nationale de Administrare Fiscala. @

(2) Persoanele prevazute la alin. (1) lit. d) se inregistreaza fiscal potrivit procedurii speciale in materie.

(3) In vederea atribuirii codului de identificare fiscala persoanele prevazute la alin. (1) lit. a), c) si e) au obligatia sa depuna declaratie de inregistrare fiscala.

(4) Au obligatia sa depuna o declaratie de inregistrare fiscala si persoanele prevazute la alin. (1) lit. b) care au calitatea de angajator.

(5) Contribuabilii care obtin venituri din activitati independente, pentru care platile anticipate se fac prin retinere la sursa de catre platitorii de venituri, au obligatia, in vederea inregistrarii, sa depuna la organul fiscal competent declaratia de inregistrare fiscala.

(6) Declaratia de inregistrare fiscala se depune in termen de 30 de zile de la:

a) data infiintarii potrivit legii, in cazul persoanelor juridice, asocierilor si altor entitati fara personalitate juridica;

b) data eliberarii actului legal de functionare, data inceperii activitatii, data obtinerii primului venit sau dobandirii calitatii de angajator, dupa caz, in cazul persoanelor fizice.

@Litera e) de la alin. (1) a fost modificata prin art. I pct. 9 din O.G. nr. 35/2006.

ARTICOLUL 70@

Inregistrarea si scoaterea din evidenta a platitorilor de taxa pe valoarea adaugata

Abrogat.@

@Articolul a fost abrogat prin art. IV lit. a) din O.G. nr. 35/2006.

ARTICOLUL 71

Obligatia inscrierii codului de identificare fiscala pe documente

Platitorii de impozite, taxe, contributi si alte sume datorate bugetului general consolidat au obligatia de a mentiona pe facturi, scrisori, oferte, comenzi sau pe orice alte documente emise codul de identificare fiscala propriu.

ARTICOLUL 72

Declararea filialelor si sediilor secundare

(1) Contribuabilii au obligatia de a declara organului fiscal competent din subordinea Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, in termen de 30 de zile, infiintarea de sedii secundare.

(2) Contribuabilii cu domiciliul fiscal in Romania au obligatia de a declara in termen de 30 de zile infiintarea de filiale si sedii secundare in strainatate.

ARTICOLUL 73

Forma si continutul declaratiei de inregistrare fiscala

(1) Declaratia de inregistrare fiscala se intocmeste prin completarea unui formular pus la dispozitie gratuit de organul fiscal din subordinea Agentiei Nationale de Administrare Fiscala si va fi insotita de acte doveditoare ale informatiilor cuprinse in aceasta.

(2) Declaratia de inregistrare fiscala va cuprinde: datele de identificare a contribuabilului, categoriile de obligatii de plata datorate potrivit Codului fiscal, datele privind sediile secundare, datele de identificare a imputernicitului, datele privind situatia juridica a contribuabilului, precum si alte informatii necesare administrarii impozitelor, taxelor, contributiilor si altor sume datorate bugetului general consolidat.

ARTICOLUL 74

Certificatul de inregistrare fiscala

(1) Pe baza declaratiei de inregistrare fiscala, depusa potrivit art. 69 alin. (3), organul fiscal competent din subordinea Agentiei Nationale de Administrare Fiscala elibereaza certificatul de inregistrare fiscala, in termen de 15 zile de la data depunerii declaratiei. In certificatul de inregistrare fiscala se inscrie obligatoriu codul de identificare fiscala.

(2) Eliberarea certificatelor de inregistrare fiscala nu este supusa taxelor de timbru.

(3) Contribuabilii care realizeaza venituri din activitatea de comert sau prestari de servicii catre populatie sunt obligati sa afiseze certificatul de inregistrare fiscala in locurile unde se desfasoara activitatea.

(4) In cazul pierderii, furtului sau distrugerii certificatului de inregistrare fiscala, organul fiscal va elibera un duplicat al acestuia, in baza cererii contribuabililor si a dovezii de publicare a pierderii, furtului sau distrugerii in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea a III-a.

ARTICOLUL 75

Modificari ulterioare inregistrarii fiscale

(1) Modificarile ulterioare ale datelor din declaratia de inregistrare fiscala trebuie aduse la cunostinta organului fiscal competent din subordinea Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, in termen de 30 de zile de la data producerii acestora, prin completarea si depunerea declaratiei de mentiuni.

(2) La incetarea conditiilor care au generat inregistrarea fiscala, contribuabilii au obligatia de a preda organelor fiscale, in vederea anularii, certificatul de inregistrare fiscala, odata cu depunerea declaratiei de mentiuni.

ARTICOLUL 76

Registrul contribuabililor

(1) Organul fiscal competent din subordinea Agentiei Nationale de Administrare Fiscala organizeaza evidenta platitorilor de impozite, taxe, contributii si alte sume datorate la bugetul de stat, bugetul asigurarilor sociale de stat, bugetul Fondului national unic de asigurari sociale de sanatate, bugetul asigurarilor pentru somaj, in cadrul registrului contribuabililor, care contine:

- a) datele de identificare a contribuabilului;
- b) categoriile de obligatii fiscale de declarare, potrivit legii, denumite vector fiscal; categoriile de obligatii fiscale care se inscriu in vectorul fiscal se stabilesc prin ordin al ministrului finantelor publice;@
- c) alte informatii necesare administrarii obligatiilor fiscale.

(2) Datele prevazute la alin. (1) se completeaza pe baza informatiilor comunicate de contribuabili, de oficiul registrului comertului, de serviciul de evidenta a populatiei, de la alte autoritati si institutii, precum si din constatările proprii ale organului fiscal.

(3) Datele din registrul contribuabililor pot fi modificate din oficiu ori de cate ori se constata ca acestea nu corespund starii de fapt reale si vor fi comunicate contribuabililor.

(4) Modificarea din oficiu a domiciliului fiscal pe baza constatarilor facute potrivit alin. (3) se face prin decizie emisa de organul fiscal competent, dupa ascultarea prealabila a contribuabilului, potrivit art. 9.

(5) Contribuabilii persoane juridice sau orice alte entitati fara personalitate juridica, care, in toate cazurile, in decurs de 12 luni consecutive, nu au depus declaratii fiscale si situatii financiare, nu au efectuat plati datorate catre bugetul de stat, bugetul asigurarilor sociale de stat, bugetul Fondului national unic de asigurari sociale de sanatate, bugetul asigurarilor pentru somaj si carora, la cerere, nici nu li s-a aprobat de catre organul fiscal competent o masura privind indeplinirea obligatiilor lor fiscale, vor fi trecuti intr-o evidenta speciala.

@Litera b) de la alin. (1) a fost modificata prin art. unic pct. 5 din O.U.G. nr. 165/2005, astfel cum a fost completat prin Legea de aprobare nr. 158/2006.

ARTICOLUL 77@

Obligatia de a conduce evidenta fiscala

(1) In vederea stabilirii starii de fapt fiscale si a obligatiilor fiscale de plata datorate, contribuabilii sunt obligati sa conduca evidente fiscale, potrivit actelor normative in vigoare.

(2) In vederea stabilirii preturilor de transfer, contribuabilii care desfasoara tranzactii cu persoane afiliate au obligatia ca, la solicitarea organului fiscal competent, sa intocmeasca si sa prezinte, in termenele stabilite de acesta, dosarul preturilor de transfer. Continutul dosarului preturilor de transfer va fi aprobat prin ordin al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala.

@Articolul a fost modificat prin art. I pct. 10 din O.G. nr. 35/2006.

ARTICOLUL 78

Reguli pentru conducerea evidentei contabile si fiscale

(1) Evidentele contabile si fiscale vor fi pastrate, dupa caz, la domiciliul fiscal al contribuabilului, la sediile secundare ale acestuia, inclusiv pe suport electronic, sau pot fi incredintate spre pastrare unei societati autorizate, potrivit legii, sa presteze servicii de arhivare.@

(1[^]1) Prin exceptie de la prevederile alin. (1), evidentele contabile si fiscale ale exercitiului financiar in curs se pastreaza, dupa caz, la domiciliul fiscal al contribuabililor, la sediile secundare ale acestora sau, in perioada 1-25 a lunii urmatoare, la sediul persoanei fizice ori juridice autorizate pentru prelucrarea lor in vederea intocmirii declaratiilor fiscale.@

(2) Dispozitiile legale privind pastrarea, arhivarea si limba folosita pentru evidentele contabile sunt aplicabile si pentru evidentele fiscale.

(3) In cazul in care evidentele contabile si fiscale sunt tinute cu ajutorul sistemelor electronice de gestiune, pe langa datele arhivate in format electronic contribuabilul este obligat sa pastreze si sa prezinte aplicatiile informatice cu ajutorul carora le-a generat.

(4) Contribuabilii sunt obligati sa evidentieze veniturile realizate si cheltuielile efectuate din activitatile desfasurate, prin intocmirea registrelor sau a oricaror alte documente prevazute de lege.

(5) Contribuabilii sunt obligati sa utilizeze pentru activitatea desfasurata documente primare si de evidenta contabila stabilite prin lege, achizitionate numai de la unitatile stabilite prin normele legale in vigoare, si sa completeze integral rubricile formularelor, corespunzator operatiunilor inregistrate.

(6) Organul fiscal poate lua in considerare orice evidente relevante pentru impunere tinute de contribuabil.

@Alineatul (1) a fost modificat prin art. unic pct. 6 din O.U.G. nr. 165/2005, astfel cum a fost completat prin Legea de aprobare nr. 158/2006.

- Alineatul (1[^]1) a fost introdus prin art. unic pct. 7 din O.U.G. nr. 165/2005, astfel cum a fost completat prin Legea de aprobare nr. 158/2006.

TITLUL V **Declaratia fiscala**

ARTICOLUL 79 **Obligatia de a depune declaratii fiscale**

(1) Declaratia fiscala se depune de catre persoanele obligate potrivit Codului fiscal, la termenele stabilite de acesta.

(2) In cazul in care Codul fiscal nu prevede, Ministerul Finantelor Publice va stabili termenul de depunere a declaratiei fiscale.

(3) Obligatia de a depune declaratia fiscala se mentine si in cazurile in care:

- a) a fost efectuata plata obligatiei fiscale;
- b) obligatia fiscala respectiva este scutita la plata, conform reglementarilor legale;
- c) organul fiscal a stabilit din oficiu baza de impunere si obligatia fiscala;
- d) pentru obligatia fiscala nu rezulta, in perioada de raportare, sume de plata, dar exista obligatia declarativa, conform legii. @

(4) In caz de inactivitate temporara sau in cazul obligatiilor de declarare a unor venituri care, potrivit legii, sunt scutite la plata impozitului pe venit, organul fiscal competent poate aproba, la cererea contribuabilului, alte termene sau conditii de depunere a declaratiilor fiscale, in functie de necesitatile administrarii obligatiilor fiscale. Asupra termenelor si conditiilor va decide organul fiscal potrivit competentelor aprobate prin ordin al ministrului finantelor publice.

@ Litera d) de la alin. (3) a fost introdusa prin art. unic pct. 8 din O.U.G. nr. 165/2005, astfel cum a fost completat prin Legea de aprobare nr. 158/2006.

ARTICOLUL 80 **Forma si continutul declaratiei fiscale**

(1) Declaratia fiscala se intocmeste prin completarea unui formular pus la dispozitie gratuit de organul fiscal.

(2) In declaratia fiscala contribuabilul trebuie sa calculeze quantumul obligatiei fiscale, daca acest lucru este prevazut de lege.

(3) Contribuabilul are obligatia de a completa declaratiile fiscale inscriind corect, complet si cu buna-credinta informatiile prevazute de formular, corespunzatoare situatiei sale fiscale. Declaratia fiscala se semneaza de catre contribuabil sau de catre imputernicit.

(4) Obligatia de semnare a declaratiei fiscale se considera a fi indeplinita si in urmatoarele situatii:

- a) in cazul transmiterii declaratiilor fiscale prin sistemul electronic de plati. Data depunerii declaratiei se considera a fi data debitarii contului platitorului in baza acesteia;
- b) in cazul transmiterii declaratiilor fiscale prin sisteme electronice de transmitere la distanta in conditiile art. 81 alin. (1).

(5) Declaratia fiscala trebuie insotita de documentatia ceruta de prevederile legale.

(6) Pentru anumite categorii de obligatii fiscale, stabilite prin ordin al ministrului finantelor publice, organul fiscal poate transmite contribuabililor formularele de declarare a impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat, instructiunile de completare a acestora, alte informatii utile, precum si plicurile preadresate. In acest caz, contravaloarea corespondentei se suporta de catre organul fiscal.

ARTICOLUL 81

Depunerea declaratiilor fiscale

(1) Declaratia fiscala se depune la registratura organului fiscal competent sau la posta prin scrisoare recomandata. Declaratia fiscala poate fi transmisa prin mijloace electronice sau prin sisteme de transmitere la distanta, conform procedurii stabilite prin ordin al ministrului finantelor publice.

(2) Declaratiile fiscale pot fi redactate de organul fiscal sub forma de proces-verbal, daca din motive independente de vointa contribuabilului acesta este in imposibilitatea de a scrie.

(3) Data depunerii declaratiei fiscale este data inregistrarii acesteia la organul fiscal sau data depunerii la posta, dupa caz.

(4) Nedepunerea declaratiei fiscale da dreptul organului fiscal sa procedeze la stabilirea din oficiu a obligatiilor fiscale prin estimarea bazei de impunere potrivit art. 66. Stabilirea din oficiu a obligatiilor fiscale nu se poate face inainte de implinirea unui termen de 15 zile de la instiintarea contribuabilului privind depasirea termenului legal de depunere a declaratiei fiscale.

ARTICOLUL 82

Corectarea declaratiilor fiscale

Declaratiile fiscale pot fi corectate de catre contribuabil, din proprie initiativa.

TITLUL VI

Stabilirea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor

sume datorate bugetului general consolidat

CAPITOLUL I

Dispozitii generale

ARTICOLUL 83

Stabilirea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume

datorate bugetului general consolidat

(1) Impozitele, taxele, contributiile si alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declaratie fiscala, in conditiile art. 80 alin. (2) si art. 84 alin. (4);

b) prin decizie emisa de organul fiscal, in celelalte cazuri.

(2) Dispozitiile alin. (1) sunt aplicabile si in cazurile in care impozitele, taxele, contributiile si alte sume datorate bugetului general consolidat sunt scutite la plata conform reglementarilor legale, precum si in cazul unei rambursari de taxa pe valoarea adaugata.

(3) Abrogat.@

@Alineatul (3) a fost abrogat prin art. II din O.U.G. nr. 181/2005.

- Alineatul (3) a fost abrogat prin art. II din Legea nr. 15/2006.

ARTICOLUL 84

Decizia de impunere

(1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de cate ori acesta modifica baza de impunere.

(2) Pentru creantele administrate de Ministerul Finantelor Publice prin Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin ordin al ministrului finantelor publice se pot stabili si alte competente pentru emiterea deciziilor de impunere ca urmare a inspectiei fiscale.

(3) Decizia de impunere se emite, daca este necesar, si in cazul in care nu s-a emis decizie referitoare la baza de impunere potrivit art. 87.

(4) Declaratia fiscala intocmita potrivit art. 80 alin. (2) este asimilata cu o decizie de impunere, sub rezerva unei verificari ulterioare, si produce efectele juridice ale instiintarii de plata de la data depunerii acesteia.

(5) In situatia in care legea nu prevede obligatia de calculare a impozitului, declaratia fiscala este asimilata unei decizii referitoare la baza de impunere.

(6) Decizia de impunere si decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii constituie si instiintari de plata, de la data comunicarii acestora, in conditiile in care se stabilesc sume de plata.@

(7) Pana la 1 iulie 2005, sumele reprezentand impozite, taxe, contributii si alte sume datorate bugetului general consolidat, inscrise in deciziile de impunere, in actele administrative fiscale asimilate acestora, precum si in declaratiile fiscale, vor fi rotunjite la 1.000 lei prin reducere cand suma ce urmeaza a fi rotunjita este sub 500 lei si prin majorare cand aceasta este peste 500 lei^1).

^1) Sumele sunt exprimate in moneda veche.

@Alineatul (6) a fost modificat prin art. unic pct. 9 din O.U.G. nr. 165/2005, astfel cum a fost completat prin Legea de aprobare nr. 158/2006.

ARTICOLUL 85

Forma si continutul deciziei de impunere

Decizia de impunere trebuie sa indeplineasca conditiile prevazute la art. 43. Decizia de impunere trebuie sa cuprinda, pe langa elementele prevazute la art. 43 alin. (2), si categoria de impozit, taxa, contributie sau alta suma datorata bugetului general consolidat, baza de impunere, precum si cuantumul acestora, pentru fiecare perioada impozabila.

ARTICOLUL 86

Acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere

Sunt asimilate deciziilor de impunere si urmatoarele acte administrative fiscale:

- a) deciziile privind rambursari de taxa pe valoarea adaugata si deciziile privind restituiri de impozite, taxe, contributii si alte venituri ale bugetului general consolidat;
- b) deciziile referitoare la bazele de impunere;
- c) deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii;
- d) procesele-verbale prevazute la art. 138 alin. (6) si art. 165 alin. (2).

ARTICOLUL 87

Deciziile referitoare la bazele de impunere

(1) Bazele de impunere se stabilesc separat, prin decizie referitoare la bazele de impunere, in urmatoarele situatii:

- a) cand venitul impozabil este realizat de mai multe persoane. Decizia va cuprinde si repartizarea venitului impozabil pe fiecare persoana care a participat la realizarea venitului;
- b) cand sursa venitului impozabil se afla pe raza altui organ fiscal decat cel competent teritorial. In acest caz competenta de a stabili baza de impunere o detine organul fiscal pe raza caruia se afla sursa venitului.

(2) Daca venitul impozabil este realizat de mai multe persoane, atunci acestea pot sa-si numeasca un imputernicit comun in relatia cu organul fiscal.

ARTICOLUL 88

Stabilirea obligatiilor fiscale sub rezerva verificarii ulterioare

(1) Cuantumul obligatiilor fiscale se stabileste sub rezerva verificarii ulterioare.

(2) Decizia de impunere sub rezerva verificarii ulterioare poate fi desfiintata sau modificata, din initiativa organului fiscal sau la solicitarea contribuabilului, pe baza constatarilor organului fiscal competent.

(3) Rezerva verificarii ulterioare se anuleaza numai la implinirea termenului de prescriptie sau ca urmare a inspectiei fiscale efectuate in cadrul termenului de prescriptie.

CAPITOLUL II

Prescriptia dreptului de a stabili obligatii fiscale

ARTICOLUL 89

Obiectul, termenul si momentul de la care incepe sa curga termenul

de prescriptie a dreptului de stabilire a obligatiilor fiscale

(1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligatii fiscale se prescrie in termen de 5 ani, cu exceptia cazului in care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescriptie a dreptului prevazut la alin. (1) incepe sa curga de la data de 1 ianuarie a anului urmator celui in care s-a nascut creanta fiscala potrivit art. 23, daca legea nu dispune altfel.

(3) Dreptul de a stabili obligatii fiscale se prescrie in termen de 10 ani in cazul in care acestea rezulta din savarsirea unei fapte prevazute de legea penala.

(4) Termenul prevazut la alin. (3) curge de la data savarsirii faptei ce constituie infractiune sanctionata ca atare printr-o hotarare judecatoreasca definitiva.

ARTICOLUL 90

Intreruperea si suspendarea termenului de prescriptie a dreptului

de stabilire a obligatiei fiscale

(1) Termenele prevazute la art. 89 se intrerup si se suspenda in cazurile si in conditiile stabilite de lege pentru intreruperea si suspendarea termenului de prescriptie a dreptului la actiune potrivit dreptului comun.

(2) Termenul de prescriptie a dreptului de stabilire a obligatiei fiscale se suspenda pe perioada cuprinsa intre momentul inceperii inspectiei fiscale si momentul emiterii deciziei de impunere ca urmare a efectuarii inspectiei fiscale.

ARTICOLUL 91

Efectul implinirii termenului de prescriptie a dreptului

de a stabili obligatii fiscale

Daca organul fiscal constata implinirea termenului de prescriptie a dreptului de stabilire a obligatiei fiscale, va proceda la incetarea procedurii de emitere a titlului de creanta fiscala.

TITLUL VII
Inspectia fiscala

CAPITOLUL I
Sfera inspectiei fiscale

ARTICOLUL 92
Obiectul si functiile inspectiei fiscale

(1) Insectia fiscala are ca obiect verificarea bazelor de impunere, a legalitatii si conformitatii declaratiilor fiscale, corectitudinii si exactitatii indeplinirii obligatiilor de catre contribuabili, respectarii prevederilor legislatiei fiscale si contabile, stabilirea diferentelor obligatiilor de plata, precum si a accesoriilor aferente acestora.

(2) Insectia fiscala are urmatoarele atributii:

a) constatarea si investigarea fiscala a tuturor actelor si faptelor rezultand din activitatea contribuabilului supus inspectiei sau altor persoane privind legalitatea si conformitatea declaratiilor fiscale, corectitudinea si exactitatea indeplinirii obligatiilor fiscale, in vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;

b) analiza si evaluarea informatiilor fiscale, in vederea confruntarii declaratiilor fiscale cu informatiile proprii sau din alte surse;

c) sanctionarea potrivit legii a faptelor constatate si dispunerea de masuri pentru prevenirea si combaterea abaterilor de la prevederile legislatiei fiscale.

(3) Pentru ducerea la indeplinire a atributiilor prevazute la alin. (2) organul de inspectie fiscala va proceda la:

a) examinarea documentelor aflate in dosarul fiscal al contribuabilului;

b) verificarea concordantei dintre datele din declaratiile fiscale cu cele din evidenta contabila a contribuabilului;

c) discutarea constatarilor si solicitarea de explicatii scrise de la reprezentantii legali ai contribuabililor sau imputernicitii acestora, dupa caz;

d) solicitarea de informatii de la terti;

d¹) stabilirea corecta a bazei de impunere, a diferentelor datorate in plus sau in minus, dupa caz, fata de creanta fiscala declarata si/sau stabilita, dupa caz, la momentul inceperii inspectiei fiscale;@

e) stabilirea de diferente de obligatii fiscale de plata, precum si a obligatiilor fiscale accesorii aferente acestora;@

f) verificarea locurilor unde se realizeaza activitati generatoare de venituri impozabile;

g) dispunerea masurilor asiguratorii in conditiile legii;

h) efectuarea de investigatii fiscale potrivit alin. (2) lit. a);

i) aplicarea de sanctiuni potrivit prevederilor legale;

j) aplicarea de sigilii asupra bunurilor, intocmind in acest sens proces-verbal.

@Litera d¹) de la alin. (3) a fost introdusa prin art. unic pct. 10 din O.U.G. nr. 165/2005, astfel cum a fost completat prin Legea de aprobare nr. 158/2006.

- Litera e) de la alin. (3) a fost modificata prin art. unic pct. 11 din O.U.G. nr. 165/2005, astfel cum a fost completat prin Legea de aprobare nr. 158/2006.

ARTICOLUL 93
Persoanele supuse inspectiei fiscale

Inspectia fiscala se exercita asupra tuturor persoanelor, indiferent de forma lor de organizare, care au obligatii de stabilire, retinere si plata a impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat, prevazute de lege.

ARTICOLUL 94

Formele si intinderea inspectiei fiscale

(1) Formele de inspectie fiscala sunt:

- a) inspectia fiscala generala, care reprezinta activitatea de verificare a tuturor obligatiilor fiscale ale unui contribuabil, pentru o perioada de timp determinata;
- b) inspectia fiscala partiala, care reprezinta activitatea de verificare a uneia sau mai multor obligatii fiscale, pentru o perioada de timp determinata.

(2) Inspectia fiscala se poate extinde asupra tuturor raporturilor relevante pentru impozitare, daca acestea prezinta interes pentru aplicarea legii fiscale.

ARTICOLUL 95@

Proceduri si metode de control fiscal

(1) In realizarea atributiilor, inspectia fiscala poate aplica urmatoarele proceduri de control:

a) controlul inopinat, care consta in activitatea de verificare factica si documentara, in principal, ca urmare a unei sesizari cu privire la existenta unor fapte de incalcare a legislatiei fiscale, fara anuntarea in prealabil a contribuabilului;

b) controlul incrucisat, care consta in verificarea documentelor si operatiunilor impozabile ale contribuabilului, in corelatie cu cele detinute de alte persoane; controlul incrucisat poate fi si inopinat.

(2) La finalizarea controlului inopinat sau incrucisat se incheie proces-verbal.

(3) In realizarea atributiilor, inspectia fiscala poate aplica urmatoarele metode de control:

a) controlul prin sondaj, care consta in activitatea de verificare selectiva a documentelor si operatiunilor semnificative, in care sunt reflectate modul de calcul, de evidentiere si de plata a obligatiilor fiscale datorate bugetului general consolidat;

b) controlul electronic, care consta in activitatea de verificare a contabilitatii si a surselor acesteia, prelucrate in mediu electronic, utilizand metode de analiza, evaluare si testare asistate de instrumente informatice specializate.

@ Articolul a fost modificat prin art. unic pct. 3 din O.U.G. nr. 129/2005, astfel cum a fost completat prin Legea de aprobare nr. 166/2006.

ARTICOLUL 96

Perioada supusa inspectiei fiscale

(1) Inspectia fiscala se efectueaza in cadrul termenului de prescriptie a dreptului de a stabili obligatii fiscale.

(2) La contribuabilii mari, perioada supusa inspectiei fiscale incepe de la sfarsitul perioadei controlate anterior, in conditiile alin. (1).

(3) La celelalte categorii de contribuabili inspectia fiscala se efectueaza asupra creantelor nascute in ultimii 3 ani fiscali pentru care exista obligatia depunerii declaratiilor fiscale. Inspectia fiscala se poate extinde pe perioada de prescriptie a dreptului de a stabili obligatii fiscale, daca este identificata cel putin una dintre urmatoarele situatii:@

a) exista indicii privind diminuarea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat;

b) nu au fost depuse declaratii fiscale in interiorul termenului de prescriptie;@

c) nu au fost indeplinite obligatiile de plata a impozitelor, taxelor, contributiilor si altor sume datorate bugetului general consolidat.

@Partea introductiva de la alin. (3) a fost modificata prin art. unic pct. 12 din O.U.G. nr. 165/2005, astfel cum a fost completat prin Legea de aprobare nr. 158/2006.

- Litera b) de la alin. (3) a fost modificata prin art. unic pct. 13 din O.U.G. nr. 165/2005, astfel cum a fost completat prin Legea de aprobare nr. 158/2006.

CAPITOLUL II

Realizarea inspectiei fiscale

ARTICOLUL 97

Competenta

(1) Inspectia fiscala se exercita exclusiv, nemijlocit si neingradit prin Agentia Nationala de Administrare Fiscala sau, dupa caz, de compartimentele de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale, conform dispozitiilor prezentului titlu, ori de alte autoritati care sunt competente, potrivit legii, sa administreze impozite, taxe, contributii sau alte sume datorate bugetului general consolidat.

(2) In cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, competenta de exercitare a inspectiei fiscale se stabileste prin regulamentul de organizare si functionare aprobat in conditiile legii.

(3) Competenta privind efectuarea inspectiei fiscale se poate delega altui organ fiscal.

ARTICOLUL 98

Selectarea contribuabililor pentru inspectie fiscala

(1) Selectarea contribuabililor ce urmeaza a fi supusi inspectiei fiscale este efectuata de catre organul fiscal competent.

(2) Contribuabilul nu poate face obiectii cu privire la procedura de selectare folosita.

ARTICOLUL 99

Avizul de inspectie fiscala

(1) Inaintea desfasurarii inspectiei fiscale, organul fiscal are obligatia sa instiinteze contribuabilul in legatura cu actiunea care urmeaza sa se desfasoare, prin transmiterea unui aviz de inspectie fiscala.

(2) Avizul de inspectie fiscala va cuprinde:

a) temeiul juridic al inspectiei fiscale;

b) data de incepere a inspectiei fiscale;

c) obligatiile fiscale si perioadele ce urmeaza a fi supuse inspectiei fiscale;

d) posibilitatea de a solicita amanarea datei de incepere a inspectiei fiscale. Amanarea datei de incepere a inspectiei fiscale se poate solicita, o singura data, pentru motive justificate.

ARTICOLUL 100

Comunicarea avizului de inspectie fiscala

(1) Avizul de inspectie fiscala se comunica contribuabilului, in scris, inainte de inceperea inspectiei fiscale, astfel:

a) cu 30 de zile pentru marii contribuabili;

b) cu 15 zile pentru ceilalti contribuabili.

(2) Comunicarea avizului de inspectie fiscala nu este necesara:

a) pentru solutionarea unor cereri ale contribuabilului;

b) in cazul unor actiuni indeplinite ca urmare a solicitarii unor autoritati, potrivit legii;

c) in cazul controlului inopinat si al controlului incrucisat;@

d) in cazul refacerii controlului ca urmare a unei dispozitii de reverificare cuprinse in decizia de solutionare a contestatiei.@

(3) Pe durata unei inspectii fiscale pentru solutionarea unei cereri a contribuabilului, organul de inspectie poate decide efectuarea unei inspectii generale sau partiale. In acest caz, prin exceptie de la prevederile alin.

(1), avizul de inspectie se comunica contribuabilului chiar in cursul efectuarii inspectiei pentru solutionarea cererii.@

@Litera c) de al alin. (2) a fost modificata prin art. unic pct. 4 din O.U.G. nr. 129/2005, astfel cum a fost completat prin Legea de aprobare nr. 166/2006.

- Litera d) de la alin. (2) a fost introdusa prin art. unic pct. 14 din O.U.G. nr. 165/2005, astfel cum a fost completat prin Legea de aprobare nr. 158/2006.

- Alineatul (3) a fost introdus prin art. unic pct. 15 din O.U.G. nr. 165/2005, astfel cum a fost completat prin Legea de aprobare nr. 158/2006.

ARTICOLUL 101

Locul si timpul desfasurarii inspectiei fiscale

(1) Inspectia fiscala se desfasoara, de regula, in spatiile de lucru ale contribuabilului. Contribuabilul trebuie sa puna la dispozitie un spatiu adecvat, precum si logistica necesara desfasurarii inspectiei fiscale.

(2) Daca nu exista un spatiu de lucru adecvat pentru derularea inspectiei fiscale, atunci activitatea de inspectie se va putea desfasura la sediul organului fiscal sau in orice alt loc stabilit de comun acord cu contribuabilul.

(3) Indiferent de locul unde se desfasoara inspectia fiscala, organul fiscal are dreptul sa inspecteze locurile in care se desfasoara activitatea, in prezenta contribuabilului sau a unei persoane desemnate de acesta.

(4) Inspectia fiscala se desfasoara, de regula, in timpul programului de lucru al contribuabilului. Inspectia fiscala se poate desfasura si in afara programului de lucru al contribuabilului, cu acordul scris al acestuia si cu aprobarea conducatorului organului fiscal.

ARTICOLUL 102

Durata efectuarii inspectiei fiscale

(1) Durata efectuarii inspectiei fiscale este stabilita de organele de inspectie fiscala sau, dupa caz, de compartimentele de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale, in functie de obiectivele inspectiei, si nu poate fi mai mare de 3 luni.

(2) In cazul marilor contribuabili sau al celor care au sedii secundare, durata inspectiei nu poate fi mai mare de 6 luni.

(3) Perioadele in care derularea inspectiei fiscale este suspendata nu sunt incluse in calculul duratei acesteia, conform prevederilor alin. (1) si (2).@

(4) Conducatorul inspectiei fiscale competent poate decide suspendarea unei inspectii fiscale ori de cate ori sunt motive justificate pentru aceasta.@

(5) Conditiiile si modalitatile de suspendare a unei inspectii fiscale se vor stabili prin ordin al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, respectiv prin ordin comun al ministrului finantelor publice si al

ministrului administratiei si internelor, in cazul inspectiilor fiscale efectuate de organele fiscale prevazute la art. 35, care se publica in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I.@

@Alineatele (3), (4) si (5) au fost introduse art. unic pct. 16 din O.U.G. nr. 165/2005, astfel cum a fost completat prin Legea de aprobare nr. 158/2006.

- Alineatul (5) a fost modificat prin art. I pct. 11 din O.G. nr. 35/2006, astfel cum a fost modificat prin Rectificarea publicata in MOF nr. 742 din 31/08/2006.

ARTICOLUL 103

Reguli privind inspectia fiscala

(1) Inspectia fiscala va avea in vedere examinarea tuturor starilor de fapt si raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere.

(2) Inspectia fiscala va fi efectuata in asa fel incat sa afecteze cat mai putin activitatea curenta a contribuabililor si sa utilizeze eficient timpul destinat inspectiei fiscale.

(3) Inspectia fiscala se efectueaza o singura data pentru fiecare impozit, taxa, contributie si alte sume datorate bugetului general consolidat si pentru fiecare perioada supusa impozitarii. Prin exceptie, conducatorul inspectiei fiscale competent poate decide reverificarea unei anumite perioade daca, de la data incheierii inspectiei fiscale si pana la data implinirii termenului de prescriptie, apar date suplimentare necunoscute inspectorilor fiscali la data efectuarii verificarilor sau erori de calcul care influenteaza rezultatele acestora.

(4) In situatia in care din instrumentarea cauzelor penale de catre organele competente nu rezulta existenta prejudiciului, reverificarea dispusa in temeiul alin. (3) nu este urmata de emiterea deciziei de impunere.

(5) Inspectia fiscala se exercita pe baza principiilor independentei, unicitatii, autonomiei, ierarhizarii, teritorialitatii si descentralizarii.

(6) Activitatea de inspectie fiscala se organizeaza si se desfasoara in baza unor programe anuale, trimestriale si lunare aprobate in conditiile stabilite prin ordin al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, respectiv prin acte ale autoritatilor administratiei publice locale, dupa caz.

(7) La inceperea inspectiei fiscale, inspectorul este obligat sa prezinte contribuabilului legitimatia de inspectie si ordinul de serviciu semnat de conducatorul organului de control. Inceperea inspectiei fiscale trebuie consemnata in registrul unic de control.

(8) La finalizarea inspectiei fiscale, contribuabilul este obligat sa dea o declaratie scrisa, pe propria raspundere, din care sa rezulte ca au fost puse la dispozitie toate documentele si informatiile solicitate pentru inspectia fiscala. In declaratie se va mentiona si faptul ca au fost restituite toate documentele solicitate si puse la dispozitie de contribuabil.

(9) Contribuabilul are obligatia sa indeplineasca masurile prevazute in actul intocmit cu ocazia inspectiei fiscale, in termenele si conditiile stabilite de organele de inspectie fiscala.

ARTICOLUL 104

Obligatia de colaborare a contribuabilului

(1) Contribuabilul are obligatia sa colaboreze la constatarea starilor de fapt fiscale. Acesta este obligat sa dea informatii, sa prezinte la locul de desfasurare a inspectiei fiscale toate documentele, precum si orice alte date necesare clarificarii situatiilor de fapt relevante din punct de vedere fiscal.

(2) La inceperea inspectiei fiscale, contribuabilul va fi informat ca poate numi persoane care sa dea informatii. Daca informatiile contribuabilului sau cele ale persoanei numite de acesta sunt insuficiente, atunci inspectorul fiscal se poate adresa si altor persoane pentru obtinerea de informatii.

(3) Pe toata durata exercitarii inspectiei fiscale contribuabilii supusi acesteia au dreptul de a beneficia de asistenta de specialitate sau juridica.

ARTICOLUL 105

Dreptul contribuabilului de a fi informat

(1) Contribuabilul va fi informat pe parcursul desfasurarii inspectiei fiscale asupra constatarilor rezultate din inspectia fiscala.

(2) La incheierea inspectiei fiscale, organul fiscal va prezenta contribuabilului constatările și consecințele lor fiscale, acordându-i acestuia posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere potrivit art. 9 alin. (1), cu excepția cazului în care bazele de impozitare nu au suferit nici o modificare în urma inspectiei fiscale sau a cazului în care contribuabilul renunță la acest drept și notifică acest fapt organelor de inspectie fiscala.

(3) Data, ora și locul prezentării concluziilor vor fi comunicate contribuabilului în timp util.

(4) Contribuabilul are dreptul să prezinte, în scris, punctul de vedere cu privire la constatările inspectiei fiscale.

ARTICOLUL 106

Sesizarea organelor de urmarire penala

(1) Organele fiscale vor sesiza organele de urmarire penala în legătura cu constatările efectuate cu ocazia inspectiei fiscale și care ar putea întruni elemente constitutive ale unei infracțiuni, în condițiile prevăzute de legea penala.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1) organele de inspectie au obligația de a întocmi proces-verbal semnat de organul de inspectie și de către contribuabilul supus inspectiei, cu sau fără explicații ori obiecțiuni din partea contribuabilului. În cazul în care cel supus controlului refuză să semneze procesul-verbal, organul de inspectie fiscala va consemna despre aceasta în procesul-verbal. În toate cazurile procesul-verbal va fi comunicat contribuabilului.

ARTICOLUL 107@

Raportul privind rezultatul inspectiei fiscale

(1) Rezultatul inspectiei fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspectiei din punct de vedere faptic și legal.

(2) La finalizarea inspectiei fiscale, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere care va cuprinde și diferențe în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscala existentă la momentul începerii inspectiei fiscale. În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi stabilit printr-o decizie privind nemodificarea bazei de impunere.@

@ Articolul a fost modificat prin art. unic pct. 5 din O.U.G. nr. 129/2005, astfel cum a fost completat prin Legea de aprobare nr. 166/2006.

- Alineatul (2) a fost modificat prin art. unic pct. 17 din O.U.G. nr. 165/2005, astfel cum a fost completat prin Legea de aprobare nr. 158/2006.

TITLUL VIII
Colectarea creantelor fiscale

CAPITOLUL I
Dispozitii generale

ARTICOLUL 108
Colectarea creantelor fiscale

(1) In sensul prezentului titlu, colectarea consta in exercitarea actiunilor care au ca scop stingerea creantelor fiscale.

(2) Colectarea creantelor fiscale se face in temeiul unui titlu de creanta sau al unui titlu executoriu, dupa caz.

(3) Titlul de creanta este actul prin care se stabileste si se individualizeaza creanta fiscala, intocmit de organele competente sau de persoanele indreptatite, potrivit legii.

ARTICOLUL 109
Termenele de plata

(1) Creantele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevazute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementeaza.

(2) Pentru diferentele de obligatii fiscale principale si pentru obligatiile fiscale accesorii, stabilite potrivit legii, termenul de plata se stabileste in functie de data comunicarii acestora, astfel:

a) daca data comunicarii este cuprinsa in intervalul 1-15 din luna, termenul de plata este pana la data de 5 a lunii urmatoare;

b) daca data comunicarii este cuprinsa in intervalul 16-31 din luna, termenul de plata este pana la data de 20 a lunii urmatoare.

(3) Pentru obligatiile fiscale esalonate sau amanate la plata, precum si pentru accesoriile acestora termenul de plata se stabileste prin documentul prin care se acorda inlesnirea respectiva.

(4) Pentru creantele fiscale, administrate de Ministerul Finantelor Publice, care nu au prevazute termene de plata, acestea vor fi stabilite prin ordin al ministrului finantelor publice.

(5) Pentru creantele fiscale ale bugetelor locale care nu au prevazute termene de plata, acestea se stabilesc prin ordin comun al ministrului administratiei si internelor si al ministrului finantelor publice.

(6) Contributiile sociale administrate de Ministerul Finantelor Publice, dupa calcularea si retinerea acestora conform reglementarilor legale in materie, se vireaza pana la data de 25 a lunii urmatoare celei pentru care se efectueaza plata drepturilor salariale.

(7) Prin derogare de la dispozitiile legale in vigoare privind termenele de plata, impozitele si contributiile aferente veniturilor din salarii se platesc astfel:

a) trimestrial, pana la data de 25 inclusiv a lunii urmatoare trimestrului, de catre contribuabilii persoane juridice care au statut de microintreprindere, in conditiile Legii nr. 346/2004 privind stimularea infiintarii si dezvoltarii intreprinderilor mici si mijlocii, cu modificarile si completarile ulterioare, precum si de catre persoanele fizice care desfasoara activitati independente;

b) anual, pana la data de 25 inclusiv a lunii ianuarie a anului urmat, de catre asociatii, fundatii sau alte entitati fara scop patrimonial, cu exceptia institutiilor publice. @

(8) Contribuabilii prevazuti la alin. (7) au obligatia sa declare impozitele si contributiile aferente veniturilor din salarii pana la termenul de plata. @

@Alineatele (7) si (8) au fost introduse prin art. I pct. 12 din O.G. nr. 35/2006.

ARTICOLUL 109¹@

Certificatul de atestare fiscala

(1) Certificatul de atestare fiscala se emite de organul fiscal competent, la solicitarea contribuabilului.

(2) Certificatul de atestare fiscala se elibereaza pe baza datelor cuprinse in evidenta pe platitor a organului fiscal competent si cuprinde creantele fiscale exigibile, existente in sold in ultima zi a lunii anterioare depunerii cererii, denumita luna de referinta.

(3) In primele 5 zile lucratoare ale lunii se emit certificate de atestare fiscala in care se mentioneaza creantele fiscale exigibile, existente in sold la sfarsitul lunii anterioare lunii de referinta.

(4) Certificatul de atestare fiscala se emite in termen de 5 zile lucratoare de la data depunerii cererii de catre contribuabil si poate fi utilizat de contribuabil pe o perioada de pana la 30 de zile de la data emiterii. In cazul persoanelor fizice, perioada in care poate fi utilizat este de pana la 90 de zile de la data emiterii. Pe perioada de utilizare, certificatul poate fi prezentat de contribuabil, in original sau in copie legalizata, oricarui solicitant.

(5) In situatia in care, in conformitate cu art. 112 alin. (3), exista cereri de compensare aflate in termenul legal de solutionare, certificatul fiscal se elibereaza cu mentiunea cerere de compensare in curs de solutionare pentru suma de

@ Articolul a fost introdus prin art. unic pct. 18 din O.U.G. nr. 165/2005, astfel cum a fost completat prin Legea de aprobare nr. 158/2006.

ARTICOLUL 109²@

Certificatul de atestare fiscala emis de autoritatile

administratiei publice locale

(1) Certificatul de atestare fiscala se emite de organul fiscal competent al autoritatii administratiei publice locale, la solicitarea contribuabilului.

(2) Certificatul de atestare fiscala se elibereaza pe baza datelor cuprinse in evidenta pe platitor a organului fiscal competent si cuprinde creantele fiscale exigibile, existente in sold in prima zi a lunii urmatoare depunerii cererii, denumita luna de referinta.

(3) In certificatul de atestare fiscala se mentioneaza creantele fiscale exigibile, cu termene de plata expirate pana la data de intai a lunii urmatoare emiterii acestuia.

(4) Certificatul de atestare fiscala se emite in termen de cel mult doua zile lucratoare de la data depunerii cererii de catre contribuabil si poate fi utilizat de contribuabil pe toata perioada lunii in care se emite. Certificatul de atestare fiscala emis in intervalul 25 a lunii - finele lunii este valabil pe toata perioada lunii urmatoare emiterii. Pe perioada de utilizare, certificatul poate fi prezentat de contribuabil, in original sau in copie legalizata, oricarui solicitant.

(5) Pentru instrainarea dreptului de proprietate asupra cladirilor, terenurilor si a mijloacelor de transport, contribuabilii trebuie sa prezinte certificate de atestare fiscala prin care sa se ateste achitarea tuturor obligatiilor fiscale locale datorate autoritatii administratiei publice locale pe a carei raza se afla inregistrat fiscal bunul ce se instraineaza. Actele prin care se instraineaza cladiri, terenuri, respectiv mijloace de transport, cu incalcarea prevederilor prezentului alineat, sunt nule de drept.

(6) In situatia in care, in conformitate cu art. 112 alin. (3), exista cereri de compensare aflate in termenul legal de solutionare, certificatul fiscal se elibereaza cu mentiunea «Cerere de compensare in curs de solutionare pentru suma de ...».

@ Articolul a fost introdus prin art. I pct. 13 din O.G. nr. 35/2006.

CAPITOLUL II

Stingerea creantelor fiscale prin plata, compensare si restituire

ARTICOLUL 110

Dispozitii privind efectuarea platii

(1) Platile catre organele fiscale se efectueaza prin intermediul bancilor, trezoreriilor si al altor institutii autorizate sa deruleze operatiuni de plata.

(2) Plata obligatiilor fiscale se efectueaza de catre debitori, distinct pe fiecare impozit, taxa, contributie si alte sume datorate bugetului general consolidat, inclusiv majorari de intarziere. Dispozitiile art. 1093 din Codul civil se aplica in mod corespunzator. @

(3) In cazul stingerii prin plata a obligatiilor fiscale, momentul platii este:

a) in cazul platilor in numerar, data inscrisa in documentul de plata eliberat de organele sau persoanele abilitate de organul fiscal;

b) in cazul platilor efectuate prin mandat postal, data postei, inscrisa pe mandatul postal;

c) in cazul platilor efectuate prin decontare bancara, data la care bancile debiteaza contul platitorului pe baza instrumentelor de decontare specifice, astfel cum aceasta informatie este transmisa prin mesajul electronic de plata de catre institutia bancara initiatoare, potrivit reglementarilor specifice in vigoare, cu exceptia situatiei prevazute la art. 117, data putand fi dovedita prin extrasul de cont al contribuabilului;

d) pentru obligatiile fiscale care se sting prin anulare de timbre fiscale mobile, data inregistrarii la organul competent a documentului sau a actului pentru care s-au depus si anulat timbrele datorate potrivit legii.

(4) Pentru creantele fiscale administrate de Agentia Nationala de Administrare Fiscala si unitatile subordonate, organul fiscal, la cererea debitorului, va efectua indreptarea erorilor din documentele de plata intocmite de acesta si va considera valabila plata de la momentul efectuarii acesteia, in suma si din contul debitorului inscrise in documentul de plata, cu conditia debitarii contului acestuia si a creditarii unui cont bugetar. @

(5) Prevederile alin. (4) se aplica in mod corespunzator si de catre celelalte autoritati publice care, potrivit legii, administreaza creante fiscale. @

(6) Cererea poate fi depusa in termen de un an de la data platii, sub sanctiunea decaderii. @

(7) Procedura de indreptare a erorilor va fi aprobata prin ordin al ministrului finantelor publice. @

@ Alineatul (2) a fost modificat prin art. unic pct. 19 din O.U.G. nr. 165/2005, astfel cum a fost completat prin Legea de aprobare nr. 158/2006.

- Alineatele (4), (5), (6) si (7) au fost introduse prin art. unic pct. 20 din O.U.G. nr. 165/2005, astfel cum a fost completat prin Legea de aprobare nr. 158/2006.

ARTICOLUL 111

Ordinea stingerii datoriilor

(1) Daca un contribuabil datoreaza mai multe tipuri de impozite, taxe, contributii si alte sume reprezentand creante fiscale prevazute la art. 21 alin. (2) lit. a), iar suma platita nu este suficienta pentru a stinge toate datoriile, atunci se stinge creanta fiscala stabilita de contribuabil conform numarului de evidenta a platii inscris pe ordinul de plata pentru Trezoreria Statului.

(2) In situatia in care contribuabilul nu stabileste creanta fiscala ce urmeaza a fi stinsa, organul fiscal competent va efectua stingerea obligatiilor fiscale in urmatoarea ordine:

a) sume datorate in contul ratelor din graficele de plata a obligatiilor fiscale, pentru care s-au aprobat esalonari si/sau amanari la plata, precum si dobanzile datorate pe perioada esalonarii si/sau amanarii la plata si calculate conform legii;

b) obligatii fiscale principale cu termene de plata in anul curent, precum si accesoriile acestora, in ordinea vechimii;

c) obligatii fiscale datorate si neachitate la data de 31 decembrie a anului precedent, in ordinea vechimii, pana la stingerea integrala a acestora;

d) dobanzi, penalitati de intarziere aferente obligatiilor fiscale prevazute la lit. c);

e) obligatii fiscale cu termene de plata viitoare, la solicitarea debitorului.

(3) Pentru creantele bugetelor locale, din categoria obligatiilor fiscale prevazute la alin. (2) lit. b), se sting cu prioritate obligatiile stabilite ca urmare a inspectiei fiscale.

(4) In situatia prevazuta la alin. (2) creditorul fiscal care administreaza creantele fiscale va instiinta debitorul despre masura luata, in termen de 10 zile de la data efectuarii stingerii.

(5) Pentru creantele fiscale administrate de autoritatile administratiei publice locale, orice plata facuta dupa comunicarea somatiei in cadrul executarii silite va stinge mai intai obligatiile fiscale cuprinse in titlul executoriu.@

@Alineatul (5) a fost introdus prin art. I pct. 14 din O.G. nr. 35/2006.

ARTICOLUL 112

Compensarea

(1) Prin compensare se sting creantele administrate de Ministerul Finantelor Publice cu creantele debitorului reprezentand sume de rambursat sau de restituit de la buget, pana la concurenta celei mai mici sume, cand ambele parti dobandesc reciproc atat calitatea de creditor, cat si pe cea de debitor, daca legea nu prevede altfel.

(2) Creantele fiscale administrate de unitatile administrativ-teritoriale se sting prin compensarea cu creantele debitorului reprezentand sume de restituit de la bugetele locale, pana la concurenta celei mai mici sume, cand ambele parti dobandesc reciproc atat calitatea de creditor, cat si pe cea de debitor, daca legea nu prevede altfel.

(3) Compensarea se face de organul fiscal competent la cererea debitorului sau inainte de restituirea ori rambursarea sumelor cuvenite acestuia, dupa caz. Dispozitiile art. 111 privind ordinea stingerii datoriilor sunt aplicabile in mod corespunzator.@

(4) Organul fiscal poate efectua compensare din oficiu ori de cate ori constata existenta unor creante reciproce, cu exceptia sumelor negative din deconturile de taxa pe valoarea adaugata fara optiune de rambursare.

(5) Compensarea creantelor debitorului se va efectua cu obligatii datorate aceluiasi buget, urmand ca din diferenta ramasa sa fie compensate obligatiile datorate altor bugete, in urmatoarea ordine:

a) bugetul de stat;

b) fondul de risc pentru garantii de stat, pentru imprumuturi externe;

c) bugetul asigurarilor sociale de stat;

d) bugetul Fondului national unic de asigurari sociale de sanatate;

e) bugetul asigurarilor pentru somaj.

(5^1) Creantele fiscale rezultate din raporturi juridice vamale se compenseaza cu creantele debitorului reprezentand sume de restituit de aceeasi natura, in conditiile art. 111. Eventualele diferente ramase vor fi compensate cu alte obligatii fiscale ale debitorului, in ordinea prevazuta la alin. (5). Procedura de compensare va fi stabilita prin ordin al ministrului finantelor publice.@

(6) Dispozitiile alin. (5) nu se aplica in cazul creantelor bugetelor locale.

(7) Organul competent va instiinta in scris debitorul despre masura compensarii luate potrivit alin. (3), in termen de 7 zile de la data efectuării operatiunii.

@Alineatul (3) a fost modificat prin art. unic pct. 6 din O.U.G. nr. 129/2005, astfel cum a fost completat prin Legea de aprobare nr. 166/2006.

- Alineatul (5¹) a fost introdus prin art. I pct. 15 din O.G. nr. 35/2006.

ARTICOLUL 113

Restituiri de sume

(1) Se restituie, la cerere, debitorului urmatoarele sume:

- a) cele platite fara existenta unui titlu de creanta;
- b) cele platite in plus fata de obligatia fiscala;
- c) cele platite ca urmare a unei erori de calcul;
- d) cele platite ca urmare a aplicarii eronate a prevederilor legale;
- e) cele de rambursat de la bugetul de stat;
- f) cele stabilite prin hotarari ale organelor judiciare sau ale altor organe competente potrivit legii;
- g) cele ramase dupa efectuarea distribuirii prevazute la art. 167;
- h) cele rezultate din valorificarea bunurilor sechestrate sau din retenirile prin poprire, dupa caz, in temeiul hotararii judecatoresti prin care se dispune desfiintarea executarii silita.

(2) Prin exceptie de la prevederile alin. (1), sumele de restituit reprezentand diferente de impozite rezultate din regularizarea anuala a impozitului pe venit datorat de persoanele fizice se restituie din oficiu de organele fiscale competente, in termen de cel mult 60 de zile de la data comunicarii deciziei de impunere.

(3) Diferentele de impozit pe venit de restituit mai mici de 5 lei (RON) vor ramane in evidenta fiscala spre a fi compensate cu datorii viitoare, urmand a se restitui atunci cand suma cumulata a acestora depaseste limita mentionata.

(4) Prin exceptie de la alin. (3), diferentele mai mici de 5 lei (RON) se vor putea restitui in numerar numai la solicitarea contribuabilului.

(5) In cazul restituirii sumelor in valuta confiscate, aceasta se realizeaza conform legii, in lei la cursul de referinta al pietei valutare pentru euro, comunicat de Banca Nationala a Romaniei, de la data ramanerii definitive si irevocabile a hotararii judecatoresti prin care se dispune restituirea.

(6) Daca debitorul inregistreaza obligatii fiscale restante, sumele prevazute la alin. (1) si (2) se vor restitui numai dupa efectuarea compensarii potrivit prezentului cod.

(7) In cazul in care suma de rambursat sau de restituit este mai mica decat obligatiile fiscale restante ale debitorului, se va efectua compensarea pana la concurenta sumei de rambursat sau de restituit.

(8) In cazul in care suma de rambursat sau de restituit este mai mare decat suma reprezentand obligatii fiscale restante ale debitorului, se va efectua compensarea pana la concurenta obligatiilor fiscale restante, diferenta rezultata restituindu-se debitorului.

(9) Procedura de restituire si de rambursare a sumelor de la buget, inclusiv modalitatea de acordare a dobanzilor prevazute la art. 120, se aproba prin ordin al ministrului finantelor publice.

ARTICOLUL 114

Obligatia bancilor supuse regimului de supraveghere speciala

sau de administrare speciala

Bancile supuse regimului de supraveghere speciala sau de administrare speciala si care efectueaza platile dispuse in limita incasarilor vor deconta zilnic, cu prioritate, sumele reprezentand obligatii fiscale cuprinse

in ordinele de plata emise de debitori si/sau creante fiscale inscrise in adresa de infiintare a popririi transmisa de organele fiscale.

CAPITOLUL III Dobanzi si penalitati de intarziere

ARTICOLUL 115 Dispozitii generale privind dobanzi si penalitati de intarziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen dobanzi si penalitati de intarziere.

(2) Nu se datoreaza majorari de intarziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi de orice fel, obligatii fiscale accesorii stabilite potrivit legii, cheltuieli de executare silita, cheltuieli judiciare, sumele confiscate, precum si sumele reprezentand echivalentul in lei al bunurilor si sumelor confiscate care nu sunt gasite la locul faptei.@

(3) Dobanzile si penalitatile de intarziere se fac venit la bugetul caruia ii apartine creanta principala.

(4) Dobanzile si penalitatile de intarziere se stabilesc prin decizii intocmite in conditiile aprobate prin ordin al ministrului finantelor publice, cu exceptia situatiei prevazute la art. 138 alin. (6).

@Alineatul (2) a fost modificat prin art. I pct. 16 din O.G. nr. 35/2006.

ARTICOLUL 116 Dobanzi

(1) Dobanzile se calculeaza pentru fiecare zi, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(1^1) Pentru diferentele suplimentare de creante fiscale rezultate din corectarea declaratiilor sau modificarea unei decizii de impunere, majorarile de intarziere se datoreaza incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei creantei fiscale pentru care s-a stabilit diferenta si pana la data stingerii acesteia inclusiv.@

(1^2) In situatia in care diferentele rezultate din corectarea declaratiilor sau modificarea unei decizii de impunere sunt negative in raport cu sumele stabilite initial, se datoreaza majorari de intarziere pentru suma datorata dupa corectare ori modificare, incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei si pana la data stingerii acesteia inclusiv.@

(2) Prin exceptie de la prevederile alin. (1), se datoreaza dobanzi dupa cum urmeaza:

a) pentru diferentele de impozite, taxe, contributii, precum si cele administrate de organele vamale, stabilite de organele competente, dobanzile se datoreaza incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei impozitului, taxei sau contributiei, pentru care s-a stabilit diferenta, pana la data stingerii acesteia inclusiv;

a^1) pentru impozitele, taxele, contributiile si alte sume datorate bugetului general consolidat de catre debitorul declarat insolvabil care nu are venituri si bunuri urmaribile, pana la data trecerii in evidenta separata, potrivit art. 172;@

b) Abrogat;@

c) pentru impozitele, taxele si contributiile debitorului declarat insolvabil, pana la data incheierii procesului-verbal de constatare a insolvabilitatii inclusiv.

(3) Modul de calcul al dobanzilor aferente sumelor reprezentand eventuale diferente intre impozitul pe profit platit la data de 25 ianuarie a anului urmator celui de impunere si impozitul pe profit datorat conform declaratiei de impunere intocmite pe baza situatiei financiare anuale va fi reglementat prin norme metodologice aprobate prin ordin al ministrului finantelor publice.

(4) Pentru obligatiile fiscale neachitate la termenul de plata, reprezentand impozitul pe venitul global, se datoreaza dobanzi dupa cum urmeaza:

a) pentru anul fiscal de impunere dobanzile pentru platile anticipate stabilite de organul fiscal prin decizii de plati anticipate se calculeaza pana la data platii debitului sau, dupa caz, pana la data de 31 decembrie;

b) dobanzile pentru sumele neachitate in anul de impunere, potrivit lit. a), se calculeaza incepand cu data de 1 ianuarie a anului urmator pana la data stingerii acestora, inclusiv;

c) in cazul in care impozitul pe venit stabilit prin decizia de impunere anuala este mai mic decat cel stabilit prin deciziile de plati anticipate, dobanzile se recalculeaza, incepand cu data de 1 ianuarie a anului urmator celui de impunere, la soldul neachitat in raport cu impozitul anual stabilit prin decizia de impunere anuala, urmand a se face regularizarea dobanzii in mod corespunzator.

(5) Nivelul dobanzii se stabileste prin hotarare a Guvernului, la propunerea Ministerului Finantelor Publice, corelat cu nivelul dobanzii de referinta a Bancii Nationale a Romaniei la care se adauga 10 puncte procentuale, o data pe an, in luna decembrie, pentru anul urmator, sau in cursul anului, daca rata dobanzii de referinta se modifica cu peste 5 puncte procentuale.

@Alineatele (1¹) si (1²) au fost introduse prin art. unic pct. 21 din O.U.G. nr. 165/2005, astfel cum a fost completat prin Legea de aprobare nr. 158/2006.

- Litera b) de la alin. (2) a fost abrogata prin art. unic pct. 22 din O.U.G. nr. 165/2005, astfel cum a fost completat prin Legea de aprobare nr. 158/2006.

- Litera a¹) de la alin. (2) a fost introdusa prin art. I pct. 17 din O.G. nr. 35/2006.

ARTICOLUL 117

Dobanzi si penalitati de intarziere in cazul platilor

efectuate prin decontare bancara

(1) Nedecontarea de catre unitatile bancare a sumelor cuvenite bugetului general consolidat, in termen de 3 zile lucratoare de la data debitarii contului platitorului, nu il exonereaza pe platitor de obligatia de plata a sumelor respective si atrage pentru acesta dobanzi si penalitati de intarziere la nivelul celor prevazute la art. 116 si 121, dupa termenul de 3 zile.

(2) Pentru recuperarea sumelor datorate bugetului si nedecontate de unitatile bancare, precum si a dobanzilor si penalitatilor de intarziere prevazute la alin. (1), platitorul se poate indrepta impotriva unitatii bancare respective.

ARTICOLUL 118

Dobanzi si penalitati de intarziere in cazul compensarii si in

cazul deschiderii procedurii de reorganizare judiciara

(1) In cazul creantelor fiscale stinse prin compensare, dobanzile si penalitatile de intarziere se datoreaza pana la data stingerii inclusiv, astfel:

a) pentru compensarile la cerere, data stingerii este data depunerii la organul competent a cererii de compensare;

b) pentru compensarile din oficiu, data stingerii este data inregistrarii operatiei de compensare de catre unitatea de trezorerie teritoriala, conform notei de compensare intocmite de catre organul competent;

c) pentru compensarile efectuate ca urmare a unei cereri de restituire sau de rambursare a sumei cuvenite debitorului, data stingerii este data depunerii cererii de rambursare sau de restituire.

(2) In cazul in care in urma exercitarii controlului sau analizarii cererii de compensare s-a stabilit ca suma ce urmeaza a se compensa este mai mica decat suma cuprinsa in cererea de compensare, dobanzile si

penalitatiile de intarziere se recalculeaza pentru diferenta ramasa de la data inregistrarii cererii de compensare.

(3) Pentru obligatiile fiscale stinse prin procedurile de compensare prevazute de actele normative speciale, data stingerii este data la care se efectueaza compensarea prevazuta in actul normativ care o reglementeaza sau in normele metodologice de aplicare a acestuia, aprobate prin ordin al ministrului finantelor publice.

(4) Abrogat. @

@Alineatul (4) a fost abrogat prin art. I pct. 18 din O.G. nr. 35/2006.

ARTICOLUL 119

Dobanzi in cazul inlesnirilor la plata

Pe perioada pentru care au fost acordate inlesniri la plata obligatiilor fiscale restante se datoreaza dobanzi.

ARTICOLUL 120@

Dobanzi in cazul sumelor de restituit sau de rambursat de la buget

(1) Pentru sumele de restituit sau de rambursat de la buget contribuabilii au dreptul la dobanda din ziua urmatoare expirarii termenului prevazut la art. 113 alin. (2) sau la art. 199, dupa caz. Acordarea dobanzilor astfel acumulate se face la cererea contribuabililor.

(2) Dobanda datorata este la nivelul majorarii de intarziere prevazute de prezentul cod si se suporta din acelasi buget din care se restituie ori se ramburseaza, dupa caz, sumele solicitate de platitori.

@Articolul a fost modificat prin art. unic pct. 23 din O.U.G. nr. 165/2005, astfel cum a fost completat prin Legea de aprobare nr. 158/2006.

ARTICOLUL 121

Penalitati de intarziere

(1) Plata cu intarziere a obligatiilor fiscale se sanctioneaza cu o penalitate de intarziere de 0,6% pentru fiecare luna si/sau pentru fiecare fractiune de luna de intarziere, incepand cu data de intai a lunii urmatoare scadentei acestora pana la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de intarziere nu inlatura obligatia de plata a dobanzilor.

(2) Pentru situatiile prevazute la art. 116 alin. (3) si (4) penalitatilor de intarziere li se aplica regimul stabilit pentru dobanzi.

(3) Penalitatea de intarziere se datoreaza pana la data inceperii procedurii de executare silita.

(4) In cazul in care s-au acordat inlesniri la plata, penalitatea de intarziere se datoreaza pana la data de intai a lunii urmatoare celei in care s-au acordat inlesnirile. Nerespectarea inlesnirilor la plata, asa cum au fost acordate, conduce la calculul penalitatilor de intarziere de la data incetarii, conform legii, a valabilitatii inlesnirilor.

(5) Nivelul penalitatii de intarziere se poate modifica anual prin legea bugetului de stat.

CAPITOLUL IV

Inlesniri la plata

ARTICOLUL 122

Inlesniri la plata obligatiilor fiscale

(1) La cererea temeinic justificata a contribuabililor, organul fiscal competent poate acorda pentru obligatiile fiscale restante, atat inaintea inceperii executarii silite, cat si in timpul efectuarii acesteia, inlesniri la plata, in conditiile legii.

(2) La cererea temeinic justificata a debitorilor, persoane fizice sau juridice, creditorii bugetari locali, prin autoritatile administratiei publice locale care administreaza aceste bugete, pot acorda, pentru obligatiile bugetare restante pe care le administreaza, urmatoarele inlesniri la plata:

a) esalonari la plata impozitelor, taxelor, chiriilor, redeventelor, contributiilor si a altor obligatii la bugetul local;

b) amanari la plata impozitelor, taxelor, chiriilor, contributiilor si a altor obligatii la bugetul local;

c) esalonari la plata dobanzilor si/sau a penalitatilor de orice fel, cu exceptia dobanzilor datorate pe perioada de esalonare;

d) amanari si/sau scutiri ori amanari si/sau reduceri de dobanzi si/sau penalitati de intarziere, cu exceptia dobanzilor datorate pe perioada de amanare;

e) scutiri sau reduceri de impozite si taxe locale, in conditiile legii.

(3) Procedura de acordare a inlesnirilor la plata pentru creantele bugetare locale se stabileste prin acte normative speciale.

(4) Pentru acordarea inlesnirilor la plata creditorii bugetari locali vor cere debitorilor constituirea de garantii.

(5) Pentru obligatiile la bugetul local, datorate si neachitate dupa data de 1 iulie 2003 de catre persoanele fizice, garantia este:

a) o suma egala cu doua rate medii din esalonare, reprezentand obligatii bugetare locale esalonate si dobanzi calculate, in cazul esalonarilor la plata;

b) o suma rezultata din raportul dintre contravaloarea debitelor amanate si dobanzile calculate si numarul de luni aprobate pentru amanare la plata, in cazul amanarilor la plata.

(6) Pentru obligatiile la bugetul local, datorate si neachitate dupa data de 1 iulie 2003 de catre persoanele juridice, garantia este de 100% din totalul creantei bugetare locale pentru care s-a acordat inlesnirea.

CAPITOLUL V

Constituirea de garantii

ARTICOLUL 123

Constituirea de garantii

Organul fiscal solicita constituirea unei garantii pentru:

a) suspendarea executarii silite in conditiile art. 144 alin. (7);

b) ridicarea masurilor asiguratorii;

c) asumarea obligatiei de plata de catre alta persoana prin angajament de plata, in conditiile art. 25 alin. (2) lit. d);

d) in alte cazuri prevazute de lege.

ARTICOLUL 124

Tipuri de garantii

Garantiile pentru luarea masurilor prevazute la art. 123 se pot constitui, in conditiile legii, prin:

a) consemnarea de mijloace banesti la o unitate a Trezoreriei Statului;

b) scrisoare de garantie bancara;

c) ipoteca asupra unor bunuri imobile din tara;

d) gaj asupra unor bunuri mobile;

e) fidejusiune.

ARTICOLUL 125 **Valorificarea garantiilor**

Organul competent, in conditiile legii, se indetuleaza din garantiile depuse, daca nu s-a realizat scopul pentru care acestea au fost solicitate.

CAPITOLUL VI **Masuri asiguratorii**

ARTICOLUL 126 **Poprirea si sechestrul asiguratoriu**

(1) Masurile asiguratorii prevazute in prezentul capitol se dispun si se duc la indeplinire, prin procedura administrativa, de organele fiscale competente.

(2) Se dispun masuri asiguratorii sub forma popririi asiguratorii si sechestrului asiguratoriu asupra bunurilor publice mobile si/sau imobile proprietate a debitorului, precum si asupra veniturilor acestuia, cand exista pericolul ca acesta sa se sustraga, sa isi ascunda ori sa isi risipeasca patrimoniul, periclitand sau ingreunand in mod considerabil colectarea.@

(3) Aceste masuri pot fi luate si inainte de emiterea titlului de creanta, inclusiv in cazul efectuarii de controale sau al antrenarii raspunderii solidare. Masurile asiguratorii dispuse atat de organele fiscale competente, cat si de instantele judecatoresti ori de alte organe competente, daca nu au fost desfiintate in conditiile legii, raman valabile pe toata perioada executarii silite, fara indeplinirea altor formalitati. Odata cu individualizarea creantei si ajungerea acesteia la scadenta, in cazul neplatii, masurile asiguratorii se transforma in masuri executorii.@

(4) Masurile asiguratorii se dispun prin decizie emisa de organul fiscal competent. In decizie organul fiscal va preciza debitorului ca prin constituirea unei garantii la nivelul creantei stabilite sau estimate, dupa caz, masurile asiguratorii vor fi ridicate.

(5) Decizia de instituire a masurilor asiguratorii trebuie motivata si semnata de catre conducatorul organului fiscal competent.

(6) Masurile asiguratorii dispuse potrivit alin. (2), precum si cele dispuse de instantele judecatoresti sau de alte organe competente se duc la indeplinire in conformitate cu dispozitiile referitoare la executarea silita, care se aplica in mod corespunzator.

(6¹) Bunurile perisabile si/sau degradabile sechestrate asiguratoriu pot fi valorificate, cu acordul organului de executare, de catre debitor, sumele obtinute consemnandu-se la dispozitia organului de executare.@

(7) In cazul infiintarii sechestrului asiguratoriu asupra bunurilor imobile, un exemplar al procesului-verbal intocmit de organul de executare se comunica pentru inscriere Biroului de carte funciara.

(8) Inscrierea face opozabil sechestrul tuturor acelora care, dupa inscriere, vor dobandi vreun drept asupra imobilului respectiv. Actele de dispozitie ce ar interveni ulterior inscrierii prevazute la alin. (7) sunt lovite de nulitate absoluta.

(9) Daca valoarea bunurilor proprii ale debitorului nu acopera integral creanta fiscala a bugetului general consolidat, masurile asiguratorii pot fi infiintate si asupra bunurilor detinute de catre debitor in proprietate comuna cu terte persoane, pentru cota-parte detinuta de acesta.

(10) Impotriva actelor prin care se dispun si se duc la indeplinire masurile asiguratorii cel interesat poate face contestatie in conformitate cu prevederile art. 169.

@Alineatul (3) a fost modificat prin art. unic pct. 25 din O.U.G. nr. 165/2005, astfel cum a fost modificat prin Legea de aprobare nr. 158/2006.

- Alineatul (2) a fost modificat prin art. unic pct. 24 din O.U.G. nr. 165/2005, astfel cum a fost completat prin Legea de aprobare nr. 158/2006.

- Alineatul (6¹) a fost introdus prin art. I pct. 19 din O.G. nr. 35/2006.

ARTICOLUL 127

Ridicarea masurilor asiguratorii

Masurile asiguratorii instituite potrivit art. 126 se ridica, prin decizie motivata, de catre creditorii fiscali, cand au incetat motivele pentru care au fost dispuse sau la constituirea garantiei prevazute la art. 124, dupa caz.

CAPITOLUL VII

Prescriptia dreptului de a cere executarea silita si a dreptului de a cere compensarea sau restituiria

ARTICOLUL 128

Inceperea termenului de prescriptie

(1) Dreptul de a cere executarea silita a creantelor fiscale se prescrie in termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului urmator celui in care a luat nastere acest drept.

(2) Termenul de prescriptie prevazut la alin. (1) se aplica si creantelor provenind din amenzi contraventionale.

ARTICOLUL 129

Suspendarea termenului de prescriptie

Termenul de prescriptie prevazut la art. 128 se suspenda:

- a) in cazurile si in conditiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescriptie a dreptului la actiune;
- b) in cazurile si in conditiile in care suspendarea executarii este prevazuta de lege ori a fost dispusa de instanta judecatoreasca sau de alt organ competent, potrivit legii;
- c) pe perioada valabilitatii inlesnirii acordate potrivit legii;
- d) cat timp debitorul isi sustrage veniturile si bunurile de la executarea silita;
- e) in alte cazuri prevazute de lege.

ARTICOLUL 130

Intreruperea termenului de prescriptie

Termenul de prescriptie prevazut la art. 128 se intrerupe:

- a) in cazurile si in conditiile stabilite de lege pentru intreruperea termenului de prescriptie a dreptului la actiune;
- b) pe data indeplinirii de catre debitor, inainte de inceperea executarii silita sau in cursul acesteia, a unui act voluntar de plata a obligatiei prevazute in titlul executoriu ori a recunoasterii in orice alt mod a datoriei;
- c) pe data indeplinirii, in cursul executarii silita, a unui act de executare silita;
- d) Abrogat;@
- e) in alte cazuri prevazute de lege.

@Litera d) a fost abrogata prin art. I pct. 20 din O.G. nr. 35/2006.

ARTICOLUL 131

Efecte ale implinirii termenului de prescriptie

(1) Daca organul de executare constata implinirea termenului de prescriptie a dreptului de a cere executarea silita a creantelor fiscale, acesta va proceda la incetarea masurilor de realizare si la scaderea acestora din evidenta analitica pe platitori.

(2) Sumele achitate de debitor in contul unor creante fiscale, dupa implinirea termenului de prescriptie, nu se restituie.

ARTICOLUL 132

Prescriptia dreptului de a cere compensarea sau restituirea

Dreptul contribuabililor de a cere compensarea sau restituirea creantelor fiscale se prescrie in termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului urmatore celui in care a luat nastere dreptul la compensare sau restituire.

CAPITOLUL VIII

Stingerea creantelor fiscale prin executare silita

SECTIUNEA 1

Dispozitii generale

ARTICOLUL 133

Organele de executare silita

(1) In cazul in care debitorul nu isi plateste de bunavoie obligatiile fiscale datorate, organele fiscale competente, pentru stingerea acestora, vor proceda la actiuni de executare silita, potrivit prezentului cod.

(2) Organele fiscale care administreaza creante fiscale sunt abilitate sa duca la indeplinire masurile asiguratorii si sa efectueze procedura de executare silita.

(3) Creantele bugetare care se incaseaza, se administreaza, se contabilizeaza si se utilizeaza de institutiile publice, provenite din venituri proprii si cele rezultate din raporturi juridice contractuale, precum si creantele care se incaseaza, se administreaza, se contabilizeaza si se utilizeaza de Banca de Export-Import a Romaniei EXIMBANK - S.A., provenite din fondurile alocate de la bugetul de stat, se executa prin organe proprii, acestea fiind abilitate sa duca la indeplinire masurile asiguratorii si sa efectueze procedura de executare silita, potrivit prevederilor prezentului cod.@

(4) Organele prevazute la alin. (2) si (3) sunt denumite in continuare organe de executare silita.

(5) Pentru efectuarea procedurii de executare silita este competent organul de executare in a carui raza teritoriala se gasesc bunurile urmaribile, coordonarea intregii executari revenind organului de executare in a carui raza teritoriala isi are domiciliul fiscal debitorul sau organul de executare competent, desemnat potrivit art. 33, dupa caz. In cazul in care executarea silita se face prin poprire, aplicarea masurii de executare silita se face de catre organul de executare coordonator.@

(5^1) In cazul in care, potrivit legii, s-a dispus atragerea raspunderii membrilor organelor de conducere, in conformitate cu dispozitiile cap. IV din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolventei, si pentru creante fiscale, prin derogare de la prevederile art. 142 din Legea nr. 85/2006, executarea silita se efectueaza de organul de executare in conditiile prezentului cod.@

(6) Atunci cand se constata ca exista pericolul evident de instrainare, substituire sau de sustragere de la executare silita a bunurilor si veniturilor urmaribile ale debitorului, organul de executare in a carui raza teritoriala se afla domiciliul fiscal al debitorului poate proceda la indisponibilizarea si executarea silita a acestora, indiferent de locul in care se gasesc bunurile.

(7) Organul de executare coordonator va sesiza in scris celelalte organe prevazute la alin. (5), comunicandu-le titlul executoriu in copie certificata, situatia debitorului, contul in care se vor vira sumele incasate, precum si orice alte date utile pentru identificarea debitorului si a bunurilor ori veniturilor urmaribile.

(8) In cazul in care asupra acelorasi venituri ori bunuri ale debitorului a fost pornita executarea, atat pentru realizarea titlurilor executorii privind creante fiscale, cat si pentru titluri ce se executa in conditiile prevazute de alte dispozitii legale, executarea silita se va face, potrivit dispozitiilor prezentului cod, de catre organele de executare prevazute de acesta.

(9) Cand se constata ca domiciliul fiscal al debitorului se afla in raza teritoriala a altui organ de executare, titlul executoriu impreuna cu dosarul executarii vor fi trimise acestuia, instiintandu-se, daca este cazul, organul de la care s-a primit titlul executoriu.

@Alineatul (3) a fost modificat prin art. unic pct. 7 (fost pct. 1) din O.U.G. nr. 129/2005, astfel cum a fost modificat prin Legea de aprobare nr. 166/2006.

- Alineatul (5) a fost modificat prin art. unic pct. 26 din O.U.G. nr. 165/2005, astfel cum a fost completat prin Legea de aprobare nr. 158/2006.

- Alineatul (5¹) a fost introdus prin art. I pct. 21 din O.G. nr. 35/2006.

ARTICOLUL 134

Executarea silita in cazul debitorilor solidari

(1) Organul de executare coordonator, in cazul debitorilor solidari, este cel in a carui raza teritoriala isi are domiciliul fiscal debitorul despre care exista indicii ca detine mai multe venituri sau bunuri urmaribile.

(2) Organul de executare coordonator inscrie in intregime debitul in evidentele sale si ia masuri de executare silita, comunicand intregul debit organelor de executare in a caror raza teritoriala se afla domiciliile fiscale ale celorlalti codebitori, aplicandu-se dispozitiile art. 133.

(3) Organele de executare sesizate, carora li s-a comunicat debitul, dupa inscrierea acestuia intr-o evidenta nominala, vor lua masuri de executare silita si vor comunica organului de executare coordonator sumele realizate in contul debitorului, in termen de 10 zile de la realizarea acestora.

(4) Daca organul de executare coordonator, care tine evidenta intregului debit, constata ca acesta a fost realizat prin actele de executare silita facute de el insusi si de celelalte organe sesizate potrivit alin. (3), el este obligat sa ceara in scris acestora din urma sa inceteze de indata executarea silita.

ARTICOLUL 135

Executorii fiscali

(1) Executarea silita se face de organul de executare competent prin intermediul executorilor fiscali. Acestia trebuie sa detina o legitimatie de serviciu pe care trebuie sa o prezinte in exercitarea activitatii.

(2) Executorul fiscal este imputernicit in fata debitorului si a tertilor prin legitimatia de executor fiscal si delegatie emisa de organul de executare silita.

(3) In exercitarea atributiilor ce le revin, pentru aplicarea procedurilor de executare silita, executorii fiscali pot:

a) sa intre in orice incinta de afaceri a debitorului, persoana juridica, sau in alte incinte unde acesta isi pastreaza bunurile, in scopul identificarii bunurilor sau valorilor care pot fi executate silit, precum si sa

analizeze evidenta contabila a debitorului in scopul identificarii tertilor care datoreaza sau detin in pastrare venituri ori bunuri ale debitorului;

b) sa intre in toate incaperile in care se gasesc bunuri sau valori ale debitorului, persoana fizica, precum si sa cerceteze toate locurile in care acesta isi pastreaza bunurile;

c) sa solicite si sa cerceteze orice document sau element material care poate constitui o proba in determinarea bunurilor proprietate a debitorului.

(4) Executorul fiscal poate intra in incaperile ce reprezinta domiciliul sau resedinta unei persoane fizice, cu consimtamantul acesteia, iar in caz de refuz, organul de executare va cere autorizarea instantei judecatoresti competente potrivit dispozitiilor Codului de procedura civila.

(5) Accesul executorului fiscal in locuinta, in incinta de afaceri sau in orice alta incapere a debitorului, persoana fizica sau juridica, se poate efectua intre orele 6,00-20,00, in orice zi lucratoare. Executarea inceputa va putea continua in aceeasi zi sau in zilele urmatoare. In cazuri temeinic justificate de pericolul instrainarii unor bunuri, accesul in incaperile debitorului va avea loc si la alte ore decat cele mentionate, precum si in zilele nelucratoare, in baza autorizatiei prevazute la alin. (4).

(6) In absenta debitorului sau daca acesta refuza accesul in oricare dintre incaperile prevazute la alin. (3), executorul fiscal poate sa patrunda in acestea in prezenta unui reprezentant al politiei ori al jandarmeriei sau a altui agent al fortei publice si a doi martori majori, fiind aplicabile prevederile alin. (4) si (5).

ARTICOLUL 135¹@

Executarea silita impotriva veniturilor bugetului general consolidat

Impozitele, taxele, contributiile si orice alte venituri ale bugetului general consolidat nu pot fi urmarite de nici un creditor pentru nici o categorie de creante in cadrul procedurii de executare silita.

[@]Articolul a fost introdus prin art. unic pct. 8 din O.U.G. nr. 129/2005, astfel cum a fost completat prin Legea de aprobare nr. 166/2006.

ARTICOLUL 136

Executarea silita impotriva unei asocieri fara personalitate juridica

Pentru executarea silita a creantelor fiscale datorate de o asociere fara personalitate juridica, chiar daca exista un titlu executoriu pe numele asocierii, pot fi executate silit atat bunurile mobile si imobile ale asocierii, cat si bunurile personale ale membrilor acesteia.

ARTICOLUL 137

Titlul executoriu si conditiile pentru inceperea executarii silita

(1) Executarea silita a creantelor fiscale se efectueaza in temeiul unui titlu executoriu emis potrivit prevederilor prezentului cod de catre organul de executare competent in a carui raza teritoriala isi are domiciliul fiscal debitorul sau al unui inscris care, potrivit legii, constituie titlu executoriu.

(2) Titlul de creanta devine titlu executoriu la data la care creanta fiscala este scadenta prin expirarea termenului de plata prevazut de lege sau stabilit de organul competent ori in alt mod prevazut de lege.

(3) Modificarea titlului de creanta atrage modificarea titlului executoriu in mod corespunzator. @

(4) Abrogat. @

(5) Titlul executoriu emis potrivit alin. (1) de organul de executare competent va contine, pe langa elementele prevazute la art. 43 alin. (2), urmatoarele: codul de identificare fiscala, domiciliul fiscal al acestuia, precum si orice alte date de identificare; cuantumul si natura sumelor datorate si neachitate, temeiul legal al puterii executorii a titlului.

(6) Pentru debitorii obligati in mod solidar la plata creantelor fiscale se va intocmi un singur titlu executoriu.

(7) Titlurile executorii emise de alte organe competente, care privesc creante fiscale, se transmit in termen de cel mult 30 de zile de la emitere, spre executare silita, potrivit legii, organelor prevazute la art. 133.

(7¹) Netransmiterea titlurilor executorii provenite in urma sanctionarii contraventionale, in termen de 90 de zile de la emiterea de catre organele competente, conduce la anularea acestora. Conducatorul organului emitent al titlului executoriu are obligatia emiterii deciziei de imputare a contravalorii contraventiei personalului care se face vinovat de intarziere. Termenul de 90 de zile se prelungeste cu perioada scursa in procedura de contestare a proceselor-verbale de constatare a contraventiei. @

(8) In cazul in care titlurile executorii emise de alte organe decat cele prevazute la art. 33 alin. (1) nu cuprind unul dintre urmatoarele elemente: numele si prenumele sau denumirea debitorului, codul numeric personal, codul unic de inregistrare, domiciliul sau sediul, cuantumul sumei datorate, temeiul legal, semnatura organului care l-a emis si dovada comunicarii acestora, organul de executare va restitui de indata titlurile executorii organelor emitente.

(9) In cazul in care titlul executoriu i-a fost transmis spre executare de catre un alt organ, organul de executare ii va confirma primirea, in termen de 30 de zile.

(10) In cazul in care institutiile publice transmit titluri executorii privind venituri proprii spre executare silita organelor fiscale, sumele astfel realizate se fac venit la bugetul de stat sau local, dupa caz.

(11) In cazul in care autoritatile administratiei publice locale transmit titluri executorii privind venituri proprii spre executare silita organelor fiscale din subordinea Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, sumele astfel realizate se fac venit la bugetul de stat.

@Alineatul (3) a fost modificat prin art. I pct. 22 din O.G. nr. 35/2006.

- Alineatul (4) a fost modificat prin art. I pct. 23 din O.G. nr. 35/2006.

- Alineatul (7¹) a fost introdus prin art. I pct. 24 din O.G. nr. 35/2006.

ARTICOLUL 138

Reguli privind executarea silita

(1) Executarea silita se poate intinde asupra tuturor veniturilor si bunurilor proprietate a debitorului, urmaribile potrivit legii, iar valorificarea acestora se efectueaza numai in masura necesara pentru realizarea creantelor fiscale si a cheltuielilor de executare.

(2) Bunurile supuse unui regim special de circulatie pot fi urmarite numai cu respectarea conditiilor prevazute de lege.

(3) In cadrul procedurii de executare silita se pot folosi succesiv sau concomitent modalitatile de executare silita prevazute de prezentul cod.

(4) Executarea silita a creantelor fiscale nu se perimeaza.

(5) Executarea silita se desfasoara pana la stingerea creantelor fiscale inscrise in titlul executoriu, inclusiv a dobanzilor, penalitatilor de intarziere ori a altor sume, datorate sau acordate potrivit legii prin acesta, precum si a cheltuielilor de executare.

(6) In cazul in care prin titlul executoriu sunt prevazute, dupa caz, dobanzi, penalitati de intarziere sau alte sume, fara sa fi fost stabilit cuantumul acestora, ele vor fi calculate de catre organul de executare si consemnate intr-un proces-verbal care constituie titlu executoriu, care se comunica debitorului.

(7) Fata de terti, inclusiv fata de stat, o garantie reala si celelalte sarcini reale asupra bunurilor au un grad de prioritate care se stabileste de la momentul in care acestea au fost facute publice prin oricare dintre metodele prevazute de lege.

ARTICOLUL 139

Obligatia de informare

In vederea inceperii executarii silite, organul de executare competent se poate folosi de mijloacele de proba prevazute la art. 49, in vederea determinarii averii si a venitului debitorului. La cererea organului fiscal, debitorul este obligat sa furnizeze in scris, pe propria raspundere, informatiile solicitate.

ARTICOLUL 140

Precizarea naturii debitului

In toate actele de executare silita trebuie sa se indice titlul executoriu si sa se arate natura si cuantumul debitului ce face obiectul executarii.

ARTICOLUL 141

Somatia

(1) Executarea silita incepe prin comunicarea somatiei. Daca in termen de 15 zile de la comunicarea somatiei nu se stinge debitul, se continua masurile de executare silita. Somatia este insotita de un exemplar al titlului executoriu.

(2) Somatia cuprinde, pe langa elementele prevazute la art. 43 alin. (2), urmatoarele: numarul dosarului de executare; suma pentru care se incepe executarea silita; termenul in care cel somat urmeaza sa plateasca suma prevazuta in titlul executoriu, precum si indicarea consecintelor nerespectarii acesteia.

ARTICOLUL 142

Drepturi si obligatii ale tertului

Tertul nu se poate opune sechestrarii unui bun al debitorului, invocand un drept de gaj, drept de ipoteca sau un privilegiu. Tertul va participa la distribuirea sumelor rezultate din valorificarea bunului, potrivit legii.

ARTICOLUL 143

Evaluarea bunurilor supuse executarii silite

(1) Inaintea valorificarii bunurilor, acestea vor fi evaluate. Evaluarea se efectueaza de organul de executare prin experti evaluatori proprii sau prin experti evaluatori independenti. Evaluatorii independenti sunt desemnati in conditiile art. 54. Atat evaluatorii proprii, cat si evaluatorii independenti sunt obligati sa isi indeplineasca atributiile ce le revin, astfel cum reies din prezentul cod, din actul prin care s-a dispus expertiza, precum si din actul prin care au fost numiti. @

(2) Organul de executare va actualiza pretul de evaluare tinand cont de rata inflatiei.

(3) Atunci cand se considera necesar, organul de executare va proceda la o noua evaluare.

@Alineatul (1) a fost modificat prin art. I pct. 25 din O.G. nr. 35/2006.

ARTICOLUL 144

Suspendarea, intreruperea sau incetarea executarii silite

(1) Executarea silita se poate suspenda, intrerupe sau poate inceta in cazurile prevazute de prezentul cod.

(2) Executarea silita se suspenda:

a) cand suspendarea a fost dispusa de instanta sau de creditor, in conditiile legii;

b) la data comunicarii aprobarii inlesnirii la plata, in conditiile legii;

c) in cazul prevazut la art. 152;

c¹) pe o perioada de cel mult 6 luni, in cazuri exceptionale, si doar o singura data pentru acelasi debitor, prin hotarare a Guvernului;@

d) in alte cazuri prevazute de lege.

(3) Executarea silita se intrerupe in cazurile prevazute expres de lege. Executarea silita nu se intrerupe pe perioada in care un contribuabil este declarat insolubil.@

(4) Executarea silita inceteaza daca:

a) s-au stins integral obligatiile fiscale prevazute in titlul executoriu, inclusiv obligatiile de plata accesorii, cheltuielile de executare si orice alte sume stabilite in sarcina debitorului, potrivit legii;

b) a fost desfiintat titlul executoriu;

c) in alte cazuri prevazute de lege.

(5) Masurile de executare silita aplicate in conditiile prezentului cod se ridica prin decizie intocmita in cel mult 5 zile de la data la care a incetat executarea silita, de catre organul de executare.

(6) In cazul in care popririle infiintate de organul de executare genereaza imposibilitatea debitorului de a-si continua activitatea economica, cu consecinte sociale deosebite, creditorul fiscal poate dispune, la cererea debitorului si tinand seama de motivele invocate de acesta, fie suspendarea temporara totala, fie suspendarea temporara partiala a executarii silita prin poprire. Suspendarea se poate dispune pentru o perioada de cel mult 6 luni de la data comunicarii catre banca sau alt tert poprit a suspendarii popririi de catre organul fiscal.@

(7) Odata cu cererea de suspendare prevazuta la alin. (6) debitorul va indica bunurile libere de orice sarcini, oferite in vederea sechestrarii, sau alte garantii prevazute de lege, la nivelul sumei pentru care s-a inceput executarea silita.

(8) Dispozitiile alin. (7) nu se aplica in cazul in care valoarea bunurilor deja sechestrate de creditorul fiscal acopera valoarea creantei pentru care s-a inceput executarea silita prin poprire.@

@Alineatele (3) si (6) au fost modificate prin art. unic pct. 27 din O.U.G. nr. 165/2005, astfel cum a fost modificat prin Legea de aprobare nr. 158/2006.

- Litera c¹) de la alin. (2) a fost introdusa prin art. unic din O.U.G. nr. 22/2006, astfel cum a fost modificat prin Legea de aprobare nr. 338/2006.

- Alineatul (8) a fost introdus prin art. I pct. 26 din O.G. nr. 35/2006.

SECTIUNEA a 2-a **Executarea silita prin poprire**

ARTICOLUL 145 **Executarea silita a sumelor ce se cuvin debitorilor**

(1) Sunt supuse executarii silita prin poprire orice sume urmaribile reprezentand venituri si disponibilitati banesti in lei si in valuta, titluri de valoare sau alte bunuri mobile necorporale, detinute si/sau datorate, cu orice titlu, debitorului de catre terte persoane sau pe care acestia le vor datora si/sau detine in viitor in temeiul unor raporturi juridice existente.

(2) Sumele reprezentand credite nerambursabile sau finantari primite de la institutii sau organizatii internationale pentru derularea unor programe ori proiecte nu sunt supuse executarii silita prin poprire, in cazul in care impotriva beneficiarului acestora a fost pornita procedura executarii silita.

(3) In cazul sumelor urmaribile reprezentand venituri si disponibilitati in valuta, bancile sunt autorizate sa efectueze convertirea in lei a sumelor in valuta, fara consimtamantul titularului de cont, la cursul de schimb afisat de acestea pentru ziua respectiva.

(4) Sumele ce reprezinta venituri banesti ale debitorului persoana fizica, realizate ca angajat, pensiile de orice fel, precum si ajutoarele sau indemnizatiile cu destinatie speciala sunt supuse urmaririi numai in conditiile prevazute de Codul de procedura civila.

(5) Poprirea asupra veniturilor debitorilor persoane fizice sau persoane juridice se infiinteaza de catre organul de executare printr-o adresa care va fi trimisa prin scrisoare recomandata, cu dovada de primire, tertului poprit, impreuna cu o copie certificata de pe titlul executoriu. Totodata va fi instiintat si debitorul despre infiintarea popririi.

(6) Poprirea nu este supusa validarii.

(7) Poprirea infiintata anterior, ca masura asiguratorie, devine executorie prin comunicarea copiei certificate de pe titlul executoriu, facuta tertului poprit, si instiintarea despre aceasta a debitorului.

(8) Poprirea se considera infiintata din momentul primirii adresei de infiintare de catre tertul poprit. In acest sens, tertul poprit este obligat sa inregistreze atat ziua, cat si ora primirii adresei de infiintare a popririi.

(9) Dupa infiintarea popririi, tertul poprit este obligat:

a) sa plateasca, de indata sau dupa data la care creanta devine exigibila, organului fiscal, suma retinuta si cuvenita, in contul indicat de organul de executare;

b) sa indisponibilizeze bunurile mobile necorporale poprite, instiintand despre aceasta organul de executare.

(10) In cazul in care sumele datorate debitorului sunt poprite de mai multi creditori, tertul poprit ii va anunta in scris despre aceasta pe creditori si va proceda la distribuirea sumelor potrivit ordinii de preferinta prevazute la art. 167.

(11) Pentru stingerea creantelor fiscale, debitorii titulari de conturi bancare pot fi urmariti prin poprire asupra sumelor din conturile bancare, prevederile alin. (5) aplicandu-se in mod corespunzator. In acest caz, odata cu comunicarea somatiei si a titlului executoriu, facuta debitorului potrivit art. 44, o copie certificata de pe acest titlu va fi comunicata bancii la care se afla deschis contul debitorului. Despre aceasta masura va fi instiintat si debitorul.

(12) In masura in care este necesar, pentru achitarea sumei datorate la data sesizarii bancii, potrivit alin. (11), sumele existente, precum si cele viitoare provenite din incasarile zilnice in conturile in lei si in valuta sunt indisponibilizate. Din momentul indisponibilizarii, respectiv de la data si ora primirii adresei de infiintare a popririi asupra disponibilitatilor banesti, bancile nu vor proceda la decontarea documentelor de plata primite, respectiv la debitarea conturilor debitorilor, si nu vor accepta alte plati din conturile acestora pana la achitarea integrala a obligatiilor fiscale inscrise in adresa de infiintare a popririi, cu exceptia sumelor necesare platii drepturilor salariale.

(13) Incalcarea prevederilor alin. (9), (10), (12) si (15) atrage nulitatea oricarei plati si raspunderea solidara a tertului poprit cu debitorul, in limita sumelor sustrate indisponibilizarii. Prevederile art. 28 se aplica in mod corespunzator.

(14) Daca debitorul face plata in termenul prevazut in somatie, organul de executare va instiinta de indata in scris bancile pentru sistarea totala sau partiala a indisponibilizarii conturilor si retinerilor. In caz contrar banca este obligata sa procedeze conform dispozitiilor alin. (12).

(15) In situatia in care titlurile executorii nu pot fi onorate in aceeasi zi, bancile vor urmari executarea acestora din incasarile zilnice realizate in contul debitorului.

(16) Dispozitiile alin. (10) se aplica in mod corespunzator.

ARTICOLUL 146

Executarea silita a tertului poprit

(1) Daca tertul poprit instiinteaza organul de executare ca nu datoreaza vreo suma de bani debitorului urmarit, precum si in cazul in care se invoca alte neregularitati privind infiintarea popririi, instanta judecatoreasca in a carei raza teritoriala se afla domiciliul sau sediul tertului poprit, la cererea organului de

executare ori a altei parti interesate, pe baza probelor administrate, va pronunța menținerea sau desființarea poprii. @

(2) Judecata se face de urgență și cu precădere.

(3) Pe baza hotărârii de menținere a poprii, care constituie titlu executoriu, organul de executare poate începe executarea silită a tertului poprit, în condițiile prezentului cod.

@ Alineatul (1) a fost modificat prin art. unic pct. 28 din O.U.G. nr. 165/2005, astfel cum a fost completat prin Legea de aprobare nr. 158/2006.

SECTIUNEA a 3-a **Executarea silită a bunurilor mobile**

ARTICOLUL 147 **Executarea silită a bunurilor mobile**

(1) Sunt supuse executării silite orice bunuri mobile ale debitorului, cu excepțiile prevăzute de lege.

(2) În cazul debitorului persoană fizică nu pot fi supuse executării silite, fiind necesare vieții și muncii debitorului, precum și familiei sale:

a) bunurile mobile de orice fel care servesc la continuarea studiilor și la formarea profesională, precum și cele strict necesare exercitării profesiei sau a altei ocupații cu caracter permanent, inclusiv cele necesare desfășurării activității agricole, cum sunt uneltele, semintele, îngrășămintele, furajele și animalele de producție și de lucru;

b) bunurile strict necesare uzului personal sau casnic al debitorului și familiei sale, precum și obiectele de cult religios, dacă nu sunt mai multe de același fel;

c) alimentele necesare debitorului și familiei sale pe timp de două luni, iar dacă debitorul se ocupă exclusiv cu agricultura, alimentele strict necesare până la noua recoltă;

d) combustibilul necesar debitorului și familiei sale pentru încălzit și pentru prepararea hranei, socotit pentru 3 luni de iarnă;

e) obiectele necesare persoanelor cu handicap sau destinate îngrijirii persoanelor bolnave;

f) bunurile declarate neurmăribile prin alte dispoziții legale.

(3) Bunurile debitorului persoană fizică necesare desfășurării activității de comerț nu sunt exceptate de la executare silită.

(4) Executarea silită a bunurilor mobile se face prin sechestrarea și valorificarea acestora, chiar dacă acestea se află la un tert. Sechestrul se instituie printr-un proces-verbal.

(5) Pentru bunurile mobile anterior sechestrate ca măsură asiguratorie nu este necesară o nouă sechestrare.

(6) Executorul fiscal, la începerea executării silite, este obligat să verifice dacă bunurile prevăzute la alin. (5) se găsesc la locul aplicării sechestrului și dacă nu au fost substituite sau degradate, precum și să sechestreze alte bunuri ale debitorului, în cazul în care cele găsite la verificare nu sunt suficiente pentru stingerea creanței.

(7) Bunurile nu vor fi sechestrate dacă prin valorificarea acestora nu s-ar putea acoperi decât cheltuielile executării silite.

(8) Prin sechestrul înființat asupra bunurilor mobile, creditorul fiscal dobândește un drept de gaj care conferă acestuia în raport cu alți creditori aceleași drepturi ca și dreptul de gaj în sensul prevederilor dreptului comun.

(9) De la data întocmirii procesului-verbal de sechestr, bunurile sechestrate sunt indisponibilizate. Cât timp durează executarea silită debitorul nu poate dispune de aceste bunuri decât cu aprobarea dată, potrivit legii, de organul competent. Nerespectarea acestei interdicții atrage răspunderea, potrivit legii, a celui în culpa.

(10) Actele de dispozitie care ar interveni ulterior indisponibilizarii prevazute la alin. (9) sunt lovite de nulitate absoluta.

(11) In cazurile in care nu au fost luate masuri asiguratorii pentru realizarea integrala a creantei fiscale si la inceperea executarii silit se constata ca exista pericolul evident de instrainare, substituire sau sustragere de la urmarire a bunurilor urmaribile ale debitorului, sechestrarea lor va fi aplicata o data cu comunicarea somatiei.

ARTICOLUL 148

Procesul-verbal de sechestr

(1) Procesul-verbal de sechestr va cuprinde:

- a) denumirea organului de executare, indicarea locului, a datei si a orei cand s-a facut sechestrul;
- b) numele si prenumele executorului fiscal care aplica sechestrul, numarul legitimatiei si al delegatiei;
- c) numarul dosarului de executare, data si numarul de inregistrare a somatiei, precum si titlul executoriu in baza caruia se face executarea silita;
- d) temeiul legal in baza caruia se face executarea silita;
- e) sumele datorate pentru a caror executare silita se aplica sechestrul, inclusiv cele reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere, mentionandu-se si cota acestora, precum si actul normativ in baza caruia a fost stabilita obligatia de plata;
- f) numele, prenumele si domiciliul debitorului persoana fizica ori, in lipsa acestuia, ale persoanei majore ce locuieste impreuna cu debitorul sau denumirea si sediul debitorului, numele, prenumele si domiciliul altor persoane majore care au fost de fata la aplicarea sechestrului, precum si alte elemente de identificare a acestor persoane;
- g) descrierea bunurilor mobile sechestrate si indicarea valorii estimative a fiecaruia, dupa aprecierea executorului fiscal, pentru identificarea si individualizarea acestora, mentionandu-se starea de uzura si eventualele semne particulare ale fiecarui bun, precum si daca s-au luat masuri spre neschimbare, cum sunt punerea de sigilii, custodia ori ridicarea de la locul unde se afla, sau de administrare ori conservare a acestora, dupa caz;
- h) mentiunea ca evaluarea se va face inaintea inceperii procedurii de valorificare, in cazul in care executorul fiscal nu a putut evalua bunul deoarece acesta necesita cunostinte de specialitate;
- i) mentiunea facuta de debitor privind existenta sau inexistenta unui drept de gaj, ipoteca ori privilegiu, dupa caz, constituit in favoarea unei alte persoane pentru bunurile sechestrate;
- j) numele, prenumele si adresa persoanei careia i s-au lasat bunurile, precum si locul de depozitare a acestora, dupa caz;
- k) eventualele obiectii facute de persoanele de fata la aplicarea sechestrului;
- l) mentiunea ca, in cazul in care in termen de 15 zile de la data incheierii procesului-verbal de sechestr debitorul nu plateste obligatiile fiscale, se va trece la valorificarea bunurilor sechestrate;
- m) semnatura executorului fiscal care a aplicat sechestrul si a tuturor persoanelor care au fost de fata la sechestrare. Daca vreuna dintre aceste persoane nu poate sau nu vrea sa semneze, executorul fiscal va mentiona aceasta imprejurare.

(2) Cate un exemplar al procesului-verbal de sechestr se preda debitorului sub semnatura sau i se comunica la domiciliul ori sediul acestuia, precum si, atunci cand este cazul, custodelui, acesta din urma semnand cu mentiunea de primire a bunurilor in pastrare.

(3) In vederea valorificarii organul de executare este obligat sa verifice daca bunurile sechestrate se gasesc la locul mentionat in procesul-verbal de sechestr, precum si daca nu au fost substituite sau degradate.

(4) Cand bunurile sechestrate gasite cu ocazia verificarii nu sunt suficiente pentru realizarea creantei fiscale, organul de executare va face investigatiile necesare pentru identificarea si urmarirea altor bunuri ale debitorului.

(5) Daca se constata ca bunurile nu se gasesc la locul mentionat in procesul-verbal de sechestrul sau daca au fost substituite sau degradate, executorul fiscal incheie proces-verbal de constatare. Pentru bunurile gasite cu prilejul investigatiilor efectuate conform alin. (4) se va incheia procesul-verbal de sechestrul.

(6) Daca se sechestreaza si bunuri gajate pentru garantarea creantelor altor creditori, organul de executare le va trimite si acestora cate un exemplar din procesul-verbal de sechestrul.

(7) Executorul fiscal care constata ca bunurile fac obiectul unui sechestrul anterior va consemna aceasta in procesul-verbal, la care va anexa o copie de pe procesele-verbale de sechestrul respective. Prin acelasi proces-verbal executorul fiscal va declara sechestrate, cand este necesar, si alte bunuri pe care le va identifica.

(8) Bunurile inscrise in procesele-verbale de sechestrul incheiate anterior se considera sechestrate si in cadrul noii executari silite.

(9) In cazul in care executorul fiscal constata ca in legatura cu bunurile sechestrate s-au savarsit fapte care pot constitui infractiuni va consemna aceasta in procesul-verbal de sechestrul si va sesiza de indata organele de urmarire penala competente.

ARTICOLUL 149

Custodele

(1) Bunurile mobile sechestrate vor putea fi lasate in custodia debitorului, a creditorului sau a altei persoane desemnate de organul de executare sau de executorul fiscal, dupa caz, ori vor fi ridicate si depozitate de catre acesta. Atunci cand bunurile sunt lasate in custodia debitorului sau a altei persoane desemnate conform legii si cand se constata ca exista pericol de substituire ori de degradare, executorul fiscal poate aplica sigiliul asupra bunurilor.

(2) In cazul in care bunurile sechestrate constau in sume de bani in lei sau in valuta, titluri de valoare, obiecte de metale pretioase, pietre pretioase, obiecte de arta, colectii de valoare, acestea se ridica si se depun, cel tarziu a doua zi lucratoare, la unitatile specializate.

(3) Cel care primeste bunurile in custodie va semna procesul-verbal de sechestrul.

(4) In cazul in care custodele este o alta persoana decat debitorul sau creditorul, organul de executare ii va stabili acestuia o remuneratie tinand seama de activitatea depusa.

SECTIUNEA a 4-a

Executarea silita a bunurilor imobile

ARTICOLUL 150

Executarea silita a bunurilor imobile

(1) Sunt supuse executarii silite bunurile imobile proprietate a debitorului. In situatia in care debitorul detine bunuri in proprietate comuna cu alte persoane, executarea silita se va intinde numai asupra bunurilor atribuite debitorului in urma partajului judiciar, respectiv asupra sultei.

(2) Executarea silita imobiliara se intinde de plin drept si asupra bunurilor accesorii bunului imobil, prevazute de Codul civil. Bunurile accesorii nu pot fi urmarite decat odata cu imobilul.

(3) In cazul debitorului persoana fizica nu poate fi supus executarii silite spatiul minim locuit de debitor si familia sa, stabilit in conformitate cu normele legale in vigoare.

(4) Dispozitiile alin. (3) nu sunt aplicabile in cazurile in care executarea silita se face pentru stingerea creantelor fiscale rezultate din savarsirea de infractiuni.

(5) Executorul fiscal care aplica sechestrul incheie un proces-verbal de sechestrul, dispozitiile art. 147 alin. (9) si (10) si ale art. 148 alin. (1) si (2) fiind aplicabile.

(6) Sechestrul aplicat asupra bunurilor imobile in temeiul alin. (5) constituie ipoteca legala.

(7) Dreptul de ipoteca confera creditorului fiscal in raport cu alti creditorii aceleasi drepturi ca si dreptul de ipoteca, in sensul prevederilor dreptului comun.

(8) Pentru bunurile imobile sechestrate organul de executare care a instituit sechestrul va solicita de indata biroului de carte funciara efectuarea inscriptiei ipotecare, anexand un exemplar al procesului-verbal de sechestrul.

(9) Biroul de carte funciara va comunica organelor de executare, la cererea acestora, in termen de 10 zile, celelalte drepturi reale si sarcini care greveaza imobilul urmarit, precum si titularii acestora, care vor fi instiintati de catre organul de executare si chemati la termenele fixate pentru vanzarea bunului imobil si distribuirea pretului.

(10) Creditorii debitorului, altii decat titularii drepturilor mentionate la alin. (9), sunt obligati ca, in termen de 30 de zile de la inscrierea procesului-verbal de sechestrul al bunului imobil in evidentele de publicitate imobiliara, sa comunice in scris organului de executare titlurile pe care le au pentru bunul imobil respectiv.

ARTICOLUL 151

Instituirea administratorului-sechestrul

(1) La instituirea sechestrului si in tot cursul executarii silite, organul de executare poate numi un administrator-sechestrul, daca aceasta masura este necesara pentru administrarea imobilului urmarit, a chiriilor, a arendeii si a altor venituri obtinute din administrarea acestuia, inclusiv pentru apararea in litigii privind imobilul respectiv.

(2) Administrator-sechestrul poate fi numit creditorul, debitorul ori alta persoana fizica sau juridica.

(3) Administratorul-sechestrul va consemna veniturile incasate potrivit alin. (1) la unitatile abilitate si va depune recipisa la organul de executare.

(4) Cand administrator-sechestrul este numita o alta persoana decat creditorul sau debitorul, organul de executare ii va fixa o remuneratie tinand seama de activitatea depusa.

ARTICOLUL 152

Suspendarea executarii silite a bunurilor imobile

(1) Dupa primirea procesului-verbal de sechestrul, debitorul poate solicita organului de executare, in termen de 15 zile de la comunicare, sa ii aprobe ca plata integrala a creantelor fiscale sa se faca din veniturile bunului imobil urmarit sau din alte venituri ale sale pe timp de cel mult 6 luni.

(2) De la data aprobarii cererii debitorului, executarea silita inceputa asupra bunului imobil se suspenda.

(3) Pentru motive temeinice organul de executare poate relua executarea silita imobiliara inainte de expirarea termenului de 6 luni.

(4) Daca debitorul persoana juridica caruia i s-a aprobat suspendarea conform prevederilor alin. (2) se sustrage ulterior de la executare silita sau isi provoaca insolvabilitatea, se vor aplica in mod corespunzator prevederile art. 27.

SECTIUNEA a 5-a

Executarea silita a altor bunuri

ARTICOLUL 153

Executarea silita a fructelor neculesc si a

recoltelor prinse de radacini

(1) Executarea silita a fructelor neculesc si a recoltelor prinse de radacini, care sunt ale debitorului, se efectueaza in conformitate cu prevederile prezentului cod privind bunurile imobile.

(2) Pentru executarea silita a recoltelor si a fructelor culese sunt aplicabile prevederile prezentului cod privind bunurile mobile.

(3) Organul de executare va hotari, dupa caz, valorificarea fructelor neculese sau a recoltelor asa cum sunt prinse de radacini sau dupa ce vor fi culese.

ARTICOLUL 154

Executarea silita a unui ansamblu de bunuri

(1) Bunurile mobile si/sau imobile, proprietate a debitorului, pot fi valorificate individual si/sau in ansamblu daca organul de executare apreciaza ca astfel acestea pot fi vandute in conditii mai avantajoase. @

(1^1) Organul de executare isi poate schimba optiunea in orice faza a executarii, cu reluarea procedurii. @

(2) Pentru executarea silita a bunurilor prevazute la alin. (1) organul de executare va proceda la sechestrarea acestora, potrivit prevederilor prezentului cod.

(3) Prevederile sectiunii a 3-a privind executarea silita a bunurilor mobile si ale sectiunii a 4-a privind executarea silita a bunurilor imobile, precum si ale art. 161 privind plata in rate se aplica in mod corespunzator.

@ Alineatul (1) a fost modificat prin art. unic pct. 29 din O.U.G. nr. 165/2005, astfel cum a fost completat prin Legea de aprobare nr. 158/2006.

- Alineatul (1^1) a fost introdus prin art. unic pct. 30 din O.U.G. nr. 165/2005, astfel cum a fost completat prin Legea de aprobare nr. 158/2006.

SECTIUNEA a 6-a

Valorificarea bunurilor

ARTICOLUL 155

Valorificarea bunurilor sechestrate

(1) In cazul in care creanta fiscala nu este stinsa in termen de 15 zile de la data incheierii procesului-verbal de sechestrul, se va proceda, fara efectuarea altei formalitati, la valorificarea bunurilor sechestrate, cu exceptia situatiilor in care, potrivit legii, s-a dispus desfiintarea sechestrului, suspendarea sau amanarea executarii silite.

(2) Pentru a realiza executarea silita cu rezultate cat mai avantajoase, tinand seama atat de interesul legitim si imediat al creditorului, cat si de drepturile si obligatiile debitorului urmarit, organul de executare va proceda la valorificarea bunurilor sechestrate in una dintre modalitatile prevazute de dispozitiile legale in vigoare si care, fata de datele concrete ale cauzei, se dovedeste a fi mai eficienta.

(3) In sensul alin. (2) organul de executare competent va proceda la valorificarea bunurilor sechestrate prin:

- a) intelegerea partilor;
- b) vanzare in regim de consignatie a bunurilor mobile;
- c) vanzare directa;
- d) vanzare la licitatie;
- e) alte modalitati admise de lege, inclusiv valorificarea bunurilor prin case de licitatii, agentii imobiliare sau societati de brokeraj, dupa caz.

(4) Daca au fost sechestrate bunuri perisabile sau supuse degradarii, acestea pot fi vandute in regim de urgenta.

(5) Daca din cauza unei contestatii sau a unei invoieli intre parti data, locul sau ora vanzarii directe sau la licitatie a fost schimbata de organul de executare, se vor face alte publicatii si anunturi, potrivit art. 158.

(6) Vânzarea bunurilor sechestrate se face numai către persoane fizice sau juridice care nu au obligații fiscale restante.

(7) În sensul alin. (6), în categoria obligațiilor fiscale restante nu se cuprind obligațiile fiscale pentru care s-au acordat, potrivit legii, reduceri, amânări sau esalonări la plată.

ARTICOLUL 156

Valorificarea bunurilor potrivit înțelegerii părților

(1) Valorificarea bunurilor potrivit înțelegerii părților se realizează de debitorul însuși, cu acordul organului de executare, astfel încât să se asigure o recuperare corespunzătoare a creanței fiscale. Debitorul este obligat să prezinte în scris organului de executare propunerile ce i s-au făcut și nivelul de acoperire a creanțelor fiscale, indicând numele și adresa potențialului cumparator, precum și termenul în care acesta din urmă va achita prețul propus.

(2) Prețul propus de cumparator și acceptat de organul de executare nu poate fi mai mic decât prețul de evaluare.

(3) Organul de executare, după analiza propunerilor prevăzute la alin. (1), va comunica aprobarea indicând termenul și contul bugetar în care prețul bunului va fi virat de cumparator.

(4) Indisponibilizarea prevăzută la art. 147 alin. (9) și (10) se ridică după creditarea contului bugetar menționat la alin. (3).

ARTICOLUL 157

Valorificarea bunurilor prin vânzare directă

(1) Valorificarea bunurilor prin vânzare directă se poate realiza în următoarele cazuri:

- a) pentru bunurile prevăzute la art. 155 alin. (4);
- b) înainte începerii procedurii de valorificare prin licitație, dacă se recuperează integral creanța fiscală;
- c) după finalizarea unei licitații, dacă bunul/bunurile sechestrate nu au fost vândute și se oferă cel puțin prețul de evaluare.[@]

(2) Vânzarea directă se realizează prin încheierea unui proces-verbal care constituie titlu de proprietate.

(3) În cazul în care organul de executare înregistrează în condițiile prevăzute la alin. (1) mai multe cereri, va vinde bunul persoanei care oferă cel mai mare preț față de prețul de evaluare.

[@]Litera c) de la alin. (1) a fost modificată prin art. I pct. 27 din O.G. nr. 35/2006.

ARTICOLUL 158

Vânzarea bunurilor la licitație

(1) Pentru valorificarea bunurilor sechestrate prin vânzare la licitație organul de executare este obligat să efectueze publicitatea vânzării cu cel puțin 10 zile înainte de data fixată pentru desfășurarea licitației.

(2) Publicitatea vânzării se realizează prin afișarea anunțului privind vânzarea la sediul organului de executare, al primăriei în a cărei rază teritorială se află bunurile sechestrate, la sediul și domiciliul debitorului, la locul vânzării, dacă acesta este altul decât cel unde se află bunurile sechestrate, pe imobilul scos la vânzare, în cazul vânzării bunurilor imobile, și prin anunțuri într-un cotidian național de largă circulație, într-un cotidian local, în pagina de Internet sau, după caz, în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, precum și prin alte modalități prevăzute de lege.

(3) Despre data, ora și locul licitației vor fi instiințati și debitorul, custodele, administratorul-sechestrului, precum și titularii drepturilor reale și ai sarcinilor care grevează bunul urmarit.

(4) Anunțul privind vânzarea cuprinde următoarele elemente:

- a) denumirea organului fiscal emitent;

- b) data la care a fost emis;
- c) numele si semnatura persoanelor imputernicite ale organului fiscal, potrivit legii, si stampila organului fiscal emitent;
- d) numarul dosarului de executare silita;
- e) bunurile care se ofera spre vanzare si descrierea lor sumara;
- f) pretul de evaluare ori pretul de pornire a licitatiei, in cazul vanzarii la licitatie, pentru fiecare bun oferit spre vanzare;
- g) indicarea, daca este cazul, a drepturilor reale si a privilegiilor care greveaza bunurile;
- h) data, ora si locul vanzarii;
- i) invitatia, pentru toti cei care pretind vreun drept asupra bunurilor, sa instiinteze despre aceasta organul de executare inainte de data stabilita pentru vanzare;
- j) invitatia catre toti cei interesati in cumpararea bunurilor sa se prezinte la termenul de vanzare la locul fixat in acest scop si pana la acel termen sa prezinte oferte de cumparare;
- k) mentiunea ca ofertantii sunt obligati sa depuna, in cazul vanzarii prin licitatie, pana la termenul de vanzare, o taxa de participare reprezentand 10% din pretul de pornire a licitatiei;
- l) mentiunea ca toti cei interesati in cumpararea bunurilor trebuie sa prezinte dovada emisa de organele fiscale ca nu au obligatii fiscale restante;
- m) data afisarii publicatiei de vanzare.@

(5) Licitatia se tine la locul unde se afla bunurile sechestrate sau la locul stabilit de organul de executare, dupa caz.

(6) Debitorul este obligat sa permita tinerea licitatiei in spatiile pe care le detine, daca sunt adecvate acestui scop.

(7) Pentru participarea la licitatie ofertantii depun, cu cel putin o zi inainte de data licitatiei, urmatoarele documente:

- a) oferta de cumparare;
- b) dovada platii taxei de participare, potrivit alin. (11);
- c) imputernicirea persoanei care il reprezinta pe ofertant;
- d) pentru persoanele juridice de nationalitate romana, copie de pe certificatul unic de inregistrare eliberat de oficiul registrului comertului;
- e) pentru persoanele juridice straine, actul de inmatriculare tradus in limba romana;
- f) pentru persoanele fizice romane, copie de pe actul de identitate;
- g) pentru persoanele fizice straine, copie de pe pasaport;
- h) dovada, emisa de organele fiscale, ca nu are obligatii fiscale restante fata de acestea.

(8) Pretul de pornire a licitatiei este pretul de evaluare pentru prima licitatie, diminuat cu 25% pentru a doua licitatie si cu 50% pentru a treia licitatie.

(9) Licitatia incepe de la cel mai mare pret din ofertele de cumparare scrise, daca acesta este superior celui prevazut la alin. (8), iar in caz contrar va incepe de la acest din urma pret.

(10) Adjudecarea se face in favoarea participantului care a oferit cel mai mare pret, dar nu mai putin decat pretul de pornire. In cazul prezentarii unui singur ofertant la licitatie, comisia poate sa il declare adjudecatar daca acesta ofera cel putin pretul de pornire a licitatiei.

(11) Taxa de participare reprezinta 10% din pretul de pornire a licitatiei si se plateste in lei la unitatea teritoriala a Trezoreriei Statului. In termen de 5 zile de la data intocmirii procesului-verbal de licitatie, organul de executare va dispune in scris restituirea taxei de participare participantilor care au depus oferte de cumparare si care nu au fost declarati adjudecatari, iar in cazul adjudecarii taxa se retine in contul pretului. Taxa de participare nu se restituie ofertantilor care nu s-au prezentat la licitatie, celui care a refuzat incheierea procesului-verbal de adjudecare, precum si adjudecatarului care nu a platit pretul. Taxa de participare care nu se restituie se face venit la bugetul de stat, cu exceptia cazului in care executarea silita este organizata de organele fiscale prevazute la art. 35, caz in care taxa de participare se face venit la bugetele locale.@

@Alineatul (4) a fost modificat prin art. unic pct. 31 din O.U.G. nr. 165/2005, astfel cum a fost completat prin Legea de aprobare nr. 158/2006.

- Alineatul (11) a fost modificat prin art. I pct. 28 din O.G. nr. 35/2006.

ARTICOLUL 159

Comisia de licitatie

(1) Vanzarea la licitatie a bunurilor sechestrate este organizata de o comisie condusa de un presedinte.

(2) Comisia de licitatie este constituita din 3 persoane desemnate de organul de conducere al creditorului bugetar.

(3) Comisia de licitatie verifica si analizeaza documentele de participare si afiseaza la locul licitatiei, cu cel putin o ora inaintea inceperii acesteia, lista cuprinzand ofertantii care au depus documentatia completa de participare.

(4) Ofertantii se identifica dupa numarul de ordine de pe lista de participare, dupa care presedintele comisiei anunta obiectul licitatiei, precum si modul de desfasurare a acesteia.

(5) La termenele fixate pentru tinerea licitatiei executorul fiscal va da citire mai intai anuntului de vanzare si apoi ofertelor scrise primite pana la data prevazuta la art. 158 alin. (7).

(6) Daca la prima licitatie nu s-au prezentat ofertanti sau nu s-a obtinut cel putin pretul de pornire a licitatiei conform art. 158 alin. (8), organul de executare va fixa un termen in cel mult 30 de zile, in vederea tinerii celei de-a doua licitatii.

(7) In cazul in care nu s-a obtinut pretul de pornire nici la a doua licitatie ori nu s-au prezentat ofertanti, organul de executare va fixa un termen in cel mult 30 de zile, in vederea tinerii celei de-a treia licitatii.

(8) La a treia licitatie creditorii urmaritori sau intervenienti nu pot sa adjucece bunurile oferite spre vanzare la un pret mai mic de 50% din pretul de evaluare.

(9) Pentru fiecare termen de licitatie se va face o noua publicitate a vanzarii, conform prevederilor art. 158.

(10) Dupa licitarea fiecarui bun se va intocmi un proces-verbal privind desfasurarea si rezultatul licitatiei.

(11) In procesul-verbal prevazut la alin. (10) se vor mentiona, pe langa elementele prevazute la art. 43 alin. (2), si urmatoarele: numele si prenumele sau denumirea cumparatorului, precum si domiciliul fiscal al acestuia; numarul dosarului de executare silita; indicarea bunurilor adjudecate, a pretului la care bunul a fost adjudecat si a taxei pe valoarea adaugata, daca este cazul; toti cei care au participat la licitatie si sumele oferite de fiecare participant, precum si, daca este cazul, mentionarea situatiilor in care vanzarea nu s-a realizat.

ARTICOLUL 160

Adjudecarea

(1) Dupa adjudecarea bunului adjudecatarul este obligat sa plateasca pretul, diminuat cu contravaloarea taxei de participare, in lei, in numerar la o unitate a Trezoreriei Statului sau prin decontare bancara, in cel mult 5 zile de la data adjudecarii.

(2) Daca adjudecatarul nu plateste pretul, licitatia se va relua in termen de 10 zile de la data adjudecarii. In acest caz, adjudecatarul este obligat sa plateasca cheltuielile prilejuite de noua licitatie si, in cazul in care pretul obtinut la noua licitatie este mai mic, diferenta de pret. Adjudecatarul va putea sa achite la urmatoarea licitatie pretul oferit initial, caz in care va fi obligat numai la plata cheltuielilor cauzate de noua licitatie. @

(2^1) Cu sumele incasate din eventuala diferenta de pret, percepute in temeiul alin. (2), se vor stinge creantele fiscale inscrise in titlul executoriu in baza caruia s-a inceput executarea silita. @

(3) Abrogat. @

(4) Daca la urmatoarea licitatie bunul nu a fost vandut, fostul adjudecator este obligat sa plateasca toate cheltuielile prilejuite de urmarirea acestuia.

(5) Termenul prevazut la alin. (1) se aplica si in cazul valorificarii conform intelegerii partilor sau prin vanzare directa.

@Alineatul (2) a fost modificat prin art. I pct. 29 din O.G. nr. 35/2006.

- Alineatul (2¹) a fost introdus prin art. I pct. 30 din O.G. nr. 35/2006.

- Alineatul (3) a fost abrogat prin art. I pct. 31 din O.G. nr. 35/2006.

ARTICOLUL 161

Plata in rate

(1) In cazul vanzarii la licitatie a bunurilor imobile cumparatorii pot solicita plata pretului in rate, in cel mult 12 rate lunare, cu un avans de minimum 50% din pretul de adjudecare a bunului imobil si cu plata unei dobanzi stabilite conform prezentului cod. Organul de executare va stabili conditiile si termenele de plata a pretului in rate.

(2) Cumparatorul nu va putea instraina bunul imobil decat dupa plata pretului in intregime si a dobanzii stabilite.

(3) In cazul neplatii avansului prevazut la alin. (1), dispozitiile art. 160 se aplica in mod corespunzator.

(4) Suma reprezentand dobanda nu stinge creantele fiscale pentru care s-a inceput executarea silita si constituie venit al bugetului corespunzator creantei principale.

ARTICOLUL 162

Procesul-verbal de adjudecare

(1) In cazul vanzarii bunurilor imobile, organul de executare va incheia procesul-verbal de adjudecare, in termen de cel mult 5 zile de la plata in intregime a pretului sau a avansului prevazut la art. 161 alin. (1), daca bunul a fost vandut cu plata in rate. Procesul-verbal de adjudecare constituie titlu de proprietate, transferul dreptului de proprietate operand la data incheierii acestuia. Un exemplar al procesului-verbal de adjudecare a bunului imobil va fi trimis, in cazul vanzarii cu plata in rate, biroului de carte funciara pentru a inscrie interdictia de instrainare si grevare a bunului pana la plata integrala a pretului si a dobanzii stabilite pentru imobilul transmis, pe baza caruia se face inscrierea in cartea funciara.

(2) Procesul-verbal de adjudecare intocmit in conditiile alin. (1) va cuprinde, pe langa elementele prevazute la art. 43 alin. (2), si urmatoarele mentiuni:

a) numarul dosarului de executare silita;

b) numarul si data procesului-verbal de desfasurare a licitatiei;

c) numele si domiciliul sau, dupa caz, denumirea si sediul cumparatorului;

d) codul de identificare fiscala a debitorului si cumparatorului;

e) pretul la care s-a adjudecat bunul si taxa pe valoarea adaugata, daca este cazul;

f) modalitatea de plata a diferentei de pret in cazul in care vanzarea s-a facut cu plata in rate;

g) datele de identificare a bunului;

h) mentiunea ca acest document constituie titlu de proprietate si ca poate fi inregistrat in cartea funciara;

i) mentiunea ca pentru creditor procesul-verbal de adjudecare constituie documentul pe baza caruia se emite titlu executoriu impotriva cumparatorului care nu plateste diferenta de pret, in cazul in care vanzarea s-a facut cu plata pretului in rate;

j) semnatura cumparatorului sau a reprezentantului sau legal, dupa caz.

(3) In cazul in care cumparatorul caruia i s-a incuviintat plata pretului in rate nu plateste restul de pret in conditiile si la termenele stabilite, el va putea fi executat silit pentru plata sumei datorate in temeiul titlului executoriu emis de organul de executare competent pe baza procesului-verbal de adjudecare.

(4) In cazul vanzarii bunurilor mobile, dupa plata pretului, executorul fiscal intocmeste in termen de 5 zile un proces-verbal de adjudecare care constituie titlu de proprietate.

(5) Procesul-verbal de adjudecare intocmit in conditiile alin. (4) va cuprinde, pe langa elementele prevazute la art. 43 alin. (2), si elementele prevazute la alin. (2) din prezentul articol, cu exceptia lit. f), h) si i), precum si mentiunea ca acest document constituie titlu de proprietate. Cate un exemplar al procesului-verbal de adjudecare se va transmite organului de executare coordonator si cumparatorului.

ARTICOLUL 163

Reluarea procedurii de valorificare

(1) Daca bunurile supuse executarii silite nu au putut fi valorificate prin modalitatile prevazute la art. 155, acestea vor fi restituite debitorului cu mentinerea masurii de indisponibilizare, pana la implinirea termenului de prescriptie. In cadrul acestui termen organul de executare poate relua oricand procedura de valorificare si va putea, dupa caz, sa ia masura numirii, mentinerii ori schimbarii administratorului-sechestrului ori custodelui.

(1¹) In cazul bunurilor sechestrate ce nu au putut fi valorificate nici la a treia licitatie, cu ocazia reluarii procedurii in cadrul termenului de prescriptie, daca organul de executare considera ca nu se impune o noua evaluare, pretul de pornire a licitatiei nu poate fi mai mic decat 50% din pretul de evaluare a bunurilor.@

(2) In cazul in care debitorii carora urma sa li se restituie bunuri potrivit alin. (1) nu se mai afla la domiciliul fiscal declarat si, in urma demersurilor intreprinse, nu au putut fi identificati, organul fiscal va proceda la instiintarea acestora, cu procedura prevazuta pentru comunicarea prin publicitate potrivit art. 44 alin. (3), ca bunul in cauza este pastrat la dispozitia proprietarului pana la implinirea termenului de prescriptie, dupa care va fi valorificat potrivit dispozitiilor legale privind valorificarea bunurilor intrate in proprietatea privata a statului, daca legea nu prevede altfel.

(3) Cele aratate la alin. (2) vor fi consemnate intr-un proces-verbal intocmit de organul fiscal.

(4) In cazul bunurilor imobile, in baza procesului-verbal prevazut la alin. (3) in conditiile legii se va sesiza instanta judecatoreasca competenta cu actiune in constatarea dreptului de proprietate privata a statului asupra bunului respectiv.

@Alineatul (1¹) a fost introdus prin art. unic pct. 32 din O.U.G. nr. 165/2005, astfel cum a fost completat prin Legea de aprobare nr. 158/2006.

ARTICOLUL 164

Darea in plata

Art. 164. - Abrogat.@

@Articolul a fost abrogat prin art. I pct. 32 din O.G. nr. 35/2006.

CAPITOLUL IX

Cheltuieli

ARTICOLUL 165

Cheltuieli de executare silita

(1) Cheltuielile ocazionate cu efectuarea procedurii de executare silita sunt in sarcina debitorului.

(2) Suma cheltuielilor cu executarea silita se stabileste de organul de executare, prin proces-verbal, care constituie titlu executoriu potrivit prezentului cod, care are la baza documente privind cheltuielile efectuate.

(3) Cheltuielile de executare silita a creantelor fiscale se avanseaza de organele de executare, din bugetul acestora.

(4) Cheltuielile de executare silita care nu au la baza documente care sa ateste ca au fost efectuate in scopul executarii silita nu sunt in sarcina debitorului urmarit.

(5) Sumele recuperate in contul cheltuielilor de executare silita se fac venit la bugetul din care au fost avansate, cu exceptia sumelor reprezentand cheltuieli de executare silita a creantelor fiscale administrate de Ministerul Finantelor Publice, care se fac venit la bugetul de stat, daca legea nu prevede altfel.

CAPITOLUL X

Eliberarea si distribuirea sumelor realizate prin executare silita

ARTICOLUL 166

Sumele realizate din executare silita

(1) Suma realizata in cursul procedurii de executare silita reprezinta totalitatea sumelor incasate dupa comunicarea somatiei prin orice modalitate prevazuta de prezentul cod.

(2) Creantele fiscale inscrise in titlul executoriu se sting cu sumele realizate conform alin. (1), in ordinea vechimii, mai intai creanta principala si apoi accesoriile acesteia.

(3) Daca suma ce reprezinta atat creanta fiscala, cat si cheltuielile de executare este mai mica decat suma realizata prin executare silita, cu diferenta se va proceda la compensare, potrivit art. 112, sau se restituie, la cerere, debitorului, dupa caz.

(4) Despre sumele de restituit debitorul va fi instiintat de indata.

ARTICOLUL 167

Ordinea de distribuire

(1) In cazul in care executarea silita a fost pornita de mai multi creditorii sau cand pana la eliberarea ori distribuirea sumei rezultate din executare au depus si alti creditorii titlurile lor, organele prevazute la art. 133 vor proceda la distribuirea sumei potrivit urmatoarei ordini de preferinta, daca legea nu prevede altfel:

a) creantele reprezentand cheltuielile de orice fel, facute cu urmarirea si conservarea bunurilor al caror pret se distribuie;

b) creantele reprezentand salarii si alte datorii asimilate acestora, pensiile, sumele cuvenite somerilor, potrivit legii, ajutoarele pentru intretinerea si ingrijirea copiilor, pentru maternitate, pentru incapacitate temporara de munca, pentru prevenirea imbolnavirilor, refacerea sau intarirea sanatatii, ajutoarele de deces, acordate in cadrul asigurarilor sociale de stat, precum si creantele reprezentand obligatia de reparare a pagubelor cauzate prin moarte, vatamarea integritatii corporale sau a sanatatii;

c) creantele rezultand din obligatii de intretinere, alocatii pentru copii sau de plata a altor sume periodice destinate asigurarii mijloacelor de existenta;

d) creantele fiscale provenite din impozite, taxe, contributii si din alte sume stabilite potrivit legii, datorate bugetului de stat, bugetului trezoreriei statului, bugetului asigurarilor sociale de stat, bugetelor locale si bugetelor fondurilor speciale;

e) creantele rezultand din imprumuturi acordate de stat;

f) creantele reprezentand despagubiri pentru repararea pagubelor pricinuite proprietatii publice prin fapte ilicite;

g) creantele rezultand din imprumuturi bancare, din livrari de produse, prestari de servicii sau executari de lucrari, precum si din chirii sau arenze;

h) creantele reprezentand amenzi cuvenite bugetului de stat sau bugetelor locale;

i) alte creante.

(2) Pentru plata creantelor care au aceeasi ordine de preferinta, daca legea nu prevede altfel, suma realizata din executare se repartizeaza intre creditorii proportional cu creanta fiecaruia.

ARTICOLUL 168

Reguli privind eliberarea si distribuirea

(1) Creditorii fiscali care au un privilegiu prin efectul legii si care indeplinesc conditia de publicitate sau posesie a bunului mobil au prioritate, in conditiile prevazute la art. 138 alin. (7), la distribuirea sumei rezultate din vanzarea fata de alti creditori care au garantii reale asupra bunului respectiv.

(2) Accesoriiile creantei principale prevazute in titlul executoriu vor urma ordinea de preferinta a creantei principale.

(3) Daca exista creditori care, asupra bunului vandut, au drepturi de gaj, ipoteca sau alte drepturi reale, despre care organul de executare a luat cunostinta in conditiile art. 148 alin. (6) si ale art. 150 alin. (9), la distribuirea sumei rezultate din vanzarea bunului, creantele lor vor fi platite inaintea creantelor prevazute la art. 167 alin. (1) lit. b). In acest caz, organul de executare este obligat sa ii instiinteze din oficiu pe creditorii in favoarea carora au fost conservate aceste sarcini, pentru a participa la distribuirea pretului.

(4) Creditorii care nu au participat la executarea silita pot depune titlurile lor in vederea participarii la distribuirea sumelor realizate prin executare silita, numai pana la data intocmirii de catre organele de executare a procesului-verbal privind eliberarea sau distribuirea acestor sume.

(5) Eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executarea silita se va face numai dupa trecerea unui termen de 15 zile de la data depunerii sumei, cand organul de executare va proceda, dupa caz, la eliberarea sau distribuirea sumei, cu instiintarea partilor si a creditorilor care si-au depus titlurile.

(6) Eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executarea silita se va consemna de executorul fiscal de indata intr-un proces-verbal, care se va semna de toti cei indreptatiti.

(7) Cel nemulțumit de modul in care se face eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executarea silita poate cere executorului fiscal sa consemneze in procesul-verbal obiectiile sale.

(8) Dupa intocmirea procesului-verbal prevazut la alin. (6) nici un creditor nu mai este in drept sa ceara sa participe la distribuirea sumelor rezultate din executarea silita.

CAPITOLUL XI

Contestatia la executare silita

ARTICOLUL 169

Contestatia la executare silita

(1) Persoanele interesate pot face contestatie impotriva oricarui act de executare efectuat cu incalcarea prevederilor prezentului cod de catre organele de executare, precum si in cazul in care aceste organe refuza sa indeplineasca un act de executare in conditiile legii.

(2) Dispozitiile privind suspendarea provizorie a executarii silita prin ordonanta presedintiala prevazute de art. 403 alin. (4) din Codul de procedura civila nu sunt aplicabile.

(3) Contestatia poate fi facuta si impotriva titlului executoriu in temeiul caruia a fost pornita executarea, in cazul in care acest titlu nu este o hotarare data de o instanta judecatoreasca sau de alt organ jurisdictional si daca pentru contestarea lui nu exista o alta procedura prevazuta de lege.

(4) Contestatia se introduce la instanta judecatoreasca competenta si se judeca in procedura de urgenta.

ARTICOLUL 170

Termen de contestare

(1) Contestatia se poate face in termen de 15 zile, sub sanctiunea decaderii, de la data cand:

a) contestatorul a luat cunostinta de executarea ori de actul de executare pe care le contesta, din comunicarea somatiei sau din alta instiintare primita ori, in lipsa acestora, cu ocazia efectuării executării silita sau in alt mod;

b) contestatorul a luat cunostinta, potrivit lit. a), de refuzul organului de executare de a indeplini un act de executare;

c) cel interesat a luat cunostinta, potrivit lit. a), de eliberarea sau distribuirea sumelor pe care le contesta.

(2) Contestatia prin care o terta persoana pretinde ca are un drept de proprietate sau un alt drept real asupra bunului urmarit poate fi introdusa cel mai tarziu in termen de 15 zile dupa efectuarea executarii.

(3) Neintroducerea contestatiei in termenul prevazut la alin. (2) nu il impiedica pe cel de-al treilea sa isi realizeze dreptul pe calea unei cereri separate, potrivit dreptului comun.

ARTICOLUL 171

Judecarea contestatiei

(1) La judecarea contestatiei instanta va cita si organul de executare in a carui raza teritoriala se gasesc bunurile urmarite ori, in cazul executarii prin poprire, isi are sediul sau domiciliul tertul poprit.

(2) La cererea partii interesate instanta poate decide, in cadrul contestatiei la executare, asupra impartirii bunurilor pe care debitorul le detine in proprietate comuna cu alte persoane.

(3) Daca admite contestatia la executare, instanta, dupa caz, poate dispune anularea actului de executare contestat sau indreptarea acestuia, anularea ori incetarea executarii in sesi, anularea sau lamurirea titlului executoriu ori efectuarea actului de executare a carui indeplinire a fost refuzata.

(4) In cazul anularii actului de executare contestat sau al incetarii executarii in sesi si al anularii titlului executoriu, instanta poate dispune prin aceeasi hotarare sa i se restituie celui indreptat suma ce i se cuvine din valorificarea bunurilor sau din retinerile prin poprire.

(5) In cazul respingerii contestatiei contestatorul poate fi obligat, la cererea organului de executare, la despagubiri pentru pagubele cauzate prin intarzierea executarii, iar cand contestatia a fost exercitata cu rea-credinta, el va fi obligat si la plata unei amenzi de la 50 lei (RON) la 1.000 lei (RON).

CAPITOLUL XII

Stingerea creantelor fiscale prin alte modalitati

ARTICOLUL 171¹@

Darea in plata

(1) Creantele fiscale administrate de Ministerul Finantelor Publice prin Agentia Nationala de Administrare Fiscala si cele ale bugetelor locale pot fi stinse, la cererea debitorului, oricand, cu acordul creditorului fiscal, prin trecerea in proprietatea publica a statului sau, dupa caz, a unitatii administrativ-teritoriale a bunurilor imobile, inclusiv a celor supuse executarii silite.

(2) In scopul prevazut la alin. (1), organul fiscal va transmite cererea, insotita de propunerile sale, comisiei numite prin ordin al ministrului finantelor publice sau, dupa caz, de catre unitatea administrativ-teritoriala. Cererea va fi insotita de documentatia care se stabileste prin ordin al ministrului finantelor publice.

(3) Comisia prevazuta la alin. (2) va analiza cererea numai in conditiile existentei unor solicitari de preluare in administrare, potrivit legii, a acestor bunuri si va hotari, prin decizie, asupra modului de solutionare a cererii. In cazul admiterii cererii, comisia va dispune organului fiscal competent incheierea procesului-verbal de trecere in proprietatea publica a bunului imobil si stingerea creantelor fiscale. Comisia poate respinge cererea in situatia in care bunurile imobile oferite nu sunt de uz sau de interes public.

(4) Procesul-verbal de trecere in proprietatea publica a bunului imobil constituie titlu de proprietate. Operatiunea de transfer al dreptului de proprietate, ca efect al darii in plata, este scutita de taxa pe valoarea adaugata.

(5) Bunurile imobile trecute in proprietatea publica conform alin. (1) vor fi date in administrare in conditiile legii. Pana la intrarea in vigoare a actului prin care s-a dispus darea in administrare, imobilul se afla in custodia institutiei care a solicitat preluarea in administrare.

(6) La data intocmirii procesului-verbal pentru trecerea in proprietatea publica a statului a bunului imobil inceteaza masura de indisponibilizare a acestuia, precum si calitatea de administrator-sechestrar a persoanelor desemnate conform legii, daca este cazul.

(7) Eventualele cheltuieli de administrare efectuate in perioada cuprinsa intre data incheierii procesului-verbal de trecere in proprietatea publica a statului a bunurilor imobile si preluarea in administrare prin hotarare a Guvernului sunt suportate de institutia publica solicitanta. In cazul in care Guvernul hotaraste darea in administrare catre alta institutie publica decat cea solicitanta, cheltuielile de administrare se suporta de institutia publica careia i-a fost atribuit bunul in administrare.

(8) In cazul in care bunurile imobile trecute in proprietatea publica conform prezentului cod au fost revendicate si restituite, potrivit legii, tertelor persoane, debitorul va fi obligat la plata sumelor stinse prin aceasta modalitate. Creantele fiscale renasc la data la care bunurile imobile au fost restituite tertului.

(9) In cazul in care, in interiorul termenului de prescriptie a creantelor fiscale, comisia prevazuta la alin. (3) ia cunostinta despre unele aspecte privind bunurile imobile, necunoscute la data aprobarii cererii debitorului, aceasta poate decide, pe baza situatiei de fapt, revocarea, in tot sau in parte, a deciziei prin care s-a aprobat stingerea unor creante fiscale prin trecerea bunurilor imobile in proprietatea publica, dispozitiile alin. (8) aplicandu-se in mod corespunzator.

(10) In situatiile prevazute la alin. (8) si (9), pentru perioada cuprinsa intre data trecerii in proprietatea publica si data la care au renascut creantele fiscale, respectiv data revocarii deciziei prin care s-a aprobat darea in plata, nu se datoreaza majorari de intarziere.

@ Articolul a fost introdus prin art. I pct. 33 din O.G. nr. 35/2006.

ARTICOLUL 172@

Insolvabilitatea

(1) In sensul prezentului cod, este insolvabil debitorul ale carui venituri sau bunuri urmaribile au o valoare mai mica decat obligatiile fiscale de plata sau care nu are venituri ori bunuri urmaribile.

(2) Pentru creantele fiscale ale debitorilor declarati in stare de insolvabilitate care nu au venituri sau bunuri urmaribile, conducatorul organului de executare dispune scoaterea creantei din evidenta curenta si trecerea ei intr-o evidenta separata.

(3) In cazul debitorilor prevazuti la alin. (2), prin exceptie de la dispozitiile art. 144 alin. (3), executarea silita se intrerupe. Organele fiscale au obligatia ca cel putin o data pe an sa efectueze o investigatie asupra starii acestor contribuabili, care nu constituie acte de executare silita.

(4) In cazurile in care se constata ca debitorii au dobandit venituri sau bunuri urmaribile, organele de executare vor lua masurile necesare de trecere din evidenta separata in evidenta curenta si de executare silita.

(5) Daca la sfarsitul perioadei de prescriptie nu se constata dobandirea unor bunuri sau venituri urmaribile, organele de executare vor proceda la scaderea creantelor fiscale din evidenta analitica pe platitor, potrivit art. 131. Scaderea se face si in cursul perioadei de prescriptie in cazul debitorilor, persoane fizice, decedati sau disparuti, pentru care nu exista mostenitori care au acceptat succesiunea.

(6) Creantele fiscale datorate de debitori, persoane juridice, radiati din registrul comertului, se scad din evidenta analitica pe platitor dupa radiere, indiferent daca s-a atras sau nu raspunderea altor persoane pentru plata obligatiilor fiscale, in conditiile legii.

@ Articolul a fost modificat prin art. I pct. 34 din O.G. nr. 35/2006.

ARTICOLUL 173@

Deschiderea procedurii insolventei

(1) In vederea recuperarii creantelor fiscale de la debitorii care se afla in stare de insolventa, Agentia Nationala de Administrare Fiscala si unitatile sale subordonate, respectiv compartimentele de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale, vor declara lichidatorilor creantele existente, la data declararii, in evidenta fiscala pe platitor.

(2) Dispozitiile alin. (1) se aplica si in vederea recuperarii creantelor fiscale de la debitorii aflati in lichidare in conditiile Legii nr. 359/2004 privind simplificarea formalitatilor la inregistrarea in registrul comertului a persoanelor fizice, asociatiilor familiale si persoanelor juridice, inregistrarea fiscala a acestora, precum si la autorizarea functionarii persoanelor juridice, cu modificarile si completarile ulterioare.

(3) Cererile organelor fiscale privind inceperea procedurii insolventei se vor inainta instantelor judecatoresti si sunt scutite de consemnarea vreunei cautiuni.@

@Articolul a fost modificat prin art. I pct. 35 din O.G. nr. 35/2006.

ARTICOLUL 174

Anularea creantelor fiscale

(1) In situatiile in care cheltuielile de executare, exclusiv cele privind comunicarea prin posta, sunt mai mari decat creantele fiscale supuse executarii silite, conducatorul organului de executare poate aproba anularea debitelor respective. Cheltuielile generate de comunicarea somatiei prin posta sunt suportate de organul fiscal.

(2) Creantele fiscale restante aflate in sold la data de 31 decembrie a anului, mai mici de 10 lei (RON), se anuleaza. Anual, prin hotarare a Guvernului se stabileste plafonul creantelor fiscale care pot fi anulate.

(3) In cazul creantelor fiscale datorate bugetelor locale, suma prevazuta la alin. (2) reprezinta limita maxima pana la care, prin hotarare, autoritatile deliberative pot stabili plafonul creantelor fiscale care pot fi anulate.

CAPITOLUL XIII

Aspecte internationale

@Capitolul XIII a fost introdus prin art. I pct. 36 din O.G. nr. 35/2006, si a intrat in vigoare la data de 10.08.2006, in conformitate cu art. III din O.G. nr. 35/2006.

SECTIUNEA 1@

Dispozitii generale

@Sectiunea 1 a intrat in vigoare la data de 01.01.2007, in conformitate cu art. III din O.G. nr. 35/2006.

SECTIUNEA a 2-a@

Asistenta pentru recuperarea in Romania a creantelor stabilite prin

titluri de creanta emise intr-un alt stat membru

@Sectiunea 2 a intrat in vigoare la data de 01.01.2007, in conformitate cu art. III din O.G. nr. 35/2006.

SECTIUNEA a 3-a@
Asistenta pentru recuperarea intr-un stat membru
a creantelor stabilite prin titluri de creanta emise in Romania

@Sectiunea 3 a intrat in vigoare la data de 01.01.2007, cu exceptia art. 174¹⁹ care a intrat in vigoare la data de 10.08.2006, in conformitate cu art. III din O.G. nr. 35/2006.

ARTICOLUL 174¹⁹
Formularistica

Modelul cererilor intocmite de autoritatile competente din Romania, in conditiile prezentei sectiuni, se aproba prin ordin al ministrului finantelor publice.

SECTIUNEA a 4-a@
Dispozitii finale

@Sectiunea 4 a intrat in vigoare la data de 01.01.2007, cu exceptia art. 174²⁴ care a intrat in vigoare la data de 10.08.2006, in conformitate cu art. III din O.G. nr. 35/2006.

ARTICOLUL 174²⁴
Biroul central si birourile de legatura

- (1) In scopul transmiterii si/sau primirii pe cale electronica, in conditiile art. 174²³, a informatiilor privind acordarea asistentei potrivit prezentului capitol, se infiinteaza Biroul central in conditiile prevazute prin ordin al ministrului finantelor publice.
- (2) In scopul aplicarii prevederilor prezentului capitol, la nivelul fiecărei autoritati competente prevazute la art. 174³, cu exceptia autoritatilor administratiei publice locale, se infiinteaza birouri de legatura.
- (3) Procedura de realizare a schimbului de informatii dintre autoritatile competente din Romania se aproba prin ordin al ministrului finantelor publice, al ministrului agriculturii, padurilor si dezvoltarii rurale si al ministrului administratiei si internelor.

TITLUL IX
Solutionarea contestatiilor formulate impotriva

actelor administrative fiscale

CAPITOLUL I
Dreptul la contestatie

ARTICOLUL 175
Posibilitatea de contestare

(1) Impotriva titlului de creanta, precum si impotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestatie potrivit legii. Contestatia este o cale administrativa de atac si nu inlatura dreptul la actiune al celui care se considera lezat in drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, in conditiile legii.

(2) Este indreptatit la contestatie numai cel care considera ca a fost lezat in drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.

(3) Baza de impunere si impozitul, taxa sau contributia stabilite prin decizie de impunere se contesta numai impreuna.

(4) Pot fi contestate in conditiile alin. (3) si deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contributii sau alte sume datorate bugetului general consolidat.

(5) In cazul deciziilor referitoare la baza de impunere, reglementate potrivit art. 87 alin. (1), contestatia se poate depune de orice persoana care participa la realizarea venitului.

(6) Bazele de impunere constatate separat intr-o decizie referitoare la baza de impunere pot fi atacate numai prin contestarea acestei decizii.

ARTICOLUL 176

Forma si continutul contestatiei

(1) Contestatia se formuleaza in scris si va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

b) obiectul contestatiei;

c) motivele de fapt si de drept;

d) dovezile pe care se intemeiaza;

e) semnatura contestatorului sau a imputernicitului acestuia, precum si stampila in cazul persoanelor juridice. Dovada calitatii de imputernicit al contestatorului, persoana fizica sau juridica, se face potrivit legii.

(2) Obiectul contestatiei il constituie numai sumele si masurile stabilite si inscrise de organul fiscal in titlul de creanta sau in actul administrativ fiscal atacat, cu exceptia contestatiei impotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.

(3) Contestatia se depune la organul fiscal, respectiv vamal, al carui act administrativ este atacat si nu este supusa taxelor de timbru.

ARTICOLUL 177

Termenul de depunere a contestatiei

(1) Contestatia se va depune in termen de 30 de zile de la data comunicarii actului administrativ fiscal, sub sanctiunea decaderii.

(2) In cazul in care competenta de solutionare nu apartine organului emitent al actului administrativ fiscal atacat, contestatia va fi inaintata de catre acesta, in termen de 5 zile de la inregistrare, organului de solutionare competent.

(3) In cazul in care contestatia este depusa la un organ fiscal necompetent, aceasta va fi inaintata, in termen de 5 zile de la data primirii, organului fiscal emitent al actului administrativ atacat.

(4) Daca actul administrativ fiscal nu contine elementele prevazute la art. 43 alin. (2) lit. i), contestatia poate fi depusa, in termen de 3 luni de la data comunicarii actului administrativ fiscal, organului de solutionare competent.

ARTICOLUL 178

Retragerea contestatiei

(1) Contestatia poate fi retrasa de contestator pana la solutionarea acesteia. Organul de solutionare competent va comunica contestatorului decizia prin care se ia act de renuntarea la contestatie.

(2) Prin retragerea contestatiei nu se pierde dreptul de a se inainta o noua contestatie in interiorul termenului general de depunere a acesteia.

CAPITOLUL II

Competenta de solutionare a contestatiilor.

Decizia de solutionare

ARTICOLUL 179

Organul competent

(1) Contestatiile formulate impotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum si a titlurilor de creanta privind datoria vamala se solutioneaza dupa cum urmeaza:

a) contestatiile care au ca obiect impozite, taxe, contributii, datorie vamala, precum si accesorii ale acestora, al caror quantum este sub 500.000 lei (RON), se solutioneaza de catre organele competente constituite la nivelul directiilor generale unde contestatorii au domiciliul fiscal sau, dupa caz, de catre organul fiscal stabilit la art. 33 alin. (3);

b) contestatiile formulate de marii contribuabili, care au ca obiect impozite, taxe, contributii, datorie vamala, precum si accesorii ale acestora, al caror quantum este sub 500.000 lei (RON), se solutioneaza de catre organele competente constituite in cadrul respectivelor directii generale de administrare a marilor contribuabili;

c) contestatiile care au ca obiect impozite, taxe, contributii, datorie vamala, accesoriile acestora, al caror quantum este de 500.000 lei (RON) sau mai mare, precum si cele formulate impotriva actelor emise de organe centrale se solutioneaza de catre organe competente de solutionare constituite la nivel central.

(2) Contestatiile formulate impotriva altor acte administrative fiscale se solutioneaza de catre organele fiscale emitente.

(3) Contestatiile formulate de cei care se considera lezati de refuzul nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal se solutioneaza de catre organul ierarhic superior organului fiscal competent sa emita acel act.

(4) Contestatiile formulate impotriva actelor administrative fiscale emise de autoritatile administratiei publice locale, precum si de alte autoritati publice care, potrivit legii, administreaza creante fiscale se solutioneaza de catre aceste autoritati.@

(5) Quantumul sumelor prevazute la alin. (1) se actualizeaza prin hotarare a Guvernului.

@Alineatul (4) a fost modificat prin art. unic pct. 9 din O.U.G. nr. 129/2005, astfel cum a fost completat prin Legea de aprobare nr. 166/2006.

ARTICOLUL 180

Decizia sau dispozitia de solutionare

(1) In solutionarea contestatiei, organul competent se pronunta prin decizie sau dispozitie, dupa caz.

(2) Decizia sau dispozitia emisa in solutionarea contestatiei este definitiva in sistemul cailor administrative de atac.

ARTICOLUL 181

Forma si continutul deciziei de solutionare a contestatiei

(1) Decizia de solutionare a contestatiei se emite in forma scrisa si va cuprinde: preambulul, considerentele si dispozitivul.

(2) Preambulul cuprinde: denumirea organului investit cu solutionarea, numele sau denumirea contestatorului, domiciliul fiscal al acestuia, numarul de inregistrare a contestatiei la organul de solutionare

competent, obiectul cauzei, precum si sinteza sustinerilor partilor atunci cand organul competent de solutionare a contestatiei nu este organul emitent al actului atacat.

(3) Considerentele cuprind motivele de fapt si de drept care au format convingerea organului de solutionare competent in emiterea deciziei.

(4) Dispozitivul cuprinde solutia pronuntata, calea de atac, termenul in care aceasta poate fi exercitata si instanta competenta.

(5) Decizia se semneaza de catre conducatorul directiei generale, directorul general al organului competent constituit la nivel central, conducatorul organului fiscal emitent al actului administrativ atacat sau de inlocuitorii acestora, dupa caz.

CAPITOLUL III

Dispozitii procedurale

ARTICOLUL 182

Introducerea altor persoane in procedura de solutionare

(1) Organul de solutionare competent poate introduce, din oficiu sau la cerere, in solutionarea contestatiei, dupa caz, alte persoane ale caror interese juridice de natura fiscala sunt afectate in urma emiterii deciziei de solutionare a contestatiei. Inainte de introducerea altor persoane, contestatorul va fi ascultat conform art. 9.

(2) Persoanele care participa la realizarea venitului in sensul art. 175 alin. (5) si nu au inaintat contestatie vor fi introduse din oficiu.

(3) Persoanei introduse in procedura de contestatie i se vor comunica toate cererile si declaratiile celorlalte parti. Aceasta persoana are drepturile si obligatiile partilor rezultate din raportul de drept fiscal ce formeaza obiectul contestatiei si are dreptul sa inainteze propriile sale cereri.

(4) Dispozitiile Codului de procedura civila referitoare la interventia fortata si voluntara sunt aplicabile.

ARTICOLUL 183

Solutionarea contestatiei

(1) In solutionarea contestatiei organul competent va verifica motivele de fapt si de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestatiei se face in raport de sustinerile partilor, de dispozitiile legale invocate de acestea si de documentele existente la dosarul cauzei. Solutionarea contestatiei se face in limitele sesizarii.

(2) Organul de solutionare competent pentru lamurirea cauzei poate solicita punctul de vedere al directiilor de specialitate din minister sau al altor institutii si autoritati.

(3) Prin solutionarea contestatiei nu se poate crea o situatie mai grea contestatorului in propria cale de atac.

(4) Contestatorul, intervenientii sau imputernicitii acestora pot sa depuna probe noi in sustinerea cauzei. In aceasta situatie, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, dupa caz, i se va oferi posibilitatea sa se pronunte asupra acestora.

(5) Organul de solutionare competent se va pronunta mai intai asupra exceptiilor de procedura si asupra celor de fond, iar cand se constata ca acestea sunt intemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei.

ARTICOLUL 184

Suspendarea procedurii de solutionare a contestatiei

pe cale administrativa

(1) Organul de solutionare competent poate suspenda, prin decizie motivata, solutionarea cauzei atunci cand:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele in drept cu privire la existenta indiciilor savarsirii unei infractiuni a carei constatare ar avea o inraurire hotaratoare asupra solutiei ce urmeaza sa fie data in procedura administrativa;

b) solutionarea cauzei depinde, in tot sau in parte, de existenta sau inexistenta unui drept care face obiectul unei alte judecati.

(2) Organul de solutionare competent poate suspenda procedura, la cerere, daca sunt motive intemeiate. La aprobarea suspendarii, organul de solutionare competent va stabili si termenul pana la care se suspenda procedura. Suspendarea poate fi solicitata o singura data.

(3) Procedura administrativa este reluata la incetarea motivului care a determinat suspendarea sau, dupa caz, la expirarea termenului stabilit de organul de solutionare competent potrivit alin. (2), indiferent daca motivul care a determinat suspendarea a incetat sau nu.

(4) Hotararea definitiva a instantei penale prin care se solutioneaza actiunea civila este opozabila organelor fiscale competente pentru solutionarea contestatiei, cu privire la sumele pentru care statul s-a constituit parte civila.@

@Alineatul (4) a fost introdus prin art. I pct. 37 din O.G. nr. 35/2006.

ARTICOLUL 185@

Suspendarea executarii actului administrativ fiscal

(1) Introducerea contestatiei pe calea administrativa de atac nu suspenda executarea actului administrativ fiscal.

(2) Dispozitiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executarii actului administrativ fiscal, in temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificarile ulterioare. Instanta competenta poate suspenda executarea, daca se depune o cautiune de pana la 20% din cuantumul sumei contestate, iar in cazul cererilor al caror obiect nu este evaluabil in bani, o cautiune de pana la 2.000 lei.@

@Articolul a fost modificat prin art. unic pct. 38 din O.U.G. nr. 165/2005, astfel cum a fost completat prin Legea de aprobare nr. 158/2006.

- Alineatul (2) a fost modificat prin art. I pct. 38 din O.G. nr. 35/2006.

CAPITOLUL IV

Solutii asupra contestatiei

ARTICOLUL 186

Solutii asupra contestatiei

(1) Prin decizie contestatia va putea fi admisa, in totalitate sau in parte, ori respinsa.

(2) In cazul admitterii contestatiei se decide, dupa caz, anularea totala sau partiala a actului atacat.

(3) Prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ atacat, situatie in care urmeaza sa se incheie un nou act administrativ fiscal care va avea in vedere strict considerentele deciziei de solutionare.

(4) Prin decizie se poate suspenda solutionarea cauzei, in conditiile prevazute de art. 184.

ARTICOLUL 187

Respingerea contestatiei pentru neindeplinirea

conditiilor procedurale

(1) Daca organul de solutionare competent constata neindeplinirea unei conditii procedurale, contestatia va fi respinsa fara a se proceda la analiza pe fond a cauzei.

(2) Contestatia nu poate fi respinsa daca poarta o denumire gresita.

ARTICOLUL 188

Comunicarea deciziei si calea de atac

(1) Decizia privind solutionarea contestatiei se comunica contestatorului, persoanelor introduse, in conditiile art. 44, precum si organului fiscal emitent al actului administrativ atacat.

(2) Deciziile emise in solutionarea contestatiilor pot fi atacate la instanta judecatoreasca de contencios administrativ competenta.

TITLUL X

Sanctiuni

ARTICOLUL 189

Contraventii

(1) Constituie contraventii urmatoarele fapte:

- a) nedepunerea la termenele prevazute de lege a declaratiilor de inregistrare fiscala sau de mentiuni;
- b) neindeplinirea la termen a obligatiilor de declarare prevazute de lege, a bunurilor si veniturilor impozabile sau, dupa caz, a impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume;@
- c) nerespectarea obligatiilor prevazute la art. 55 si art. 56 alin. (2);
- d) nerespectarea obligatiei prevazute la art. 103 alin. (8);
- e) neducerea la indeplinire a masurilor stabilite potrivit art. 77 alin. (2) si art. 103 alin. (9);@
- e^1) nerespectarea obligatiilor prevazute la art. 52^1;@
- f) nerespectarea obligatiei inscrierii codului de identificare fiscala pe documente, potrivit art. 71;
- g) nerespectarea de catre platitorii de salarii si venituri asimilate salariilor a obligatiilor privind completarea si pastrarea fiselor fiscale;
- h) neindeplinirea obligatiilor privind transmiterea la organul fiscal competent sau, dupa caz, la terte persoane a formularelor si documentelor prevazute de legea fiscala, altele decat declaratiile fiscale si declaratiile de inregistrare fiscala sau de mentiuni;
- i) nerespectarea de catre banci a obligatiilor privind furnizarea informatiilor si a obligatiilor de decontare prevazute de prezentul cod;
- j) nerespectarea obligatiilor ce-i revin tertului poprit, potrivit prezentului cod;
- k) nerespectarea obligatiei de comunicare prevazute la art. 150 alin. (9);
- l) refuzul debitorului supus executarii silita de a preda bunurile organului de executare spre a fi sechestrate sau de a le pune la dispozitie acestuia pentru a fi identificate si evaluate;
- m) refuzul de a prezenta organului financiar-fiscal bunurile materiale supuse impozitelor, taxelor, contributiilor datorate bugetului general consolidat, in vederea stabilirii realitatii declaratiei fiscale;

n) neretinerea, potrivit legii, de catre platitorii obligatiilor fiscale, a sumelor reprezentand impozite si contributii cu retinere la sursa;

o) retinerea si nevarsarea in totalitate, de catre platitorii obligatiilor fiscale, a sumelor reprezentand impozite si contributii cu retinere la sursa, daca nu sunt savarsite in astfel de conditii incat, potrivit legii, sa fie considerate infractiuni;

p) refuzul de a indeplini obligatia prevazuta la art. 52 alin. (1).

(2) Contravenitiile prevazute la alin. (1) se sanctioneaza astfel:

a) cu amenda de la 1.500 lei (RON) la 3.000 lei (RON), pentru persoanele fizice, si cu amenda de la 5.000 lei (RON) la 10.000 lei (RON), pentru persoanele juridice, in cazul savarsirii faptelor prevazute la alin. (1) lit. c);

b) cu amenda de la 50 lei (RON) la 500 lei (RON), pentru persoanele fizice, si cu amenda de la 500 lei (RON) la 2.500 lei (RON), pentru persoanele juridice, in cazul savarsirii faptei prevazute la alin. (1) lit. d);

c) cu amenda de la 500 lei (RON) la 1.500 lei (RON), pentru persoanele fizice, si cu amenda de la 2.500 lei (RON) la 5.000 lei (RON), pentru persoanele juridice, in cazul savarsirii faptei prevazute la alin. (1) lit. e) si e¹);@

d) cu amenda de la 50 lei (RON) la 1.500 lei (RON), pentru persoanele fizice, si cu amenda de la 500 lei (RON) la 10.000 lei (RON), pentru persoanele juridice, in cazul savarsirii faptelor prevazute la alin. (1) lit. a), b), f)-l);

e) cu amenda de la 50 lei (RON) la 500 lei (RON), pentru persoanele fizice, si cu amenda de la 500 lei (RON) la 2.000 lei (RON), pentru persoanele juridice, in cazul savarsirii faptelor prevazute la alin. (1) lit. m)-p), daca obligatiile fiscale sustrate la plata sunt de pana la 50.000 lei (RON) inclusiv;

f) cu amenda de la 500 lei (RON) la 2.000 lei (RON), pentru persoanele fizice, si cu amenda de la 2.000 lei (RON) la 5.000 lei (RON), pentru persoanele juridice, in cazul savarsirii faptelor prevazute la alin. (1) lit. m)-p), daca obligatiile fiscale sustrate la plata sunt cuprinse intre 50.000 lei (RON) si 100.000 lei (RON) inclusiv;

g) cu amenda de la 2.000 lei (RON) la 5.000 lei (RON), pentru persoanele fizice, si cu amenda de la 5.000 lei (RON) la 10.000 lei (RON), pentru persoanele juridice, in cazul savarsirii faptelor prevazute la alin. (1) lit. m)-p), daca obligatiile fiscale sustrate la plata sunt mai mari de 100.000 lei (RON).

(3) In cazul persoanelor fizice nedepunerea la termenele prevazute de lege a declaratiilor de venit constituie contravenitie si se sanctioneaza cu amenda de la 10 lei (RON) la 100 lei (RON).

(3¹) In cazul asocierilor si al altor entitati fara personalitate juridica, contravenitiile prevazute la alin. (1) se sanctioneaza cu amenda prevazuta pentru persoanele fizice.@

(4) Nedepunerea la termen a declaratiilor fiscale pentru obligatiile datorate bugetelor locale se sanctioneaza potrivit Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

(5) Sumele incasate in conditiile prezentului titlu se fac venit la bugetul de stat sau bugetele locale, dupa caz.

@Litera e¹) de la alin. (1) a fost introdusa prin art. unic pct. 10 din O.U.G. nr. 129/2005, astfel cum a fost completat prin Legea de aprobare nr. 166/2006.

- Litera c) de la alin. (2) a fost modificata prin art. unic pct. 11 din O.U.G. nr. 129/2005, astfel cum a fost completat prin Legea de aprobare nr. 166/2006.

- Litera b) de la alin. (1) a fost modificata prin art. unic pct. 39 din O.U.G. nr. 165/2005, astfel cum a fost completat prin Legea de aprobare nr. 158/2006.

- Litera e) de la alin. (1) a fost modificata prin art. I pct. 39 din O.G. nr. 35/2006.

- Alineatul (3¹) a fost introdus prin art. I pct. 40 din O.G. nr. 35/2006.

ARTICOLUL 190

Contravenții și sancțiuni la regimul produselor accizabile

(1) Constituie contravenții următoarele fapte:

- a) deținerea de produse accizabile în afara regimului suspensiv, care nu au fost introduse în sistemul de accizare conform titlului VII din Codul fiscal;
- b) neanunțarea autorității fiscale competente, în termenul legal, despre modificările aduse datelor inițiale avute în vedere la eliberarea autorizației;
- c) deținerea în afara antrepozitului fiscal sau comercializarea pe teritoriul României a produselor accizabile supuse marcării, potrivit titlului VII din Codul fiscal, fără a fi marcate sau marcate necorespunzător ori cu marcaje false;
- d) nerespectarea programului de lucru al antrepozitului fiscal, așa cum a fost aprobat de autoritatea fiscală competentă;
- e) practicarea, de către producători sau de către importatori, de preturi de vânzare mai mici decât costurile ocazionate de producerea sau importul produselor accizabile vândute, la care se adaugă acciza și taxa pe valoarea adăugată;
- f) neînscrisura distinctă în facturi a valorii accizelor sau a impozitului la titeiul și gazele naturale din producția internă, în cazurile prevăzute la titlul VII din Codul fiscal;
- g) neutilizarea documentelor fiscale prevăzute de titlul VII din Codul fiscal;
- h) neefectuarea, prin unități bancare, a decontărilor între furnizori și cumpărători, ca persoane juridice, de produse accizabile;
- i) amplasarea mijloacelor de măsurare a producției și a concentrației de alcool și distilate în alte locuri decât cele prevăzute expres în titlul VIII din Codul fiscal sau deteriorarea sigiliilor aplicate de către supraveghetorul fiscal și nesolicitarea organului fiscal în cazul deteriorării lor;
- j) nesolicitarea desemnării supraveghetorului fiscal în vederea desigilării cisternelor sau recipientelor în care se transportă alcoolul și distilatele în vrac;
- k) transportul de alcool etilic și de distilate, efectuat prin cisterne sau recipiente care nu poartă sigiliile supraveghetorului fiscal, au sigilii deteriorate sau nu sunt însoțite de documentul de însoțire prevăzut la titlul VII din Codul fiscal;
- l) fabricarea de alcool sanitar de către alte persoane decât antrepozitarii autorizați pentru producție de alcool etilic;
- m) comercializarea în vrac, pe piața internă, a alcoolului sanitar;
- n) circulația și comercializarea în vrac a alcoolului etilic rafinat și a distilatelor în alte scopuri decât cele expres prevăzute în titlul VIII din Codul fiscal;
- o) neevidențierea corectă în registrul special a cantităților de alcool și distilate importate în vrac;
- p) neevidențierea la organele fiscale teritoriale a situațiilor privind modul de valorificare a alcoolului și distilatelor;
- q) nesolicitarea organului fiscal teritorial în vederea desigilării instalațiilor de fabricație, precum și neevidențierea în registrul destinat acestui scop a informațiilor privind capacitățile reale de distilare, data și ora sigilării și desigilării cazanelor sau a celorlalte instalații de fabricație a tuicii și a rachiurilor de fructe;
- r) comercializarea, la preturi mai mari decât prețurile maxime de vânzare cu amănuntul declarate, a produselor pentru care s-au stabilit astfel de prețuri;
- s) comercializarea produselor ce nu se regăsesc în listele cuprinzând prețurile maxime de vânzare cu amănuntul declarate de către agenții economici producători și importatori;
- s) refuzul agenților economici producători de țigăre de a prelua și de a distruge, în condițiile prevăzute de lege, cantitățile de produse din tutun confiscate;
- t) folosirea conductelor mobile, a furtunurilor elastice sau a altor conducte de acest fel, utilizarea rezervoarelor necalibrate, precum și amplasarea înaintea contoarelor a unor canele sau robinete prin care se pot extrage cantități de alcool sau distilate necontorizate; @

t) comercializarea in vrac si utilizarea ca materie prima, pentru fabricarea bauturilor alcoolice, a alcoolului etilic si a distilatelor cu concentratia alcoolica sub 96,0% in volum;

u) desfasurarea activitatilor de distribuire si comercializare angro a bauturilor alcoolice si produselor din tutun fara indeplinirea conditiilor prevazute de art. 244¹ alin. (1) din Legea nr. 571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare;

v) comercializarea, prin pompele statiilor de distributie, a altor uleiuri minerale decat cele din categoria gazelor petroliere lichefiate, benzinelor si motorinelor auto, precum si a petrolului lampant, care corespund standardelor nationale de calitate;

x) functionarea instalatiilor de productie alcool etilic sau distilate, in afara programului de lucru aprobat de Comisia de autorizare a antrepozitelor fiscale din cadrul Ministerului Finantelor Publice;

y) comercializarea produselor accizabile intr-un antrepozit fiscal in perioada in care autorizatia a fost revocata sau anulata, fara acordul autoritatii fiscale competente pentru valorificarea stocurilor de produse, acordat in conditiile prevazute de lege.

(2) Contravenitiile prevazute la alin. (1) se sanctioneaza cu amenda de la 20.000 lei (RON) la 100.000 lei (RON), precum si cu:

a) confiscarea produselor, iar in situatia in care acestea au fost vandute, confiscarea sumelor rezultate din aceasta vanzare, in cazurile prevazute la alin. (1) lit. a), c), k), l), m), n), v), x) si y);

b) confiscarea cisternelor, recipientelor si a mijloacelor de transport utilizate in transportul alcoolului etilic si al distilatelor, in cazul prevazut la alin. (1) lit. k);

c) oprirea activitatii de comercializare a produselor accizabile pe o perioada de 1-3 luni, in cazul comerciantilor in sistem angro sau cu amanuntul, pentru situatiile prevazute la alin. (1) lit. c), m), u) si v);

d) oprirea activitatii de productie a produselor accizabile prin sigilarea instalatiei, in cazul producatorilor, pentru situatiile prevazute la alin. (1) lit. d), i), l), n) si x).

(3) Autoritatea fiscala competenta suspenda, la propunerea organului de control, autorizatia de antrepozit fiscal pentru situatiile prevazute la alin. (1) lit. d), i), m), n), t) si x).

@Litera t) de la alin. (1) a fost modificata prin Rectificarea publicata in M.Of. nr. 974 din 2/11/2005.

ARTICOLUL 191

Constatarea contravenitiilor si aplicarea sanctiunilor

(1) Constatarea contravenitiilor si aplicarea sanctiunilor se fac de catre organele fiscale competente.

(2) Sanctiunile contravenitionale prevazute la art. 189 si 190 se aplica persoanelor fizice sau persoanelor juridice care au calitatea de subiect in raportul juridic fiscal. In cazul asocierilor si al altor entitati fara personalitate juridica, sanctiunile se aplica reprezentantilor acestora. @

(3) Constatarea si sanctionarea faptelor ce constituie contravenitie potrivit art. 190 se fac de personalul de specialitate din cadrul Ministerului Finantelor Publice si al unitatilor sale teritoriale, cu exceptia sanctiunii privind suspendarea autorizatiei de antrepozit fiscal, care se dispune de autoritatea fiscala competenta, la propunerea organului de control.

(4) Contravenitiile prevazute la art. 189 alin. (1) lit. b) se aplica pentru faptele constatate dupa data intrarii in vigoare a prezentului cod.

(5) In cazul aplicarii sanctiunii amenzii potrivit art. 189 si 190, contribuabilul are posibilitatea achitarii in termen de 48 de ore a jumatate din minimul amenzii prevazute in prezentul cod, agentul constatator facand mentiune despre aceasta posibilitate in procesul-verbal de constatare si sanctionare contravenitionala.

@Alineatul (2) a fost modificat prin art. I pct. 41 din O.G. nr. 35/2006.

ARTICOLUL 192

Actualizarea sumei amenzilor

Limitele amenzilor contravenționale prevăzute în prezentul cod pot fi actualizate anual, în funcție de evoluția ratei inflației, prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Finanțelor Publice.

ARTICOLUL 193

Dispoziții aplicabile

Dispozițiile prezentului titlu se completează cu dispozițiile legale referitoare la regimul juridic al contravențiilor.

TITLUL XI

Dispoziții tranzitorii și finale

ARTICOLUL 194

Dispoziții privind regimul vamal

Neplata la termenul legal a impozitelor, taxelor sau altor sume ce se datorează, potrivit legii, în vama atrage interzicerea efectuării altor operațiuni de vamă până la stingerea integrală a acestora.

ARTICOLUL 194¹@

Dispoziții privind stoparea ajutorului de stat

(1) Stoparea acordării ajutoarelor de stat se realizează, de drept, prin:

- a) emiterea unei decizii a Consiliului Concurenței în acest sens;
- b) emiterea unei decizii de către furnizorul ajutorului de stat ca urmare a exercitării activității de supraveghere, când constată incompatibilitatea între ajutoarele de stat acordate și dispozițiile Legii nr. 143/1999 privind ajutorul de stat, republicată, precum și a actelor normative emise în aplicarea acesteia.

(2) Deciziile emise în condițiile alin. (1) trebuie să cuprindă următoarele elemente:

- a) denumirea operatorului economic și datele de identificare a acestuia;
- b) modalitatea de acordare a ajutorului de stat;
- c) data la care se realizează stoparea.

@ Articolul a fost introdus prin art. unic pct. 12 (fost pct. 2) din O.U.G. nr. 129/2005, astfel cum a fost modificat prin Legea de aprobare nr. 166/2006.

ARTICOLUL 194²@

Dispoziții privind recuperarea ajutorului de stat ilegal sau interzis

(1) Deciziile Consiliului Concurenței, precum și deciziile furnizorilor de ajutor de stat prin care se dispune recuperarea unui ajutor de stat ilegal sau interzis constituie titlu executoriu. Dispozițiile art. 137 alin. (7)-(9) se aplică în mod corespunzător.

(2) Recuperarea ajutoarelor de stat dispusă potrivit alin. (1) se realizează de către unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice - Agenția Națională de Administrare Fiscală, respectiv de compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale, potrivit Codului de procedură fiscală, cu excepția Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului, care va aplica propria procedură de recuperare.

(3) Pentru sumele reprezentand ajutoare de stat de recuperat se datoreaza dobanda de la data la care ajutorul de stat a fost pus la dispozitie beneficiarului si pana la recuperarea sa.

(4) Nivelul dobanzii aferente sumelor de recuperat cu titlu de ajutor de stat ilegal sau interzis va fi stabilit anual prin hotarare a Guvernului.

(5) Sumele recuperate reprezentand ajutoare de stat ilegale sau interzise se fac venit la bugetul de stat sau bugetele locale, dupa caz.

@ Articolul a fost introdus prin art. unic pct. 3 din O.U.G. nr. 129/2005.

ARTICOLUL 195

Dispozitii privind functionarii publici din cadrul organelor fiscale

(1) In exercitarea atributiilor de serviciu functionarii publici din cadrul organelor fiscale sunt investiti cu exercitiul autoritatii publice si beneficiaza de protectie potrivit legii.

(2) Statul si unitatile administrativ-teritoriale raspund patrimonial pentru prejudiciile cauzate contribuabilului de functionarii publici din cadrul organelor fiscale, in exercitarea atributiilor de serviciu.

(3) Raspunderea statului si a unitatilor administrativ-teritoriale nu inlatura raspunderea functionarilor publici din cadrul organelor fiscale in exercitarea cu rea-credinta sau grava neglijenta a atributiilor de serviciu.

(4) Ministerul Finantelor Publice si unitatile administrativ-teritoriale constituie lunar fonduri pentru acordarea de stimulente personalului din aparatul propriu al Ministerului Finantelor Publice si al Agentiei Nationale de Administrare Fiscala si din unitatile subordonate, respectiv compartimentelor de specialitate cu atributii in administrarea creantelor fiscale locale, dupa caz, prin retinerea unei cote de 15% din:

a) sumele reprezentand valoarea creantelor fiscale stinse prin executare silita, potrivit prevederilor prezentului cod;

b) sumele incasate in cadrul procedurii insolventei;

c) sumele reprezentand impozite, taxe si contributii stabilite suplimentar ca urmare a inspectiei fiscale, stinse prin incasare sau compensare;

d) sumele reprezentand obligatii fiscale accesorii stabilite de organele fiscale, stinse prin incasare sau compensare;

e) sumele reprezentand valoarea amenzilor stinse prin incasare sau compensare;

f) sumele reprezentand valoarea bunurilor confiscate si valorificate. @

(5) Agentia Nationala de Administrare Fiscala poate retine, in conditiile legii, o cota de 75% din tarifele incasate in conditiile art. 42 alin. (9), pentru constituirea unui fond de stimulare a personalului din aparatul propriu si al unitatilor subordonate. @

(6) Aprobarea stimulentei in cazul unitatilor administrativ-teritoriale se face de catre ordonatorul de credite, la propunerea conducatorului compartimentului de specialitate. @

(7) Sistemul de acordare a stimulentei pentru personalul din aparatul propriu al Ministerului Finantelor Publice si al Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, precum si din unitatile subordonate va fi stabilit similar sistemului de salarizare pentru personalul bugetar si va fi aprobat prin ordin al ministrului finantelor publice. Pana la data aprobarii ordinului, reglementarile privind distribuirea fondului de stimulente raman aplicabile. @

(8) Plata stimulentei aprobate se face in cursul lunii curente pentru luna precedenta. @

(9) Sumele ramase neutilizate la sfarsitul lunii, respectiv al anului, din fondul de stimulare constituit in conditiile alineatelor precedente se reporteaza lunar si anual, urmand sa fie utilizate in acelasi scop. @

@ Alineatele (4)-(9) au fost modificate prin art. I pct. 42 din O.G. nr. 35/2006.

ARTICOLUL 196

Acte normative de aplicare

(1) In aplicarea prezentului cod, Guvernul adopta norme metodologice de aplicare, in termen de 30 de zile de la data publicarii in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, a legii de aprobare a prezentei ordonante.

(2) Formularele necesare si instructiunile de utilizare a acestora privind administrarea creantelor fiscale se aproba prin ordin al ministrului finantelor publice.

(3) Formularele necesare si instructiunile de utilizare a acestora, pentru administrarea impozitelor si taxelor locale, se aproba prin ordin comun al ministrului administratiei si internelor si ministrului finantelor publice.

(4) Formularele necesare si instructiunile de utilizare a acestora, privind realizarea creantelor bugetului general consolidat administrate de alte organe, se aproba prin ordin al ministrului de resort sau al conducatorului institutiei publice, dupa caz.

(5) In aplicarea dispozitiilor art. 194¹ si 194², Ministerul Finantelor Publice va emite instructiuni de aplicare, aprobate prin ordin al ministrului finantelor publice.@

@Alineatul (5) a fost introdus prin art. unic pct. 13 (fost pct. 3) din O.U.G. nr. 129/2005, astfel cum a fost modificat prin Legea de aprobare nr. 166/2006.

ARTICOLUL 197

Scutirea organelor fiscale de plata taxelor

Organele fiscale sunt scutite de taxe, tarife, comisioane sau cautiuni pentru cererile, actiunile si orice alte masuri pe care le indeplinesc in vederea administrarii creantelor fiscale, cu exceptia celor privind comunicarea actului administrativ fiscal.

ARTICOLUL 198

Inscrierea creantelor la Arhiva Electronica de Garantii Reale Mobiliare

Pentru creantele fiscale administrate de catre Ministerul Finantelor Publice, acesta este autorizat ca operator care, prin unitatile sale teritoriale, ca agenti imputerniciti, sa inscrie creante cuprinse in titluri executorii la Arhiva Electronica de Garantii Reale Mobiliare.

ARTICOLUL 199@

Dispozitii privind termenele

Termenele in curs la data intrarii in vigoare a prezentului cod se calculeaza dupa normele legale in vigoare la data cand au inceput sa curga.

@Articolul a fost modificat prin art. unic pct. 40 din O.U.G. nr. 165/2005, astfel cum a fost completat prin Legea de aprobare nr. 158/2006.

ARTICOLUL 200

Confiscari

(1) Confiscarile dispuse potrivit legii se duc la indeplinire de catre organele care au dispus confiscarea. Confiscarile dispuse de procurori sau de instantele de judecata se duc la indeplinire de catre Ministerul Finantelor Publice, Ministerul Administratiei si Internelor sau, dupa caz, de catre alte autoritati publice

abilitate de lege, prin organele competente, stabilite prin ordin comun al conducatorilor institutiilor in cauza, iar valorificarea se face de organele competente ale Ministerului Finantelor Publice, conform legii.

(2) Sumele confiscate, precum si cele realizate din valorificarea bunurilor confiscate, mai putin cheltuielile impuse de ducerea la indeplinire si de valorificare, se fac venit la bugetul de stat sau bugetele locale, dupa caz, conform legii.

ARTICOLUL 200¹@

Constatarea faptelor ce pot constitui infractiuni

Constatarea faptelor ce pot constitui infractiuni in conditiile art. 296¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, este de competenta organului fiscal din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala si a Garzii Financiare.

[@] Articolul a fost introdus prin art. unic pct. 40 din O.U.G. nr. 165/2005, astfel cum a fost completat prin Legea de aprobare nr. 158/2006.

ARTICOLUL 201

Dispozitii procedurale privind inregistrarea in cazul unor

activitati cu produse accizabile

(1) Inregistrarea prevazuta la art. 244¹ alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, se face prin depunerea la organul fiscal competent a unei cereri de inregistrare.

(2) Pe baza cererii de inregistrare organul fiscal competent elibereaza un atestat care da dreptul titularului sa distribuie si sa comercializeze angro bauturi alcoolice si produse din tutun.

(3) Organul fiscal competent va elibera atestatul numai daca sunt indeplinite toate conditiile prevazute la art. 244¹ alin. (1) din Legea nr. 571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare.

(4) Organul fiscal emitent va revoca atestatul ori de cate ori constata neindeplinirea uneia dintre conditiile prevazute la art. 244¹ alin. (1) din Legea nr. 571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare.

(5) Prin derogare de la dispozitiile legale privind folosirea antrepozitelor fiscale, la cererea antrepozitarului autorizat pentru productia si imbutelierea produsului bere, comisia competenta pentru autorizarea antrepozitelor fiscale poate aproba, prin decizie, utilizarea instalatiilor de imbuteliere a produsului bere si pentru imbutelierea bauturilor racoritoare si a apei plate. Celelalte prevederi privind regimul de antrepozitare fiscala sunt aplicabile in mod corespunzator.

(6) Prin decizie, comisia poate stabili conditiile de utilizare a instalatiilor.

ARTICOLUL 202

Dispozitii tranzitorii privind inregistrarea fiscala

(1) Persoanele prevazute la art. 69 alin. (4), care sunt deja inregistrate, au obligatia de a depune declaratia de inregistrare fiscala in termen de 30 de zile de la data intrarii in vigoare a prezentului cod.

(2) Codurile de identificare fiscala si certificatele de inregistrare fiscala atribuite anterior intrarii in vigoare a prezentului cod raman valabile.

(3) Persoanele inregistrate in registrul contribuabililor la data intrarii in vigoare a prezentului cod, al caror domiciliu fiscal difera de sediul social, in cazul persoanelor juridice, sau de domiciliu, in cazul persoanelor fizice, dupa caz, au obligatia de a depune declaratia de inregistrare fiscala in termen de 90 de zile de la

intrarea in vigoare a prezentului cod. In caz contrar se considera valabil ca domiciliu fiscal ultimul domiciliu sau sediu declarat.

ARTICOLUL 203
Dispozitii tranzitorii privind solutionarea cererilor
de rambursare a taxei pe valoarea adaugata

Cererile de rambursare a taxei pe valoarea adaugata, depuse potrivit legii privind taxa pe valoarea adaugata si nesolutionate pana la data intrarii in vigoare a prezentului cod, se solutioneaza potrivit reglementarilor in temeiul carora au fost depuse.

ARTICOLUL 204
Dispozitii tranzitorii privind inspectia fiscala

Inspectiile fiscale incepute inainte de data intrarii in vigoare a prezentului cod se vor continua potrivit procedurii existente la data cand au fost incepute. In aceste conditii, masurile dispuse prin procesul-verbal de control au valoare de act administrativ fiscal.

ARTICOLUL 205
Dispozitii tranzitorii privind solutionarea contestatiilor

(1) Contestatiile depuse inainte de data intrarii in vigoare a prezentului cod se solutioneaza potrivit procedurii administrativ-jurisdictionale existente la data depunerii contestatiei.

(2) In situatia contestatiilor aflate in curs de solutionare formulate impotriva actelor de control prin care au fost reverificate aceeasi perioada si acelasi tip de obligatie fiscala si pentru care din instrumentarea cauzelor penale de catre organele competente nu rezulta existenta prejudiciului, se vor mentine obligatiile stabilite anterior.

ARTICOLUL 206
Dispozitii tranzitorii privind executarea silita

Executarile silita, in curs la data intrarii in vigoare a prezentului cod, se continua potrivit dispozitiilor acestuia, actele indeplinite anterior ramanand valabile.

ARTICOLUL 207
Intrarea in vigoare

Prezentul cod intra in vigoare la data de 1 ianuarie 2004. Dispozitiile titlului X "Sanctiuni" intra in vigoare la data de 10 ianuarie 2004.

ARTICOLUL 208
Conflictul temporal al actelor normative

Reglementarile emise in temeiul ordonantelor si ordonantelor de urgenta prevazute la art. 209 raman aplicabile pana la data aprobarii actelor normative de aplicare a prezentului cod, prevazute la art. 196, in masura in care nu contravin prevederilor acestuia.

ARTICOLUL 209

Abrogari

La data intrarii in vigoare a prezentului cod se abroga:

- a) Ordonanta Guvernului nr. 82/1998 privind inregistrarea fiscala a platitorilor de impozite si taxe, republicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 712 din 1 octombrie 2002, cu modificarile si completarile ulterioare;
- b) Ordonanta Guvernului nr. 68/1997 privind procedura de intocmire si depunere a declaratiilor de impozite si taxe, republicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 121 din 24 martie 1999, cu modificarile si completarile ulterioare;
- c) Ordonanta Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, republicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 582 din 14 august 2003, cu modificarile si completarile ulterioare;
- d) Ordonanta Guvernului nr. 70/1997 privind controlul fiscal, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 227 din 30 august 1997, aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. 64/1999, cu modificarile si completarile ulterioare;
- e) Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 13/2001 privind solutionarea contestatiilor impotriva masurilor dispuse prin actele de control sau de impunere intocmite de organele Ministerului Finantelor Publice, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 62 din 6 februarie 2001, aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. 506/2001, cu modificarile si completarile ulterioare;
- f) Ordonanta Guvernului nr. 39/2003 privind procedurile de administrare a creantelor bugetelor locale, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 66 din 2 februarie 2003, aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. 358/2003;
- g) pct. 5 din cap. I al anexei la Legea nr. 117/1999 privind taxele extrajudiciare de timbru, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 321 din 6 iulie 1999, cu modificarile si completarile ulterioare;
- h) art. 3 din Legea nr. 87/1994 privind combaterea evaziunii fiscale, republicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 545 din 29 iulie 2003;
- i) art. IV alin. (1)-(5) din Ordonanta Guvernului nr. 29/2004 pentru reglementarea unor masuri financiare, aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. 116/2004, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 90 din 31 ianuarie 2004;
- j) art. 246 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003;
- k) art. 61 alin. (3) din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 180 din 1 august 1997, cu modificarile si completarile ulterioare;
- l) cap. III "Contraventii si sanctiuni" din Legea nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale, republicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 545 din 29 iulie 2003, cu modificarile ulterioare.

NOTA:

Reproducem mai jos prevederile art. II, III si IV din Legea nr. 210/2005, care nu sunt incorporate in textul republicat al Ordonantei Guvernului nr. 92/2003:

"Art. II. - Incepand cu data de 1 ianuarie 2007, art. 110[^]1) din Codul de procedura fiscala se modifica si va avea urmatorul cuprins:

[^]1) Art. 110 a devenit in forma republicata art. 111.

«ARTICOLUL 110

Ordinea stingerii datoriilor

(1) Daca un contribuabil datoreaza mai multe tipuri de impozite, taxe, contributii si alte sume reprezentand creante fiscale prevazute la art. 21 alin. (2) lit. a), iar suma platita nu este suficienta pentru a stinge toate datoriile, atunci se sting datoriile corelative acelui tip de creanta fiscala principala pe care il stabileste contribuabilul.

(2) In cadrul tipului de impozit, taxa, contributie sau alta suma reprezentand creanta fiscala, stabilit de contribuabil, stingerea se efectueaza, de drept, in urmatoarea ordine:

a) sumele datorate in contul ratei din luna curenta din graficul de plata a obligatiei fiscale pentru care s-a aprobat esalonare la plata, precum si dobanda datorata in luna curenta din grafic sau suma amanata la plata, impreuna cu dobanzile datorate pe perioada amanarii, in cazul in care termenul de plata se implineste in luna curenta, precum si obligatiile fiscale curente de a caror plata depinde mentinerea valabilitatii inlesnirii acordate;

b) obligatia fiscala principala si obligatiile fiscale accesorii aferente acesteia, in ordinea vechimii, cu exceptia celor pentru care s-a inceput executarea silita. Dupa stingerea integrala a obligatiei fiscale principale celei mai vechi se vor stinge obligatiile fiscale accesorii aferente acesteia, mai intai dobanzile si apoi penalitatile de intarziere;

c) sumele datorate in contul urmatoarelor rate din graficul de plata a obligatiei fiscale pentru care s-a aprobat esalonare, pana la concurenta cu suma esalonata la plata sau pana la concurenta cu suma achitata, dupa caz, precum si suma amanata la plata impreuna cu dobanzile datorate pe perioada amanarii, dupa caz;

d) obligatiile cu scadente viitoare, la solicitarea contribuabilului.

(3) Vechimea obligatiilor fiscale se determina in functie de scadenta acestora, prevazuta de Codul fiscal sau de alte prevederi legale. In cazul diferentelor de obligatii fiscale principale stabilite de organele competente, precum si al diferentelor suplimentare de obligatii fiscale principale, ce fac obiectul declaratiilor rectificative depuse de contribuabili, vechimea se determina in functie de termenele de plata stabilite in conditiile art. 108 alin. (2)¹). Vechimea obligatiilor fiscale accesorii este data de vechimea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor obligatii fiscale care le-au generat.

(4) Daca un contribuabil nu respecta ordinea prevazuta la alin. (2), organul fiscal competent va instiinta debitorul despre modul in care s-a efectuat stingerea prevazuta la alin. (2).»

¹) Art. 108 alin. (2) a devenit in forma republicata art. 109 alin. (2).

Art. III. - Incepand cu data de 1 ianuarie 2006, art. 115²) din Codul de procedura fiscala se modifica si va avea urmatorul cuprins:

«ARTICOLUL 115

Majorari de intarziere

(1) Majorarile de intarziere se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Prin exceptie de la prevederile alin. (1), se datoreaza majorari de intarziere dupa cum urmeaza:

a) pentru impozitele, taxele si contributiile stinse prin executare silita, pana la data intocmirii procesului-verbal de distribuire inclusiv. In cazul platii pretului in rate, majorarile de intarziere se calculeaza pana la data intocmirii procesului-verbal de distribuire a avansului. Pentru suma ramasa de plata, majorarile de intarziere sunt datorate de catre cumparator;

b) pentru impozitele, taxele si contributiile debitorului declarat insolvabil, pana la data incheierii procesului-verbal de constatare a insolvabilitatii, inclusiv.

(3) Modul de calcul al majorarilor de intarziere aferente sumelor reprezentand eventuale diferente intre impozitul pe profit platit la data de 25 ianuarie a anului urmator celui de impunere si impozitul de profit datorat conform declaratiei de impunere intocmite pe baza situatiei financiare anuale va fi reglementat prin norme metodologice aprobate prin ordin al ministrului finantelor publice.

(4) Pentru obligatiile fiscale neachitate la termenul de plata, reprezentand impozitul pe venitul global, se datoreaza majorari de intarziere dupa cum urmeaza:

a) pentru anul fiscal de impunere majorarile de intarziere pentru platile anticipate stabilite de organul fiscal prin decizii de plati anticipate se calculeaza pana la data platii debitului sau, dupa caz, pana la data de 31 decembrie;

b) majorarile de intarziere pentru sumele neachitate in anul de impunere, potrivit lit. a), se calculeaza incepand cu data de 1 ianuarie a anului urmator pana la data stingerii acestora, inclusiv;

c) in cazul in care impozitul pe venit stabilit prin decizia de impunere anuala este mai mic decat cel stabilit prin deciziile de plati anticipate, majorarile de intarziere se recalculeaza, incepand cu data de 1 ianuarie a anului urmator celui de impunere, la soldul neachitat in raport cu impozitul anual stabilit prin decizia de impunere anuala, urmand a se face regularizarea majorarilor de intarziere in mod corespunzator.

(5) Nivelul majorarii de intarziere este de 0,1% pentru fiecare zi de intarziere si poate fi modificat prin legile bugetare anuale.»

^{^2}) Art. 115 a devenit in forma republicata art. 116.

Art. IV. - (1) La data de 1 ianuarie 2006 se abroga art. 120^{^3}) din Codul de procedura fiscala.

(2) In toate actele normative in care se face referire la notiunile de dobanzi si/sau penalitati de intarziere aceste notiuni se inlocuiesc cu notiunea de majorari de intarziere."

^{^3}) Art. 120 a devenit in forma republicata art. 121.